

«ὦ Πάσχα λύτρον λύπης»

«Πάσχα τό τερπνόν· Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· Πάσχα πανσεβάσιμον ἡμῖν ἀνέτειλε. Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυζόμεθα ὦ Πάσχα λύτρον λύπης...».

(Στιχηρόν τῶν Αἰῶν τοῦ Πάσχα)

Ἄγαπητοῦ μοι Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ
ἀγαπητά·

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Εὐδοκία καί Χάριτι τοῦ Σταυρωθέντος, Ταφέντος καί Ἀναστάντος Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφθάσαμε εἰς τήν **«κλητήν καί ἁγίαν ἡμέραν, τήν μίαν τῶν Σαββάτων, τήν βασιλίδα καί κυρίαν, τήν ἑορτῶν ἑορτήν καί πανηγυριν πανηγύρεων»**, τήν κορυφαίαν τῶν ἑορτῶν καί πανηγύρεων τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ ἱερός Ὑμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀναφερόμενος εἰς τό Χριστιανικόν Πάσχα, κατά τό ὅποιον **«Χριστός ὁ Θεός ἐκ θανάτου πρός ζωήν, καί ἐκ γῆς πρός οὐρανόν, ἡμᾶς διεβίβασεν»**, ἀναφωνεῖ ἐν πνευματικῇ χαρᾷ καί εὐφροσύνῃ: Πάσχα τό τερπνόν, Πάσχα, τό ὅποιον μᾶς χαρίζει ψυχικήν τέρψιν καί ἀγαλλίασιν καρδίας, Πάσχα Κυρίου Πά-

σχα. Πάσχα πανσεβάσιμον ἀνέτειλε δι' ἡμᾶς τοῦς πιστοῦς Χριστιανοῦς, Πάσχα, κατά τό ὅποιον μέ ἀγνή καί πηγαία χαρά θά περιπτυχοῦμε τοῦς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μας. Πάσχα, τό ὅποιο μᾶς λυτρώνει ἀπό τήν λύπην, ἀφοῦ ἡ χαρά τῆς Ἀναστάσεως ἐπλήρωσε τάς ψυχάς τῶν ἁγίων Μυροφόρων Γυναικῶν καί ἐξαφάνισε τήν λύπην ἀπό τόν Σταυρικόν θάνατον τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κατά τό ἐφετεινόν Ἅγιο Πάσχα, καθώς τό ἐορτάζουμε κάτω ἀπό διαφορετικές καί πρωτοφανεῖς συνθήκες, χωρίς τήν παρουσία καί συμμετοχή τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τās ἱεράς Ἀκολουθίας καί μάλιστα εἰς τήν προσφοράν τῆς λογικῆς καί ἀναιμάκτου Θυσίας τῆς Θείας Εὐχαριστίας -γεγονός τό ὅποιο ὑπενθυμίζει καί ὑπερβαίνει Κατοχικές περιόδους τῆς Πατρίδος μας καί ὁ ἐκκλησιαστικός ἱστορικός τοῦ μέλλοντος θά καταγράψῃ μέ μελανά γράμματα εἰς τās δέλτους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Ἱστορίας- δέν βιώνεται ὅσο καί ὅπως θά

ἔπρεπε ἀπό τόν Χριστώνυμο Λαό μας ἡ πνευματική καί λυτρωτική χαρά τῆς κοσμοχαρμωσύνου καί κοσμοσωτηρίου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας καί ἡ διάβασις **«ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωήν καί ἐκ γῆς πρός οὐρανόν»**. Παρεκκλήθη, δυστυχῶς, ἡ Θεία

Λατρεία μέ νομικές διατάξεις και αυταρχική έπιβολή τής Κρατικής εξουσίας, αντίβαινούσαν εις τούς Θείου και Ίερού Κανόνας και τά σχετικά άρθρα του Συντάγματος περί έλευθέρως Θείας Λατρείας, ένω εις τάς όμοδόξους Έκκλησίας τής Γεωργίας, τής Βουλγαρίας και τής Σερβίας, παρότι τηρούνται έπακριβώς τά προβλεπόμενα υπό τής Πολιτείας μέτρα, δέν άνεκόπη ούδ' επί στιγμήν ή λειτουργική και λατρευτική ζωή τής Έκκλησίας εις τούς Ίερούς Ναούς και τάς Ίεράς Μονάς των.

Η ραγδαία και άστραπιαία εξάπλωση τής έπιδημίας του κορωνοϊού εις όλον τόν κόσμον είναι ένα καταπληκτικό φαινόμενο και συγκλονίζει όλην τήν ανθρωπότητα. «Κρίμασιν οίς οΐδεν ό Κύριος» και διά τήν πλεονάζουσαν εις τόν σύμπαντα κόσμον άμαρτίαν, άνομίαν και άποστασίαν από του θείου θελήματος του Ζώντος Παναγίου Τριαδικού ήμών Θεού, αλλά και διά τήν κλονισθείσαν ένότητα των κατά τόπους Αυτόκεφάλων Όρθοδόξων Έκκλησιών, εξ αιτίας τής άντικανονικώς δοθείσης «Αυτόκεφαλίας» έν Ούκρανία, κατά Θεϊαν παραχώρησιν μαστίζεται όλη σχεδόν ή γή και οι κατοικούντες εις αυτήν από τήν δεινήν αυτήν μάστιγα και «φαραωνικήν» πληγήν. Χιλιάδες τά θύματα του θανατηφόρου αυτού ιού ανά τόν κόσμον και εκατοντάδες χιλιάδες τά κρούσματα τής βαρείας αυτής άσθενείας, γεγονός τά όποία συγκλονίζουν όλο τό ανθρωπίνο γένος. Εις τήν Έλληνορθόδοξη Πατριδα μας, τήν Χώρα των Άγιών και των ήρώων, τά θύματα και τά κρούσματα του κορωνοϊού είναι, άς έχη δόξα ό Πανάγαθος Θεός, περιωρισμένης και έλεγχομένης κλίμακος. Και εις τό Παναγιοσκέπαστο νησί των Κυθήρων και τό άγιοφρούρητο νησί των Άντικυθήρων δέν έχουμε μέ τήν Χάρι του Κυρίου και Θεού μας κανένα κρούσμα. «**Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ένεκεν**».

Βαρεία και δυσβάστακτη ή σύγχρονη αυτή δοκιμασία τής ανθρωπότητας. Χρειάζεται ή εξ ύψους δύναμις και ό άπαραίτητος πνευματικός όπλισμός διά νά υπομεινώμε και νά ώφεληθούμε από τήν έπελθούσα δεινή αυτή συμφορά. Άς ακούσωμε τόν άγιο Ίωάννη τόν Χρυσόστομο, τόν θεοφώτιστο αυτό διδάσκαλο και άς προσέξωμε τίς έμπνευσμένες συμβουλές και νοουθεσίες του.

«Γι' αυτό επιτρέπει ό Θεός νά αύξηθοϋν τά δεινά, έπισημαίνει ό Χρυσορρήμων Πατήρ, όχι για νά μάς καταποντίση μέσα σ' αυτά, αλλά για νά μάς κά-

νη πιό δόκιμους και νά μάς χαρίση μεγαλύτερη απόδειξι τής δυνάμεώς του» (Ε.Π.Ε. 6,670). «Οι δοκιμασίες είναι ίδιον των φίλων του Θεού» (Ε.Π.Ε. 14, 176). «Οι θλίψεις και οι δυσκολίες τής ζωής είναι σαν τό άκόνι. Μας τροχίζουν. Γι' αυτό οι φτωχοί, ως επί τό πλείστον, είναι πιό συνετοί από τούς πλουσίους, επειδή άκριβώς δέχονται πλήγματα και κραδασμούς από τά κύματα τής ζωής... Τό σίδερο, όταν παραμένη άχρησιμοποίητο, φθείρεται' όταν όμως δουλεύεται λάμπει. Έτσι και ή ψυχή όταν κινήται. Και κινήσις τής ψυχής είναι οι δοκιμασίες της. Και ή λύπη, όταν δέν είναι υπέρμετρη, είναι καλό, καλή και ή φροντίδα, καλή και ή φτώχεια. Γιατί μάς κάνουν δυνατούς και τά καλά και τά αντίθετα» (Ε.Π.Ε. 16β, 270-272). «Ο Χριστός δίνει και τήν ύπομονή και χαρίζει σύντομα τήν άπαλλαγή, ώστε νά γίνεται ύποφερτή ή δοκιμασία» (Ε.Π.Ε. 18α, 80). «Άς μή τά χάνουμε στίς δοκιμασίες. Κοινωνός του Χριστού δέν γίνεται όποιος ζη τρυφή ή ζωή, παραμένοντας ράθυμος και χάνοντας τό θάρρος του. Κοινωνός του γίνεται εκείνος, πού αντιμετωπίζει θλίψεις και δοκιμασίες. Εκείνος, πού στέκεται κοντά σ' αυτόν, πού βαδίζει τόν στενό δρόμο» (Ε.Π.Ε. 19, 26). «Τό νά πάσχη κανείς κάτι διά τόν Χριστόν, είναι γλυκύτερο από κάθε παρηγορία» (Ε.Π.Ε. 20, 640). Και «δένδρα, τά όποία δέρνουν οι άνεμοι, γίνονται ισχυρότερα» (Ε.Π.Ε. 31, 102).

Και ό νεώτερος σύγχρονος άγιος τής Έκκλησίας μας, **ό συμπαθέστατος Όσιος Πορφύριος ό Καυσοκαλυβίτης**, μάς συμβουλεύει στηρίζοντας μας στίς δοκιμασίες και θλίψεις τής ζωής μας: «Συμβαίνει πολλές φορές σήμερα ό άνθρωπος νά αισθάνεται θλίψη, άπελπισία, νωθρότητα, τεμπελιά, άκηδία κι όλα τά σατανικά. Νά είναι θλιμμένος, νά κλαίει, νά μελαγχολεί, νά μή δίνει σημασία στήν οικογένειά του, νά ξεδεύει ένα σωρό χρήματα στους ψυχχαναλυτές, για νά πάρει φάρμακα. Αυτά οι άνθρωποι τά λένε «άνασφάλεια». Η θρησκεία μας πιστεύει ότι αυτά είναι πειρασμικά πράγματα.

Ό πόνος είναι μία ψυχική δύναμη πού ό Θεός τήν έβαλε μέσα μας, μέ προορισμό νά κάνει τό καλό, τήν άγάπη, τή χαρά, τήν προσευχή. Άντ' αυτού, ό διάβολος καταφέρνει και παίρνει τήν ψυχική αυτή δύναμη από τήν μπαταρία τής ψυχής μας και τή μεταχειρίζεται για τό κακό, τήν κάνει κατάθλιψη και φέρνει τήν ψυχή στή νωθρότητα και στήν άκηδία. Βασανίζει τόν άνθρωπο, τόν κάνει

Μετάνοια καί Σωτηρία

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ
ἀγαπητά.

Τό Ἱερό Τριῶδιο ἔχει, ὡς γνωστόν, διάρκεια 70 ἡμερῶν. Ἀρχίζει ἀπό τήν Κυριακή τοῦ Τελῶνου καί τοῦ Φαρισαίου καί τερματίζει τό Μέγα Σάββατο. Ἐμπεριέχει τήν προκαθάριση περιόδο τῶν τριῶν πρώτων ἐβδομάδων, μέχρι καί τήν Κυριακή τῆς Τυρινῆς. Τήν κατασκευτική περίοδο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ἡ ὁποία ἔχει τήν ἀρχή της ἀπό τήν Καθάρᾳ Δευτέρα καί ἐκτείνεται μέχρι καί τήν Παρασκευή πρό τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου. Καί τήν Ἁγία καί Μεγάλη Ἐβδομάδα, «**τά Ἁγία τῶν Ἁγίων**» τοῦ Ἱεροῦ Τριωδίου, ἀπό τήν Μεγάλη Δευτέρα μέχρι καί τό Μέγα Σάββατο.

«**Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας ζωοδότα...**». «**Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε...**» ψάλλουμε κατασκευτικά μέ τήν ἔναρξιν τοῦ Ἱεροῦ Τριωδίου. **Μετάνοια καί σωτηρία** οἱ δύο ὑψηλοί πνευματικοί στόχοι καί τά ἱερά ἐπιτεύγματα τῶν ὀρθοδόξων πιστῶν, τά ὁποία κατορθώνονται μέ τήν Χάρι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέ τήν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ζωή καί τήν ψυχοσωματική ἀσκησι, ἡ ὁποία ἀποσκοπεῖ εἰς τήν τήρησιν τῶν θείων ἐντολῶν καί τήν ἐφαρμογή τοῦ Θεοῦ Θελήματος.

Μετάνοια! «**Κανένας ἀπό ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ζοῦν μέσα στήν ἁμαρτία, νά μή περιπίπτῃ σέ ἀπόγνωσι, συριστά ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ἀλλά καί κανένας ἀπό τοὺς ἐναρέτους νά μήν ἐπαναπαύεται. Νά μή ξεθαρρεύῃ καί αὐτός. Διότι ἡ πόρνη θά τόν ξεπεράσῃ. Ἀλλά καί ὁ ἁμαρ-**

τωλός νά μήν ἀπογοητεύεται, διότι εἶναι δυνατόν νά ξεπεράσῃ τόν πρῶτο (μέ τήν εἰλικρινή του μετάνοια)... Ὅταν ἐπιστρέψωμε στή θερμή ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, Ἐκεῖνος ξεχνάει τά προηγούμενα. Ὁ Θεός δέν εἶναι ὅπως οἱ ἄνθρωποι. Δέν ἐπιτιμᾷ τίς προηγούμενες πράξεις μας (γιά τίς ὁποῖες μετανοήσαμε εἰλικρινά). Καί ἂν μετανοήσωμε,

δέν ἐρωτᾷ, γιατί ἀφήσαμε τόσο χρόνο. Ἀλλά μᾶς ἀγαπᾷ, ὅταν ἐπιστρέψωμε κοντά Του, ἀρκεῖ μόνο νά ἐπιστρέψωμε καθώς πρέπει (μέ ἀληθινή μετάνοια)» (Ε.Π.Ε. 11, 632).

«**Τά σίπια, ὅταν παλιώσουν, πάντοτε τά διορθώνουμε, λέγει σέ ἄλλο σημεῖο ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Αὐτό νά κάνης καί μέ τόν ἑαυτό σου. Ἁμάρτησες σήμερα; Πάλιωσες, δηλαδή, τήν ψυχή σου (ἐγίνες παλαιός ἄνθρωπος); Νά μήν ἀπογοηθεθῆς, οὔτε νά ξαναπέσης, ἀλλά νά ξανακάνης καινούργιο τό πνευματικό σου σίπιτι.**

Πῶς; Μέ τήν μετάνοια, μέ τά δάκρυα, μέ τήν ἐξομολόγησι καί μέ τήν ἐπιτέλεσι καλῶν ἔργων. Καί αὐτό νά μή παύσης ποτέ νά τό κάνης.» (Ε.Π.Ε. 17, 442).

Μετάνοια καί σωτηρία! «**Ἡ σωτηρία, τονίζει ὁ ἅγιος Χρυσόστομος, δέν γίνεται ἀπό δικούς μας κόπους, οὔτε ἀπό κατορθώματα, ἀλλά ἀπό ἀγάπη. Οὔτε μόνο ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, οὔτε μόνο ἀπό τή δική μας ἀρετή. Διότι, ἂν γινόταν μόνο ἀπό τήν ἀγάπη Του, ἔπρεπε νά σωθοῦμε ὅλοι. Ἄν πάλι γινόταν μόνο ἀπό τή δική μας ἀρετή, θά ἦταν περιττή ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου καί ὅλα τά ἔργα τῆς Θείας Οἰκονομίας. Δέν συντελεῖται ὁμως (ἡ σωτηρία μας) οὔτε ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μό-**

Συνέχεια στή σελ. 4.

Συνέχεια από την σελ. 3. **Περί του Ίερού Τριωδίου.**

νο, οὔτε από τήν δική μας ἀρετή μόνο, ἀλλά μέ τήν συνεργασία καί τῶν δύο» (Ε.Π.Ε. 20, 424).

Ἀδελφοί μου,

«Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε» ψάλλουμε κατά τήν διάρκεια τῆς ἱερᾶς καί καταναυκτικῆς περιόδου τοῦ Ίερού Τριωδίου. **Μετάνοια καί σωτηρία!** Μετάνοια, ὁ ἀληθῆς δρόμος τῆς κατά Χριστόν καί ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι θεοφιλοῦς χριστιανικῆς ζωῆς. Μετάνοια, ἡ μακαρία ὁδός τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας καί ὁ πλέον θεάρεστος τρόπος ζωῆς. Ἡ ἀληθινή ἰσόβιος μετάνοια ὁδηγεῖ ἐπί τοῦ ἀσφαλούς καί ἐξασφαλίζει τήν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ σωτηρίαν, ἀφοῦ **«ἐν οὐδενί ἄλλῳ (ὀνόματι) ἢ σωτηρία ἡμῶν».**

Ἡ Ζωή τῆς μετάνοιας καί ἡ προσοικειώσις τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας μᾶς περιθριγκώνουν πνευματικά καί μᾶς προστατεύουν καί προφυλάσσουν ἀπό τήν δουλεία καί αἰχμαλωσία τοῦ διαβόλου καί τῶν πονηρῶν πνευμάτων, τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ κακοῦ.

Τό Ίερό Τριῶδιο, μέ τήν σταδιακή ἀποχή ἀπό τίς ἀρτύσιμες τροφές καί τήν πνευματική νηστεία, μέ τήν προσευχή καί τήν πλοῦσια λατρευτική ζωή, μέ τά μηνύματα μετάνοιας καί ψυχικῆς ἀνανήψεως, βοηθεῖ τοὺς πιστοὺς εἰς τόν πνευματικό ἀγῶνα καί τήν ἐπιτυχία εἰς τά πνευματικά γυμνάσματα τῆς ψυχῆς. Ἀντίθετα, **τό κοσμικό τριῶδιο** (μέ ὄμικρον), δηλ. τό γύρισμα αὐτές τίς ξεχωριστές ἡμέρες στίς τριόδους καί τά σοκκάκια τῆς ἀμαρτίας, καί μάλιστα μέ τίς καρναβαλικές μεταμφιέσεις καί ἐκδηλώσεις, **ἀλλοτριώνει καί ἀποπροσανατολίζει τόν ἄνθρωπο ἀπό τό πνεῦμα τῆς καταναυκτικῆς προσευχῆς, τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος καί τῆς ἀγαθῆς ἐν Κυρίῳ ἀναστροφῆς τῆς ἁγίας αὐτῆς περιόδου.**

Εἰς τά θέματα τῆς προσευχῆς **«τοῦ σταδίου αὐτοῦ τῶν ἀρετῶν»** ἄς προστεθοῦν καί τά ἀκόλουθα: **Ἡ πλήρης κατάπαυσις τοῦ πυρός** (τῶν μεγάλων καί παρατεταμένων πυρκαϊῶν) εἰς τήν ἡπειρον τῆς Αὐστραλίας. **Ἡ ἀποτροπή τῶν ἰσχυρῶν σεισμικῶν δονήσεων** εἰς τήν γείτονα πρὸς ἀνατολάς χώραν, **ἀλλά καί τῆς ἐπικρεμαμένης πολεμικῆς ἀπειλῆς.** **Ἡ ἀποσόβησις τῆς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ** ἀπό τήν γείτονα πρὸς βορρᾶν χώραν τῆς Ἀλβανίας καί ἡ σύντομος ἀποκατάστασις τῶν ζημιῶν εἰς τὰς δύο αὐτάς χώρας.

Καί τό κυριώτερο: **Ἡ εἰρήνευσις καί ἀποκατάστασις τῆς ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἐνότητος καί κοινωνίας πασῶν τῶν κατά τόπους Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, τῶν συγκροτουσῶν τήν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.** Ὅλες οἱ κατά τόπους Αὐτοκέφαλες Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες, πλὴν τριῶν, δέν ἀποδέχονται τό γενόμενον μέγα κανονικόν ἀτόπημα τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς Κανονικῆς **«Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας»** τὸ ἐκ σχισματικῶν, ἀφωρισμένων, καθηρημένων καί ἀχειροτονήτων παγὲν μόρφωμα, ἐνῶ παρηγκωνίσθη καί ἡγνοήθη τελικῶς ἡ ὑπὸ τόν κανονικόν Πρωθιεράρχην κ. Ὀνούφριον χορεία τῶν Κανονικῶν Ἱεραρχῶν καί τὰ ἑκατομμύρια πιστῶν, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται ἐν διωγμῷ. Καί ἐνῶ εἶναι καθημαγμένη, διωκομένη καί κακοποιημένη ἡ Κανονικὴ Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας γίνονται πανηγυρισμοὶ διὰ τήν ἐπέτειον ἐνός ἔτους ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῆς **«Αὐτοκεφαλίας»!**

Ταπεινῶς φρονοῦμεν, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἔνδεκα (11) Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὅτι ἡ χαινοῦσα αὐτῆ πληγή, ἡ ὁποία τραυματίζει καιρίως τὸ ἅγιο Σῶμα τῆς Μιᾶς καί Μόνης Ὀρθόδοξου Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, δέν θά ἐπουλωθῆ, ἐάν δέν ἐπιλυθῆ τὸ σοβαρώτατον αὐτὸ κανονικὸ ζήτημα πανορθόδοξως, διὰ Πανορθόδοξου Συνόδου. Ὁ χρόνος, οἱ ἀσκούμενες πιέσεις καί οἱ πομπῶδεις τελετές καί συμπροσευχές μέ ἕτεροδόξους καί ἕτεροθρήσκους ἐπιδιδίνωνουν ἀντὶ νά ἰατρεύσων τὰ τραύματα. Καί ἡ μελετωμένη προσκονημικὴ ἐπίσκεψις τοῦ ἀρχοντος τοῦ Βατικανοῦ εἰς τὰ βήματα -τὰ μέρη ὅπου περιώδευσε ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος ἀποδεκτὴ ἢ θεολογία καί ἡ ἐκκλησιολογία τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου ἐν βαθείᾳ ταπεινώσει καί συστολῇ καί ἡ ἀποκήρυξις τῶν αἱρετικῶν δοξασιῶν, ἢ θεοφιλῆς μετάνοια θά κατορθώσῃ τὸ σωτήριο ἔργο τῆς.

Εὐχόμενος ἀπὸ καρδίας **εὐλογημένο, εἰρηνικό καί καλλίκαρπο** τὸ **Ἱερό Τριῶδιο καί καλὴ μετάνοια καί σωτηρία ψυχῆς,** διατελῶ,

Μέ πατρικῆς εὐχῆς καί ἀγάπης Χριστοῦ

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ

Συνέχεια από την σελ. 3. **Περί του Άγ. Πάσχα.**

αιχμάλωτό του, τόν άρρωσταίνει ψυχικά.

Υπάρχει ένα μυστικό· νά μεταβάλετε τή σατανική ενέργεια σέ καλή. Είναι δύσκολο καί χρειάζεται καί κάποια προετοιμασία. Προετοιμασία είναι ή ταπεινώση. Μέ τήν ταπεινώση αποσπάτε τήν Χάρι του Θεοῦ. Δίνεσθε στήν αγάπη του Θεοῦ, στή λατρεία Του, στήν προσευχή. Άλλά κι όλα ἄν τά κάνετε, τίποτα δέν ἔχετε καταφέρει, ἄν δέν ἔχετε ἀποκτήσει ταπεινώσει».

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Οἱ τρέχουσες δυσάρεστες συνθηκες ἑορτασμοῦ τῶν Ἁγίων ἡμερῶν καί ἑορτῶν του Πάσχα ἄς μή μειώσουν καί ἄς μήν ἀφαιρέσουν ἀπό τήν ψυχή μας τήν θεία καί λυτρωτική χαρά τῆς Ἀναστάσεως του Θεοῦ Λυτρωτοῦ μας καί τῆς ἐν Χριστῷ Σταυρωθέντι καί Ἀναστάντι σωτηρίας μας. Ὁ Παντογνώστης καί καρδιογνώστης Κύριος καί Θεός μας, «ὁ ἐτάζων καρδίας καί νεφρούς», ὁ Ὅποιος γνωρίζει τήν ἀγαθὴν προαίρεσιν καί διάθεσιν τῆς καρδίας σας, τόν βαθὺν πόνον καί τήν ὀδύνην τῆς ψυχῆς σας διὰ τόν πρωτόγνωρο ἀποκλεισμό του λαοῦ του Θεοῦ ἀπὸ τήν Θεία Λατρεία καί τὸ Ἅγιον Ποτήριον τῆς Ζωῆς θά ἀποδώσει εἰς τόν κάθε πιστό κατὰ τήν καρδίαν του. «Δώή σοι Κύριος κατὰ τήν καρδίαν σου καί πᾶσαν τήν βουλήν σου πληρώσαι» λέγει ὁ Προφητᾶναξ Δαυὶδ.

Ἄς ἀκούσωμε τήν προτροπή του Ἱεροῦ Ὑμνωδοῦ: «**Δεῦτε οὐν καί ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοίαις, συμπορευθῶμεν αὐτῷ καί συσταυρωθῶμεν... ἵνα καί συζησωμεν αὐτῷ**» τῷ Νυμφίῳ τῆς Ἐκκλησίας μας Ἰησοῦ Χριστῷ. Συμμετέχοντες καρδιακῶς εἰς τὸ σωτήριον Πάθος καί συμβαδίζοντες μετὰ τοῦ ἀναβαίνοντος εἰς τόν Γολγοθᾶν Του Σωτήρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ «τὴν ὁδὸν του Μαρτυρίου» θά φθάσωμε μέ τήν Χάριν καί τήν Θείαν Του Δύναμιν εἰς τήν Ἁγίαν Του Ἀνάστασιν.

Ἡ σύντομη περίοδος τῆς **Ἁγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος** εἶναι **μία πνευματικὴ εὐκαιρία περισσοτέρας προσευχῆς, περισυλλογῆς, κατανύξεως καί μετανοίας**. Ἄς τήν ἀξιοποιήσωμε πνευματικά, παρακαλοῦντες θερμὰ τόν Κύριο καί Θεό μας, τήν Παναγία Μητέρα Του, τοὺς τοπικούς μας Ἁγίους καί ὅλους τοὺς Ἁγίους τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας μας νά ὑπερκεράσουν τήν λύπη μας ἐκ τῆς στερήσεως τῆς Θείας Λατρείας εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς μας καί νά μή στερηθῶμε τήν Θεία Χάρι καί εὐλογία του Ἀναστάντος Κυρίου μας.

Δυστυχῶς ἐφέτος, ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς δηλώσεις

τῶν κρατικῶν παραγόντων θά συνεχισθῇ ὁ αὐστηρὸς περιορισμὸς τῶν μετακινήσεών μας καί πέραν τῆς 20ῆς Ἀπριλίου καί μέχρι τέλους του ἰδίου μηνός, δέν θά πραγματοποιηθῇ ἡ λιτάνευσις ἐπὶ 15νθήμερο (ἀπὸ τήν Δευτέρα του Πάσχα, τήν Νέα Δευτέρα, ὅπως τήν ξέρετε, μέχρι τήν Κυριακή τῶν Μυροφόρων) τῆς Ἁγίας καί Πανιέρου θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας, ὅπως γίνονταν κάθε χρόνο. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, καθ' ὅλο αὐτὸ τὸ 15νθήμερο θά παραμείνη ἡ πάνσεπτη καί περίπουστη Εἰκόνα τῆς Μυρτιδιώτισσας εἰς τὸν Ἱερό Μητροπολιτικὸ Ναὸ του Ἐσταυρωμένου Χώρας-Κυθήρων, ὅπου θά τελεῖται καθημερινῶς ἡ Θεία Λειτουργία καί οἱ Ἱερές Ἀκολουθίες, μεταδιδόμενες ἀπὸ τὰ τοπικά ΜΜΕ καί θά συλλειτουργῇ μαζί μας ὁ Ἱερεὺς τῆς Ἑνορίας, στήν ὁποία θά ἦταν ἡ Εἰκόνα τῆς Μυρτιδιώτισσας ἐκείνη τὴν ἡμέρα, ἄν λιτανεύονταν, φέροντας μαζί του τὰ ὀνόματα τῶν Ἑνοριτῶν του.

Καί τήν τελευταία ἡμέρα, τήν Κυριακή τῶν Μυροφόρων, ἀφοῦ ἱεουργήσωμε εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Ἐσταυρωμένου Χώρας, μετὰ τήν Θεία Λειτουργία θά λιτανευθῇ ἡ Ἁγία Εἰκόνα, φερομένη ἐπάνω εἰς τὸ αὐτοκίνητο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Μυρτιδιώτισσας, συνοδεύοντος του Ἐπισκόπου, εἰς ὅλο τὸ νησί (ἀπὸ τὸ πρωῒ μέχρι τὸ ἀπόγευμα), ὁπότε θά ἐπιστρέψῃ στό Θρόνον τῆς. Στὸ κάθε χωριὸ δέν θά γίνεται στάσις, θά ἤχουν οἱ καμπάνες τῆς Ἑνορίας καί οἱ πιστοὶ θά ἐπικαλοῦνται τήν Χάρι τῆς. Ἐτσι, θά μεταδοθῇ ἡ εὐλογία τῆς Μυρτιδιώτισσας μας σέ ὅλο τὸ νησί. Καί του Κυρίου συνεργούντος καί εὐδοκοῦντος νά παρέλθῃ ἀνεπίστρεπτι ἡ φοβερὴ αὐτὴ δοκιμασία καί συμφορὰ οὔτως, ὥστε νά ἐπανεέλθωμε εἰς τὸν κανονικὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς μας καί τῆς ἀπολαύσεως τῆς Θείας Λατρείας.

Εὐχόμενος ἀπὸ καρδίας πᾶσαν παρά του Ἀναστάντος Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν εὐλογίαν καί θείαν δωρεάν εἰς ὅλους σας, καί εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς διαβιούντας Κυθηρίους καί Ἀντικυθηρίους ἀδελφούς μας, καί ἰδιαίτερα εἰς τοὺς ναυτικούς μας, καί τήν συντομώτερον ἀπαλλαγὴ τῆς πατρίδος μας καί ὅλου του κόσμου ἀπὸ τήν θανατηφόρον πανδημία του κορωνοϊοῦ, διατελῶ,

Μέ Ἀναστάσιμες εὐχές καί εὐλογίες
Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθῆρων & Ἀντικυθῆρων Σεραφεῖμ

Ὁ ἀνύστακτος πνευματικός ἀγώνας τοῦ πιστοῦ Χριστιανοῦ

«Ἀνάνησον ὦ ψυχὴ μου, τὰς πράξεις σου ἅς εἰργάσω ἀναλογίζου, καὶ ταύτας ἐπ' ὄψεσι προσάγαγε, καὶ σταγόνας στάλασον δακρῶν σου· εἰπέ παρρησίᾳ τὰς πράξεις, τὰς ἐνθυμήσεις, Χριστῶ, καὶ δικαιοῦθητι».

(Τροπάριον Μεγάλου Κανόνος)

Ἅγιοι Πνευματικοὶ Πατέρες καὶ λοιποὶ ἅγιοι Ἐφημέριοι,

Εὐλογημένη ἄς εἶναι ἡ ἀγωνιστικὴ μας πορεία εἰς τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν.

Μετάνοια, ἡ κατ' ἄμφω Νηστεία, Κατάνυξις καὶ Προσευχὴ καὶ ὁ διαρκὴς πνευματικὸς ἀγὼν συνθέτουν τὰ πνευματικὰ γυμνάσματα καὶ παλαίσματα τοῦ «σταδίου τῶν ἀρετῶν», τῆς ἐνεστώσης ἀγίας καὶ κατασκευτικῆς περιόδου τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Εἰς εἰλικρινῆ καὶ ἀποφασιστικὴν μετάνοιαν καὶ ἀνάνηψιν μᾶς προτρέπει ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Ἐπίσκοπος Κρήτης εἰς τὸ προταθέν τροπάριον τοῦ Μεγάλου Κανόνος. «Ἀνάνηψε, ἀφυπνίσου ὦ ψυχὴ μου, ἀναλογίζου τὰς πράξεις τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς ἀνομίας, τὰς ὁποίας ἐπραξες, νὰ τὰς φέρῃς πρὸ ὀφθαλμῶν σου, καὶ νὰ σταλάξῃς σταγόνας δακρῶν δι' αὐτάς· ὁμολόγησε μὲ παρρησίᾳ τὰς ἁμαρτωλὰς πράξεις, τὰς κακὰς καὶ πονηρὰς ἐνθυμήσεις ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ, (ὁ ὁποῖος εἶναι παρῶν κατὰ τὸ ἱερόν Μυστήριον τῆς Μετανοίας καὶ Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως), καὶ λάβε τὴν δικαιοσύνην ἀπὸ τὸν Θεῖον Λυτρωτὴν μας».

Ὅλοι οἱ ἱεροὶ καὶ κατασκευτικὸι ὕμνοι τοῦ Ἱεροῦ Τριψύδιου μὲ τὸ «νυστέρι» τῆς κατανύξεως προβιβάζουν τὸν μετανοοῦντα Χριστιανὸν διὰ τῆς αὐτογνωσίας καὶ αὐτομεμψίας εἰς ἀνάνηψιν, μετάνοιαν καὶ σωτηρίαν.

Ὁ συμπάθεστος σύγχρονος ἅγιος τῆς Ἁγίας μας Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ὅσιος **Πορφύριος ὁ Κουσοκαλυβίτης**, πεπειραμένος καὶ

θεοφώτιστος Πνευματικὸς Πατὴρ εἰς τὴν ἐποχὴν του, ἰδοὺ τί συνεβούλευε διὰ τὸν ἀνύστακτον πνευματικὸν ἀγῶνα: «...Νὰ γίνωμε γεμάτοι, ἐμπλεοὶ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐδῶ ἐγκείται ἡ οὐσία τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Αὐτὸ εἶναι ἡ τέχνη. Τέχνη τεχνῶν. Ἄς ἀνοίξουμε τὰ χέρια κι ἄς ριχθοῦμε στὴν ἀγκαλιά τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ἔλθει ὁ Χριστός, κερδίσαμε τὸ πᾶν. Ὁ Χριστός θὰ μεταποιήσῃ τὰ πάντα μέσα μας. Θὰ φέρῃ τὴν εἰρήνην, τὴν χαρὰ, τὴν ταπείνωση, τὴν ἀγάπην, τὴν προσευχήν, τὴν ἀνάταση. Ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ θὰ μᾶς ἀνακαινίσῃ. Ἄν στραφοῦμε σ' Αὐτὸν μὲ πόθο, μὲ λαχτάρια, μὲ ἀφοσίωση, μὲ ἔρωτα, ὁ Χριστός θὰ μᾶς τὰ δώσει ὅλα.

Χωρὶς τὸν Χριστὸ εἶναι ἀδύνατο νὰ διορθώσωμε τὸν ἑαυτὸ μας, δὲν θὰ μπορέσωμε ν' ἀποδεσμευθοῦμε ἀπ' τὰ πάθη. Μόνοι μας δὲν μπορούμε νὰ γίνωμε καλοὶ. **«Χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν».** Ὅσο κι ἂν προσπαθήσωμε τίποτα δὲν θὰ ἐπιτύχωμε. Ἐνα πρέπει νὰ κάνωμε, νὰ στραφοῦμε

σ' Ἐκεῖνον καὶ νὰ Τὸν ἀγαπήσωμε **«ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς».** **Ἡ ἀγάπη στὸν Χριστὸ ἴσον αὐτῆ εἶναι ἡ καλύτερη θεραπεία τῶν παθῶν.**

Ὁ Θεὸς ἔχει βάλει μίαν δύναμη μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἄπ' αὐτὸν ἐξαρτᾶται πῶς τὴ διοχετεύει, γιὰ τὸ καλὸ ἢ γιὰ τὸ κακὸ. Ἄν τὸ καλὸ τὸ παρομοιάσωμε μὲ ἀνθόκηπο γεμάτο λουλούδια, δέντρα καὶ φυτὰ, ἐνῶ τὸ κακὸ μὲ ἀγκάθια καὶ τὴ δύναμη μὲ νερό, τότε μπορεῖ νὰ συμβεῖ τὸ ἐξῆς: ὅταν τὸ νερὸ τὸ διοχετεύσωμε πρὸς τὸν ἀνθόκηπο, τότε ὅλα τὰ φυτὰ ἀναπτύσσονται, πρασινίζουν, ἀνθίζουν, ζωογονοῦνται· τὴν ἴδια στιγμὴ τ' ἀγκάθια, ἐπειδὴ δὲν ποτίζονται, μαραίνονται, χάνονται. Καὶ τὸ ἀντίθετο.

Δὲν χρειάζεται, λοιπόν, νὰ ἀσχολεῖσθε μὲ τ' ἀγκάθια. Μὴν καταπιάνεσθε μὲ τὴν ἐκδίωξιν τοῦ κακοῦ. Ἐστὶ μᾶς θέλει ὁ Χριστός, νὰ μὴν ἀσχολοῦ-

Συνέχεια στὴ σελ. 9.

Τά ἀγαθὰ τῶν φωτοποιῶν Νηστειῶν

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ
ἀγαπητά·

**Εἰρηνική, εὐλογημένη καί χαριτοφόρος ἄς
εἶναι ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή!**

Ὁ Ἱερός Ὑμνογράφος, τὸ ἅγιο στόμα τῆς Ἐκ-
κλησίας τοῦ Χριστοῦ, διασαλπίζει τὸ **θεοδίδακτο
καί θεάρεστο ἄγγελμα τῆς Νηστείας**. «**Ἐχει ἔλθη
ἡ Νηστεία, ἡ μητέρα τῆς ἀγνότητος καί τῆς σω-
φροσύνης. Ἡ κατήγορος τῆς ἀμαρτίας καί συνή-
γορος τῆς μετανοίας. Ἡ πολιτεία τῶν Ἀγγέλων,
καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Οἱ πιστοὶ ἄς κράξω-
με δυνατὰ Ὁ Κύριος καί Θεὸς
μας ἐλέησέ μας**».

Ὁ μελίρρυτος ποταμὸς τῆς
σοφίας, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυ-
σόστομος, ἀναφερόμενος εἰς
τὸ μέγα ἀγαθὸν τῆς νηστείας,
ἔρωτᾷ (ἀποδίδουμε τὸ κείμενο
εἰς τὴν ἀπλή γλώσσα): «Βλέ-
πεις πόσο σπουδαῖο πρᾶγμα
εἶναι ἡ νηστεία; Αὐτὴ δείχνει ὅτι
ὅλα τὰ ἐνεργεῖ τὸ Ἅγιο
Πνεῦμα. Εἶναι πολὺ μεγάλο
ἀγαθὸ ἡ νηστεία. Δέν περιορί-
ζεται μέσα σέ ὅρια. Ὅταν, λοι-
πόν, ἔπρεπε εἰς τὴν πρώτην
Ἐκκλησίαν νά χειροτονήσουν
λειτουργοὺς τοῦ Θεοῦ, τότε
ἐνήστειναν ὅλοι οἱ Χριστιανοί.

Καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς νηστείας ἐφάνερωνε τὴν
βουλὴν τοῦ τῷ Ἅγιο Πνεύμα. Νηστεία βέβαια δέν
εἶναι μόνον ἡ ἀποχή τῶν (ἀρτυσίμων) τροφῶν, ἀλλὰ
καὶ τὸ νά ἀπέχουμε ἀπὸ τὴν τρυφή καί τίς σαρκικές
ἀπολαύσεις» (Ε.Π.Ε. 16α, 116).

«Ἄν δέν πρόκειται νά κερδιζόμε κάτι ἀπὸ τὴν
προσέλευσί μας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καί
ἀπὸ τὸ Θεῖο Κήρυγμα, λέγει σέ ἄλλο σημεῖο ὁ ἱε-
ρός Χρυσόστομος, καί ἂν δέν προσφέρωμε κάτι
χρήσιμο εἰς τὴν ψυχὴν μας κατὰ τὸν καιρὸ τῆς νη-
στείας, τότε ὅλα αὐτὰ θά γίνουν αἰτία μεγαλύτερης
καταδίκης, διότι παραμένουμε ἀμετανόητοι καί δέν
ἀλλάζουμε. Οὔτε ὁ ὀργίλος γίνεται ἤπιος, οὔτε ὁ
θυμῶδης μεταβάλλεται σέ πρᾶο, οὔτε ὁ φθονερός

γίνεται πιὸ φιλόφρων, οὔτε ὁ φιλάργυρος ἀπομα-
κρύνεται ἀπὸ τὸ πάθος του. Δέν προετοιμάζει τὸν
ἑαυτό του διὰ ἐλεημοσύνη καί διατροφή τῶν
πτωχῶν. Ὁ ἀκόλαστος δέν γίνεται ἐγκρατής. Ὁ
κενόδοξος ἐξακολουθεῖ νά συγκινῆται ἀπὸ τὴν
ἀνόητη δόξα καί δέν μαθαίνει νά τὴν περιφρονῆ καί
νά προτιμᾷ τὴν ἀληθινὴ δόξα» (Ε.Π.Ε. 2, 282).

«Ἡ σωματικὴ ἄσκησις εἶναι ὀλίγον ὠφέλιμη, λέ-
γει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Μερικοὶ νομίζουν, ὅτι
ἐδῶ ὑπονοεῖ τὴν νηστεία. Ὅχι ὅμως· ἡ νηστεία δέν
εἶναι σωματικὴ ἄσκησις, ἀλλ' εἶναι πνευματικὴ. Ἄν
ἦταν σωματικὴ, θά ἔτρεφε τὸ σῶμα, ἐνῶ στὴν

πραγματικότητα τὸ ἐκλεπτύνει
καί τὸ ἀδυνατίζει. Ἄρα ὁ λόγος
ἐδῶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου
δέν ἀναφέρεται στὴ σωματικὴ
ἄσκησι. Ἄλλωστε ἐμεῖς ἔχουμε
κυρίως ἀνάγκη ἀπὸ ἄσκησι τῆς
ψυχῆς· ἀπὸ τὴν σωματικὴ δέν
ὑπάρχει πολὺ κέρδος· ἀπλῶς
τὸ σῶμα ὀλίγον ὠφελεῖ. Ἡ
ἄσκησις, ὅμως, τῆς πίστεως καί
εὐσεβείας ἀποδίδει καρπὸ καί
στό μέλλον, ἀλλὰ καί ἐδῶ ὠφέ-
λεια» (Ε.Π.Ε. 23, 312).

«Ἐνα εἶδος νηστείας ἦταν
διὰ τοὺς πρωτοπλάστους ὁ λό-
γος τοῦ Θεοῦ: «Δέν θά φάγετε
ἀπὸ τὸ δένδρον τῆς γνώσεως
καλοῦ καί πονηροῦ».

Ἄν, λοι-
πόν, μέσα εἰς τὸν Παράδεισο ἦταν ἀναγκαῖα ἡ νη-
στεία, πολὺ περισσότερο ἀναγκαῖα εἶναι ἐξω ἀπὸ
τὸν Παράδεισο. Ἄν τὸ φάρμακο εἶναι χρήσιμο πρὸ
τοῦ τραυματισμοῦ, πολὺ περισσότερο χρήσιμο
εἶναι μετὰ τὸν τραυματισμὸ. Ἄν τὸ ὄπλο τῆς νη-
στείας ἦταν χρήσιμο πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμον τῶν
κακῶν ἐπιθυμιῶν, πολὺ περισσότερο εἶναι χρησιμη
ἢ ἐνίσχυσίς του τώρα, πού οἱ δαίμονες μᾶς πολε-
μοῦν μέ τίς κακές ἐπιθυμίες» (Ε.Π.Ε. 30, 188).

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ὁ Χρυσορρήμων ἅγιος Ἰωάννης, Ἀρχιεπίσκο-
πος Κωνσταντινουπόλεως, μᾶς κατέδειξε τίς

Συνέχεια στὴ σελ. 8.

πνευματικές διαστάσεις, τήν ἀξία καί τήν δύναμη τῆς νηστείας. Ἡ ἀποχή ἀπό τίς ὑλικές ἀρτύσιμες τροφές καί ἡ ἐγκράτεια ἀπό ὅλα τά ἐδέσματα, ἀφ' ἑνός, καί ἀφ' ἑτέρου ἡ καταπολέμησις τῶν παθῶν καί ἀδυναμιῶν μας καί τῆς ἀμαρτίας γενικώτερα καί ἡ ἀντίκρουσις τῶν ἐπιβουλῶν καί τῶν ἐπιθέσεων τοῦ ἀρχεκάκου διαβόλου καί τῶν πονηρῶν πνευμάτων, χαρακτηρίζουν τήν ἀληθινή νηστεία. «**Ἀληθής νηστεία ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτριώσις, ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχή, ἐπιθυμιῶν χωρισμός, καταλαλιάς, ψεύδους, καί ἐπιπορίας ἡ τούτων ἔνδεια, νηστεία ἐστίν ἀληθής καί εὐπρόσδεκτος**», μᾶς διαβεβαιώνει ὁ Μέγας Βασίλειος.

Ἡ θεοδιδακτῆ καί θεοφιλῆς νηστεία ἐντάσσεται μέσα εἰς τό πλαίσιο τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος τοῦ πιστοῦ διὰ τήν κάθαρσιν, τόν φωτισμόν καί τήν θέωσιν. Ὅταν ἡ νηστεία περιορίζεται μόνο εἰς τήν ἀποχήν τῶν τροφῶν καί δέν γίνεται παραλληλως καί ὁ ἀγώνας καταπολεμήσεως τῶν παθῶν τοῦ ἐν ἡμῖν παλαιοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί τῆς ἐξασκήσεως τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν, εἶναι ἐλλιπῆς καί ἀνώφελος.

Ἡ νηστεία πρέπει νά συνάπτεται μέ τήν ἀληθινή μετάνοια, τήν Ἐξομολόγησι καί τήν Θεία Κοινωνία, τήν ὑποποιοῦ ταπεινώσι, τήν θερμή προσευχή, τήν κορυφαία ὄλων τῶν ἀρετῶν, δηλ. τήν ἀγάπη πρὸς τόν Κύριον καί Θεόν μας καί πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας, τήν νῆψι καί τήν ἐγρήγοροι εἰς τόν καθημερινό πνευματικό μας ἀγῶνα.

Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή, μέ τίς ἐξ (6) ἑβδομάδες τῶν «**φωτοποιῶν νηστειῶν**», εἶναι ἡ ἱερά καί κατασκευτική περίοδος μέ τίς πλούσιες λειτουργικές καί λατρευτικές εὐκαιρίες (Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Κατανυκτικοί Ἑσπερινοί τὰ ἀπογεύματα τῶν Κυριακῶν, Μεγάλα Ἀπόδειπνα, Ἀκολουθίες Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων, Ἀκολουθίες τῶν Χαριτωσιμῶν τῆς Θεοτόκου) καί παρέχει πολλές εὐκαιρίες κατανυκτικῶν προσευχῶν καί πνευματικοῦ καταρτισμοῦ.

Ἀδελφοί μου,

Μέσα εἰς τό ἱερό καί κατανυκτικό κλίμα τῆς ἁγίας καί μεγάλης αὐτῆς περιόδου, κατά τήν ὁποία αὐξάνονται οἱ θεῖες εὐλογίες, ἀλλά πληθύνονται καί οἱ πειρασμοί καί οἱ δοκιμασίες τῶν ἀγωνιζομένων πιστῶν, ἄς ἀποδυθῶμεν «**εἰς τόν καλόν τῆς νηστείας ἀγῶνα**» μέ προθυμία καί καρτερική ὑπομονή «**ἐαυτοὺς καί ἀλλήλους καί πάσαν τήν ζωὴν**

ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παρατιθέμενοι».

Ἄς παρακαλέσωμεν θερμῶς τόν Θεῖον Λυτρωτήν μας καί Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν **ὑπὲρ εἰρηνεύσεως καί καταστάσεως τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθόδοξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἱεροκανονικῆς ἐπιλύσεως τοῦ ἐν Οὐκρανία σχίσματος, τοῦ φλέγοντος αὐτοῦ Οὐκρανικοῦ ζητήματος, τό ὁποῖον ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τάς κατά τόπους Αὐτοκεφάλους Ὀρθόδοξους Ἐκκλησίας καί διασαλεύει τήν ἐν Χριστῷ ἐνότητα καί ἀγαστήν συμπόρευσιν αὐτῶν.** Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, καταπαύσεως τοῦ πυρός ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ καί ἀποτροπῆς τῆς ἐπικρεμαμένης πολεμικῆς ἀπειλῆς ἐκ τῆς γείτονος πρὸς ἀνατολὰς χώρας.

Ὑπὲρ ταχείας διευθετήσεως τῆς συννόμου, κατά τάς ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου ἀκρωτικοῦ Δικαστηρίου (τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας), διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν εἰς τὰ Σχολεῖα μας **καί τῆς ματαιώσεως τοῦ ἐπιχειρουμένου ἀντιπαιδαγωγικοῦ προγράμματος τῆς σεξουαλικῆς ἀγωγῆς τῶν ἀώρων παιδιῶν καί νηπίων μας.** Ὑπὲρ τῆς ἀνακοπῆς τῆς νομομοποιημένης πλέον γενοκτονίας τοῦ ἔθνους μας ἀπό τόν ποταμόν αἵματος ἀθῶων ὑπάρξεων, πού κατά ἑκατοντάδες χιλιάδες χύνεται κάθε χρόνο εἰς τήν Ὀρθόδοξη Πατρίδα μας μέ τίς ἐκτρώσεις καί ἀμβλώσεις. Καί τέλος, **ὑπὲρ τῆς περιφρουρήσεως τῆς Ἑλληνορθόδοξου Πατρίδος μας καί τῶν ἄλλων χωρῶν ἀπό τῆς ἐπιδημίας τοῦ θανατηφόρου ἰοῦ τοῦ ἐξ ἀνατολῶν ἐπιδραμόντος καί ἐπεκτεινομένου, τοῦ κορωνοϊοῦ ἀποκαλουμένου, τῆς συγχρόνου αὐτῆς φαραωνικῆς πληγῆς καί μάστιγος, τῆς διὰ τήν ἀποστασίαν τῶν ἀνθρώπων ἀπό τῆς λατρείας τοῦ ἀληθινοῦ Τριαδικοῦ ἡμῶν Θεοῦ καί τῆς Ὀρθόδοξου Πίστεως καί Παραδόσεως, οὐ μὴν ἀλλά καί ἐκ τοῦ κλονισμοῦ τῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἐνότητος τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ἐπελθούσης.**

Εὐχόμενος δέ ἀπό καρδίας πλουσίαν τήν ἐξ ὕψους δύναμιν καί εὐλογίαν εἰς ὅλους σας, καί ἰδιαίτερως εἰς τοὺς προσφιλεῖς ναυτικούς μας καί τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς διαβιούντας ἀποδήμους ἀδελφούς μας, Κυθηρίου καί Ἀντικυθηρίου, διατελῶ,

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης σας
Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθῆρων & Ἀντικυθῆρων Σεραφεῖμ

Ἡ Ἐθνική Ἐπέτειος τῆς 25ης Μαρτίου 1821

Ἐφέτος, λόγω τῶν αὐστηρῶν μέτρων ἀντιμετώπισεως τῆς ἐπιδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, δέν ἔγιναν οἱ κατ' ἔτος καθιερωμένες ἑορταστικές ἐκδηλώσεις. Ἐτελέσθη Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, δυστυχῶς, ἰεουργούντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Σεραφεῖμ καί συλλειτουργούντων τῶν Ἱερέων καί τοῦ Ἱεροδιακόνου τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἐσταυρωμένου Χώρας Κυθήρων, μέ τήν συμμετοχή τῶν Ἱεροψαλτῶν μας κ. Γεωργίου Λουράντου, Θεολόγου καί κ. Γεωργίου Κασιμάτη, Προϊσταμένου τοῦ Δήμου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων.

Εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐτελέσθη ἡ καθιερωμένη Δοξολογία, μετά τό πέρας τῆς ὁποίας ἐψάλη ὁ Ἐθνικός μας Ὕμνος. Ἡ ὅλη Ἱερά Ἀκολουθία (Ὁρθρος, Θ. Λειτουργία καί Δοξολογία) μετεδόθη τηλεοπτικῶς καί ραδιοφωνικῶς, μέ ἐιδική

ἐγκατάστασι, τήν ὁποία ἐποποθέτησε προθύμως καί εὐγενῶς ὁ ἐνορίτης Μηχανικός Η/Υ Συστημάτων καί Δικτύων κ. Σταῦρος Νικ. Χάρος, τόν ὁποῖο θερμά εὐχαριστοῦμε.

Ἐόρτιο μήνυμα ἀπηύθυνε ὁ Σεβασμιώτατος πρὸς τοὺς τηλεθεατὰς καί ἀκροατὰς καί εὐχήθηκε νά μὴν ἑορτάσωμε ξανά τήν Ἐθνική μας Ἐπέτειο ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας.

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 6.

μαστε μέ τὰ πάθη καί μέ τόν ἀντίθετο. Κατευθύνατε τό νερό, δηλαδή ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς σας, πρὸς τὰ λουλούδια καί θά χაίρεσθε τήν ὁμορφιά, τήν εὐωδιά, τή δροσιά τους.

*Δέν γίνεσθε ἅγιοι κυνηγώντας τό κακό. Ἀφήστε τό κακό. Νά κοιτάζετε πρὸς τόν Χριστό κι Αὐτός θά σᾶς σώσει. Ἀντί νά στέκεσθε ἐξω ἀπ' τήν πόρτα καί νά διώχνετε τόν ἐχθρό, περιφρονῆστε τον. Ἐρχεται ἀπό δῶ τό κακό; Δοθεῖτε μέ τρόπο ἀπαλό ἀπό κεῖ. Δηλαδή ἐρχεται νά σᾶς προσβάλῃ τό κακό, εσεῖς δῶστε τήν ἐσωτερική σας δύναμη στό καλό, στόν Χριστό. Παρακαλέστε: «**Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με**». **Ξέρει Ἐκεῖνος πῶς νά σᾶς ἐλεήσει, μέ τί τρόπο. Κι ὅταν γεμίζετε ἀπ' τό καλό, δέν στρέφεσθε πιά πρὸς τό κακό. Γίνεσθε μόνοι σας, μέ τήν χάρι τοῦ Θεοῦ, καλοί. Ποῦ νά βρεῖ τόπο τότε τό κακό; Ἐξαφανίζεται!**».*

Ἁγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,

Ἄς ἴδωμεν καί αὐτή τήν πλευρά τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος, τήν ὁποῖαν ἐνθέρμως ὑποδεικνύει ὁ νεοφανής Ὅσιος Πορφύριος ὁ Κουσοκαλυβίτης. Καί ἄς συστήσωμεν εἰς τὰ πνευματικά μας ἐν Κυρίῳ τέκνα **νά ἀγαπήσουν εὐλικρινῶς τόν Κύριον καί Θεόν μας, τήν Ἀγιοπνευματική ζωή, τήν ἀπό-**

κτησιν τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν διά νά ὑποχωρήσουν τὰ ἀντίστοιχα πάθη καί αἰ ἐπήρεια καί ἐπιδράσεις τῶν πονηρῶν πνευμάτων.

Παρακαλοῦνται οἱ ἅγιοι Πνευματικοί ἐγκαίρως νά ἐνημερώσουν τοὺς ἁγίους Ἐφημερίους διά τήν ἀκριβή ἡμέραν προσελεύσεως των εἰς τὰς ὑπό τήν πνευματικὴν -ἐξομολογητικὴν διακονίαν των ἐνορίας καί ἐκεῖνοι νά πληροφορήσουν ἐπακριβῶς τοὺς ἐνορίτας των.

Ἡ μεγάλη πνευματικὴ μας χαρά θά εἶναι, ὅταν πληροφορηθοῦμε διά τήν ὅσον τό δυνατόν μεγαλυτέραν συμμετοχὴν τῶν χριστιανῶν μας εἰς τό φερέσβιον Μυστήριον τῆς Μετανοίας καί Ἱεράς Ἐξομολογήσεως. Κατὰ τήν τρέχουσαν Καθαράν Ἐβδομάδα εἶχαμε τήν λιαν εὐχάριστον εἰδήσιν ὅτι εἰς μίαν ἐνορίαν τοῦ νοτίου τμήματος τῶν Κυθήρων ἐξομολογήθησαν ἅπαντες οἱ πιστοί.

Εὐχόμενος ἀπὸ καρδίας πλουσίαν τήν Θεῖαν Χάριν καί ἐνίσχυσιν εἰς τό θεάρεστον καί θεοφιλές αὐτό ἔργον τῆς πνευματικῆς σας πατρότητος εἰς δόξαν Θεοῦ καί σωτηρίαν ψυχῶν, διατελῶ,

Μετ' ἐγκαρδίων εὐχῶν καί ἀγάπης
Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ

Πρός τήν Ἱεράν Σύνοδον διά τό Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας

Θέμα: Ὑποβολή Ψηφίσματος τῆς Ἱερατικῆς Συνάξεως
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθῆρων & Ἀντικυθήρων (29-5-2020).

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,
Ἄγιοι Συνοδικοί Πατέρες καί Ἀδελφοί,
Εὐλογεῖτε·

Εὐσεβάστως προάγομαι νά ὑποβάλω Ὑμῖν
συνημμένως τό πρόσφατον ἀπό 29ης Μαΐου ἐ.ἔ.
Ψήφισμα τῆς Ἱερατικῆς Συνάξεως τῆς καθ' ἡμᾶς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθῆρων καί Ἀντικυθήρων,
ἀναφορικῶς πρός τό διαρρεῦσαν τρίμηνον διάστημα
τῆς μετὰ κορωνοϊόν περιόδου καί τά ἐπισυμβα-
ντα ἐν αὐτῇ **πρωτίστως δέ καί κυρίως ἀναφέρεται
εἰς τήν ἀποστέρησιν καί παρακώλυσιν τῆς Θείας
Λατρείας διά τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς
Ὁρθοδόξου Καθολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας.**

Ὁμολογουμένως ὅλοι ἡμεῖς οἱ Ἐπίσκοποι,
ομοῦ μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, «*συνε-
στενάξαμεν καί συνωδινήσαμεν*» (πρβλ. Ρωμ. 8,
22) καθ' ὅλην τήν ἐν θέματι περίοδον τῶν λίαν
αὐστηρῶν καί ἄκρως περιοριστικῶν διά τήν Ὁρθό-
δοxon Θεῖαν Λατρείαν μας μέτρων τῆς Πολιτείας,
ληφθέντων κατά παράβασιν τοῦ ἄρθρου 13, παρα-
γρ. 2 τοῦ Συντάγματος τῆς Πατρίδος μας, προ-
σταταεῦοντος, ὡς γνωστόν, καί μή παρακωλύοντος
καί ἐν καιρῷ πολέμου τήν Θεῖαν Λατρείαν.

Δυστυχῶς αἱ ἀλλεπάλληλοι Κοιναί Ὑπουργικαί
Ἀποφάσεις (ΚΥΑ) δέν ἐσεβάσθησαν, ἀλλά καί
ἠγνόησαν τās Ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνό-
δου (α) Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθ. 3013/1223/498/10-3-
2020, β) Ἐγκύκλιον Σημείωμα 1292/508/11-3-2020
καί τό ἀπό 16-3-2020 Ἀνακοινωθέν Αὐτῆς) καί
οὕτω πως **συνετελέσθη τό ἄνευ προηγουμένου -
ἄγνωστον εἰς τήν Ἐκκλησιαστικὴν μας Ἱστορίαν-
μέγα κανονικόν καί συνταγματικόν ἀτόπημα τοῦ
ἀποκλεισμοῦ τῶν πιστῶν ἐκ τῆς Θείας Λατρείας,
καί δὴ ἐν περιόδοις Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί
Μεγάλης Ἐβδομάδος-Πάσχα, καθ' ὃν χρόνον Το-
πικαί Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησιαί τοῦ βορρᾶ (Πατριαρ-
χεῖα Ρωσίας, Γεωργίας, Βουλγαρίας, Σερβίας καί
Λευκορωσίας) δέν διέκοψαν τήν Θεῖαν Λατρείαν**

καί δέν παρημποδίσαν ἐκ τῆς συμμετοχῆς εἰς
αὐτήν τοὺς Ὁρθοδόξους πιστοὺς.

**Τό ἐπίκεντρον, ὅμως, τῶν στόχων τῶν ἀντιθέ-
ων καί σκοτεινῶν δυνάμεων ἦτο καί εἶναι τό ἱε-
ρώτατον Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τό
Μυστήριον τῶν Μυστηρίων.** Πολυμερῶς καί πολυ-
τρόπως κατεπολεμήθη ἡ Θεία Εὐχαριστία, ἡ Μετά-
ληψις τοῦ Ἁγίου Σώματος καί τοῦ Τιμίου Αἵματος
τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐπεχειρήθη νά
ἀποδειχθῇ ἐπιστημονικῶς ὅτι ἤθην διά τῆς Θείας
Κοινωνίας εἶναι δυνατόν νά μεταδοθῇ μολυσμὸς ἐκ
τοῦ μικροβίου τοῦ κορωνοϊοῦ. Ἄλλ' ἐπ' αὐτοῦ τοῦ
ζητήματος, **ἐκτός τῆς ὑπευθύνου καί ἀδιαπραγμα-
τεύτου θέσεως τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καί τῶν
ἄλλων σοβαρῶν θεολογικῶν τοποθετήσεων, καί
πλειάς εὐσεβῶν ἱατρῶν διεκρίνισεν ὅτι τό θέμα
δέν εἶναι ἐπιστημονικόν, ἀλλὰ πνευματικόν καί
οὐδεὶς φόβος δικαιολογεῖται νά ὑπάρχῃ ἐπ' αὐτοῦ.**

Παρά ταῦτα ἄνθρωποι τοῦ ἐπιστημονικοῦ χώ-
ρου μέ σκεπτικισμόν καί ὀρθολογιστικά κριτήρια
ἀναμασοῦν τὰ ἰδεολογήματα καί τās σαθράς θεω-
ρίας των διά νά κλονίσουν τήν πίστιν τοῦ εὐσεβοῦς
καί φιλοχριστοῦ λαοῦ μας εἰς τό φερέσβιον τοῦτο
Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Μακαριώτατε ἅγιε Προκαθήμενε,

Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Πατέρες & Ἀδελφοί,

Τό Ἁγιώτατον τοῦτο Μυστήριον βάλλεται λυ-
σωδῶς ἐξωθεν, ἀλλά καί ἐσωθεν, καθὼς τίθεται
ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ἢ Χάρις καί ἡ δύναμις του εἰς
τούς μὴ ἐπαρκῶς κατηχημένους χριστιανούς ἐξ
ἀφορμῆς ἀκρίτων καί ἀσεβῶν ἐνεργειῶν ἐκπρο-
σώπων τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι
π.χ. ἀπολυμαίνουν (!) τήν ἅγια λαβίδα ἢ χρησιμο-
ποιοῦν κοχλιάρια μίᾳ χρήσεως, χαρτοπετεσέτας
ἀντὶ ἁγίου μάκτρου διά τοὺς κοινωνοῦντας ἢ τινας
τῶν ἱερέων κοινωνοῦν τοὺς πιστοὺς φοροῦντες
μάσκα (!), περιτυλίσσουν τό ἀντίδωρον, τό
ὅποιον καί λαμβάνουν μόνοι των οἱ πιστοί, συνι-

στούν νά αποφεύγεται ὁ ἀσπασμός τῶν ἱερῶν Εἰκόνων καί τῶν ἀγίων Λειψάνων. Εἰς Πατριαρχικόν Μετόχιον τῆς Πρωτεύουσας θερμομετρούνται οἱ εἰσερχόμενοι πιστοί καί ἀφήνουν κατά τήν εἰσόδον τῶν τὰ προσωπικά τῶν στοιχεῖα, ἐνῶ εἰς τινὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης διά τόν φόβον τῆς μεταδόσεως τοῦ ἰοῦ διά τῆς Θείας Κοινωνίας κοινωνεῖ μόνον ὁ Ἱερεὺς καί οὐδεὶς ἐκ τῶν πιστῶν (!).

Ἡ ἀπό 17ης Μαΐου ἐ.ἔ. ἐπιστολή τοῦ Παναγ. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου πρὸς Ὑμᾶς καί τὰς λοιπὰς κατά τόπους Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας, ἀφορῶσα εἰς τό θέμα τῆς Θείας Κοινωνίας καί τόν τρόπον μεταδόσεως αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δέν ἔχει διαβουλευτικόν χαρακτῆρα ἐπὶ ἐνός καιρίου καί λιαν βασικοῦ λειτουργικοῦ καί πνευματικοῦ ζητήματος, τό ὁποῖον δέν χωρεῖ ἀμφισβητήσεις καί διαβουλεύσεις, ἀλλά προτροπήν εἰς κοινήν ἀποδοχήν καί συμμόρφωσιν πρὸς τήν καθιερωθεῖσαν πλεον ἅπ' αἰώνων ἁγίαν παράδοσιν μεταδόσεως τῆς Θείας Κοινωνίας, θά ἀποβῇ εἰς ἀγαθόν, ἀφοῦ ἡ Πατερική Παράδοσις μᾶς διδάσκει: **«μὴ μεταίρειν ὄρια αἰώνια, ἃ οἱ Πατέρες ἔθεντο»**. Ἄλλωστε εἶναι σαφῆς ἡ δήλωσις τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου: **«Ἡ συγκατάβασις τῆς Ἐκκλησίας φθάνει μέχρι Σταυροῦ ἀρνείται, ὅμως, τήν κατάβασιν ἐξ αὐτοῦ, ἐξ ὑπακοῆς πρὸς τὰς ἀρχάς καί ἐξουσίας τοῦ κόσμου τούτου, ὅταν ἀμφισβητῆται τό Μυστήριον τῶν μυστηρίων τῆς ζωῆς τῆς, ἡ Θεία Εὐχαριστία»**. Καί πρὸς τό τέλος τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ: **«Ἐν τῷ πνεύματι καί ἐν τῷ φρονήματι τούτῳ, ἐπικοινωνοῦμεν μετὰ τῆς λιαν ἡμῖν ἀγαπητῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος προσεπιδηλοῦντες ἐνσυνειδήτως ὅτι οὐδὲως προσιθέμεθα νά ἀποστῶμεν ἐκ τῶν κληροδοτηθέντων πᾶσιν ἡμῖν ὑπὸ τῶν μακαρίων Πατέρων ἡμῶν...»**.

Καί Ὑμεῖς, Μακαριώτατε, μετὰ τῆς περὶ Ὑμᾶς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 3021/13-5-2020 Ἐγκυκλίου ἐδηλώσατε ἀπεριφράστως, σαφῶς καί κατηγορηματικῶς: **«Ἀναφορικῶς πρὸς τό ἀδικαιολογητῶς ἀναφύομενον κατά καιρόν ζήτημα περὶ τῶν ὑποτιθεμένων κινδύνων, οἵτινες, κατά τὰς βλασφήμους ἀπόψεις τινῶν, φέρεται ὅτι ἐλλοχεύουν κατά τήν τέλεσιν τοῦ ζωογόνου Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκφράζει τήν πικρίαν, τήν βαθεῖαν λύπην καί τήν ἐκ διαμέτρου ἀντίθεσίν τῆς πρὸς πάνθ' ὅσα ἀναγράφονται, ἀναμεταδίδονται καί παρουσιάζονται μέσῳ τοῦ διαδι-**

κτύου ἐν σχέσει πρὸς τόν διασυρμόν τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὑπομνησκουσα δι' ἔτι μίαν φορᾶν εἰς ἅπαντας, ὅσοι εἴτε ἐξ ἀγνοίας εἴτε ἐκ συνειδητῆς ἀπιστίας προσβάλλουσι βάνουσα τὰ ἱερά καί τὰ ὅσια, τὰ Δόγματα καί τούς Ἱερούς Κανόνας τῆς Πίστεως ἡμῶν, ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι «φάρμακον ἀθανασίας, ἀντίδοτον τοῦ μὴ ἀποθανεῖν, ἀλλά ζῆν ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ διά παντός».

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Πατέρες,

Οἱ ἀρνητικῶς διακείμενοι πρὸς τήν Ἁγίαν μας Ἐκκλησίαν καί οἱ πολέμιοι Αὐτῆς καταδοκοῦν νά ἐκμεταλλευθοῦν τό ζωτικόν τοῦτο θέμα τῆς Θείας Κοινωνίας καί τοῦ τρόπου τῆς μεταδόσεως αὐτῆς διά νά διχάσουν τόν λαόν τοῦ Θεοῦ, θέτοντες ἐν ἀμφιβόλῳ τήν δύναμιν, τήν ζωὴν καί τήν Χάριν τῆς Θείας Κοινωνίας καί παραπληροφοροῦντες αὐτόν διά νά τόν πείσουν ὅτι ἐκ τῆς Θείας Κοινωνίας ἐλλοχεύει ὁ κίνδυνος μεταδόσεως τοῦ ἐπικινδύνου κορωνοϊοῦ, ὅπερ ἄτοπον, ὕβριστικόν καί βλάσφημον.

Ἡ ἐμμονή τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου εἰς τήν προαναφερθεῖσαν διαυγεστάτην Ἀπόφασιν καί ἡ σύμφωνος, ὅπως πιστεύομεν, γνώμη καί Ἀπόφασις ὄλων τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν θά καθηρεμῆσθαι τόν Ἱερόν Κλῆρον καί τόν Χριστῶνυμον Λαόν τῆς Ἁγίας Καθολικῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καί θά ἀποτρέψῃ διχασμούς καί διαιρέσεις τοῦ Ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Συγκλείων τήν παρούσαν σημειώσω ὅτι ἀπό τῆς Ἐκτάκτου συγκλήσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (16 Μαρτίου ἐ.ἔ.) καί ἐντεῦθεν μέ ὅλα τὰ συμβάντα, τὰ ὁποῖα προανεφέραμεν, Ἱερός Κλῆρος καί εὐσεβῆς Λαός, βλέποντες τὰς ὑποχωρήσεις ἐναντι τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Κρατικῶν παραγόντων καί τήν παραθεώρησιν τῶν Ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ. ὑπ' αὐτῶν ἔχει πικραθῆ ὑπερβαλλόντως. **Ἄς μὴν τὸν ἀπογοητεύσωμεν καί εἰς τό φλέγον αὐτό ζήτημα τῆς Θείας Κοινωνίας. Ἄς μὴν ἐπιχαροῦν οἱ ἐχθροὶ καί πολέμιοι τῆς Ἐκκλησίας μας.**

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἀσπαζόμενος Ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, διατελῶ,

Μετά τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ
Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθῆρων & Ἀντικυθῆρων Σεραφεῖμ

Ίερατική Σύναξις

Ίεράς Μητροπόλεως Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Ἡμεῖς οἱ Κληρικοί τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων, συνελθόντες σήμερον τήν 29ην Μαΐου 2020 καί ὥραν 11ην π.μ., εἰς τήν μηνιαίαν Ἱερατικήν μας Σύναξιν εἰς τό Ἐπισκοπεῖον Χώρας-Κυθήρων, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας Μητροπολίτου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ, μετά τήν Ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα καί τήν Δεσποτικήν ἑορτήν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, καί ἐν ἀναμονῇ τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς, ἀφοῦ ἐμελετήσαμε τά θεῖα καί σωτήρια μηνύματα τῶν τριῶν αὐτῶν κορυφαίων ἀγίων ἑορτῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συνετάξαμεν καί συνεψηφίσαμεν τό ἀκόλουθον ψήφισμα:

1. Ἀναλογιζόμενοι τό διαρρεῦσαν τρίμηνον διάστημα τῆς μετά κορωνοϊόν περιόδου **ἐκφράζομεν τήν συμπόνοιαν καί συμπάθειάν μας πρὸς τοὺς πληγέντας προσωπικῶς καί οικογενειακῶς συνανθρώπους μας ἀνά τὸν κόσμον καί τήν οἰκουμένην, τοὺς ἀσθενήσαντας βαρέως καί τοὺς ὑποκύψαντας τελικῶς καί ἐκδημήσαντας πρὸς Κύριον, ἐνῶ χαίρομεν καί συγχαίρομεν ὅσους ἀνένηψαν ἐκ τῆς βαρείας αὐτῆς νόσου καί ἤδη μετά τῶν οἰκειῶν των χαίρονται καί ἀπολαμβάνουν τό πολῦτιμον ἀγαθόν τῆς ζωῆς.**

2. Εὐγνωμόνως **εὐχαριστοῦμεν καί συγχαίρομεν τοὺς θεράποντας Ἱατρούς, Νοσηλευτάς-τριας καί ὅλον τό νοσηλευτικό προσωπικό τῶν Νοσοκομείων καί Θεραπευτηρίων τῆς Πατρίδος μας διὰ τήν ἐπαγρύπνησιν καί τοὺς νυχθημέρους κόπους καί μόχθους των παρά τό πλευρῶν τῶν νοσηλευομένων ἀδελφῶν μας,** καθὼς ἐπίσης ἐκφράζομεν τά συγχαρητήρια μας καί εἰς τήν συντονίζουσαν τὸν «πόλεμον» καί τὰς μεθοδεύσεις κατὰ τῆς ἐπιδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ ἐπιστημονικὴν Ἐπιτροπὴν.

3. **Ἐνθέρμους εὐχαριστίας ἐκ βαθέων ἀπευθύνομεν πρὸς τήν Μεγαλόχαρη τῶν Μυρτιδίων, τήν Παναγία μας τήν Μυρτιδιώτισσα καί τοὺς Τοπικούς Ἁγίους μας Ὅσιον Θεόδωρον, Ὅσιοπαρ-**

θενομάρτυρα Ἐλέσαν, Ὅσιον Ἄνθιμον τὸν νέον τὸν ἐν Κεφαλληνίᾳ καί Ἱερομάρτυρα Μύρωνά Ἀντικυθήρων, διότι ἐπεσκίασαν μὲ τήν Χάριν καί τὰς πρεσβείας των τό Παναγιοσκέπαστο καί Ἁγιοφρούρητο νησί τῶν Κυθήρων καί τὸ τῶν Ἀντικυθήρων καί **ἀπέτρεψαν τήν ὑπαρξιν κρουσμάτων καί θυμάτων.**

4. Πέρα τῶν ἐπιβληθέντων κυβερνητικῶν μέτρων προστασίας τῆς δημοσίας ὑγείας εἰς ὅλους τοὺς δημοσίους χώρους καί τὰ δημόσια καταστήματα, **διεπιστώσαμεν μὲ ὀδύνην ψυχῆς λίαν αὐστηρά -τά αὐστηρότερα- μέτρα ὄχι ἀπλῶς περιορισμοῦ, ἀλλὰ παρακωλύσεως τῆς Θείας Λατρείας καί ἀποκλεισμοῦ ἐξ αὐτῆς τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, -καί δὴ ἐν ἡμέραις Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί Μεγάλης Ἑβδομάδος-Πάσχα, ὅπερ φοβερὸν καί πρωτάκουστον διὰ τήν Χώραν μας, ἀντιβαῖνον δὲ (μέτρον) εἰς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλληνορθοδόξου Πατρίδος μας (ἄρθρον 13, παρ. 2), τό ὁποῖον καί ἐν καιρῷ πολέμου προστατεύει καί δέν καταργεῖ τήν Θεῖαν Λατρείαν.**

5. Ἐμφανῆς καί ἐνορηστρωμένος ἐν πολλοῖς ἦτο, **δυστυχῶς, ὁ πόλεμος κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου Θείας Λατρείας.** Οἱ ἀλλεπάλληλες Κοινές Ὑπουργικές Ἀποφάσεις (ΚΥΑ), ἀγνοοῦσες καί ἀνατρέπουσες τὰς Ἀποφάσεις τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου (ΔΙΣ), μὴ συγκαλουμένης τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ΙΣΙ), παρά τὰς ἐκκλήσεις τινων Σεβ. Ἱεραρχῶν, **κατέλυσαν τήν ἐκ τοῦ Συντάγματος ἀπορρέουσαν ἐλευθέραν ἄσκησιν τῆς Θείας Λατρείας μὲ ἀποτέλεσμα νά παραβιασθῇ ἡ διέπουσα τὰς σχέσεις Ἐκκλησίας καί Κράτους ἀρχὴ τῆς συναλλαγίας.** Παρόμοια γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐγράφησαν μὲ μελανὰ γράμματα εἰς τήν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου μας, εἶθε νά μὴν ἐπαναληφθοῦν ποτέ.

6. Ὅλως ἰδιαίτερως, μανιωδῶς θά ἐλέγομεν, **κατεπολεμήθη τό Ἱερόν Μυστήριον τῶν Μυστη-**

ρίων, ή Θεία Κοινωνία. Άλλεπάλληλες τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές είχαν ως στόχον τους **τήν παραπληροφόρησιν τών πιστών χριστιανών περί του ότι υπάρχει φόβος τό Σώμα καί τό Αίμα του Χριστού νά μολύνη τό σώμα καί τό αίμα του ανθρώπου (!), λόγω κορωνοϊού.** Καί ενῶ ύγιείς ἐπιστημονικές φωνές χριστιανών ιατρῶν ἐτόνιζαν ὅτι τό θέμα αὐτό δέν εἶναι ἐπιστημονικό, ἀλλά πνευματικό καί δέν υπάρχει ὑποψία μολύνσεως ἐκ τῆς Θείας Κοινωνίας, ἄλλοι ἐπιστήμονες ἀπό τόν ἴδιο χῶρο ὑπεστήριξαν καί ὑποστηρίζουν ἀκόμη τό ἀντίθετον. Καί ἄκουσον, ἄκουσον! κατετέθη ἡ πρότασις νά διακοπῆ ἡ μετάδοσις τῆς Θείας Κοινωνίας μέχρις ὅτου εὐρεθῆ τό φάρμακον ἢ τό ἐμβόλιον κατά τοῦ ἰοῦ!

Ἄλλά, δυστυχῶς, καί ἀνώτεροι Κληρικοί ἀνήκοντες εἰς ὁμοδόξους τοπικάς Ἐκκλησίας, ἀπολυμαίνουσι (!) τήν ἁγία λαβίδα ἢ χρησιμοποιοῦν κοχλιάρια μιάς χρήσεως καί ἄλλοι ἐκ τοῦ ἐλλαδικοῦ μας χώρου περιτυλίσσουν τό ἀντιδωρο καί τό λαμβάνουσι μόνον τῶν οἱ πιστοί, ἀποτρέπουσι τόν ἀσπασμόν τῶν ἱερῶν Εἰκόνων καί τῶν ἁγίων Λειψάνων κ.λπ., κ.λπ., γεγονότα τά ὁποῖα **προδίδουσι ὀλιγοπιστίαν ἢ ἀπιστίαν περί τήν πίστιν εἰς τό θεϊότατον τοῦτο Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας καί εἰς τήν ἱερότητα τῶν ἱερῶν σκευῶν καί ἁγίων εἰκόνων.** Καί τό χειρότερον: εἰς ὠρισμένα Εὐρωπαϊκά Κράτη κοινῶναι μόνον ὁ Ἱερεὺς καί κανεῖς ἀπό τούς πιστούς (!). Καί

7. Ἡ μακράϊωνη Παράδοσις τῶν 20 χριστιανικῶν αἰῶνων ἀποτελεῖ τήν ἐγγύησιν τῆς μή μεταδόσεως λοιμῶδων νόσων διὰ τῆς Θείας Κοινωνίας. Ἡ Ὀρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία μας 2000 ἔτη τώρα μεταδίδει τήν Χάριν τοῦ Μυστηρίου αὐτοῦ, βιώνουσα καθημερινῶς τήν ἐπιβεβαίωσιν ἑνός μεγάλου θαύματος. **Ἄψευδεις μάρτυρες τοῦ παρελθόντος 20οῦ αἰῶνος εἶναι ὁ Ὅσιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης,** ὑπηρετήσας ὡς Ἐφημέριος εἰς τήν Πολυκλινικὴν Ὀμονοίας, ὁ **π. Χρυσανθος Κουτσουλογιαννάκης** εἰς τήν Σπιναλόγκα καί ὁ **π. Εὐμένιος Σαριδάκης** εἰς τό Νοσοκομεῖον Λοιμῶδων Ἁγίας Βαρβάρας, ἀλλά καί ὅλοι οἱ ἄνωγμοι Ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι διηκόνησαν καί διακονοῦν τούς ἀρρώστους ἀδελφούς μας εἰς τὰ Νοσηλευτικά Ἰδρύματα τῆς Χώρας μας.

Κατακλείομεν τό παρόν ψήφισμα μέ τήν παράθεσιν ἱερῶν καταθέσεων περὶ τῆς Θείας Κοινωνίας ἀπό τούς Τρεῖς Ἁγίους Ἱεράρχους.

Μ. Βασίλειος

«Καί τό κοινῶναι δέ καθ' ἐκάστην ἡμέραν καί μεταλαμβάνειν τοῦ ἁγίου Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ καλόν καί ἐπωφελές· αὐτοῦ σαφῶς λέγοντος· **«Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα, καί πίνων μου τό αίμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον».** Τίς γάρ ἀμφιβάλλει, ὅτι **τό μετέχειν συνεχῶς τῆς ζωῆς οὐδέν ἄλλο ἐστίν ἢ ζῆν πολλαχῶς;».** (Μ.Βασιλείου, ΡG 32, Ἐπιστολή 93, πρὸς Καισαριαν Πατρικίαν, περὶ Κοινωνίας, σ.484-485).

Ἅγιος Γρηγόριος θεολόγος

«Ἐντεῦθεν ὁ Ἄμνος σφαγιάζεται, καί **σφραγίζονται τῷ τιμίῳ αἵματι πρᾶξις καί λόγος.** Καί οἱ μὲν θρηγνείτωσαν· **ἡμῖν δέ ὁ Ἄμνος βρωθήσεται** τό πρὸς ἐσπέραν μὲν, ὅτι ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰῶνων τό Χριστοῦ Πάθος· **ἐπεὶ καί κοινῶναι τοῦ Μυστηρίου τοῖς μαθηταῖς ἐν ἐσπέρα, λύων τόν σκότον τῆς ἁμαρτίας».** (Ἁγίου Γρηγορίου Θεολόγου, ΡG 36, Λόγος ΜΕ, Εἰς τό Ἅγιον Πάσχα, παρ. ΙΕ- ΙΣΤ, σ.644-645).

Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος

«**Μέγας θησαυρός ἡ Θεία Εὐχαριστία, μέγας πλοῦτος, ἀνάλωτον ἀγαθόν, ὄπλον ἰσχυρόν** ...Σπουδάζωμεν **Εὐχαριστίαν ὑπὲρ ἀπάντων ἀναφέρειν, καί γενναίως ἅπαντα φέρομεν τά συμπίπτοντα»** (Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ε.Π.Ε. 31, 620 καί 25, 364).

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Κυθῆρων & Ἀντικυθῆρων Σεραφεῖμ

ΟΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ-ΕΦΗΜΕΡΙΟΙ ΤΗΣ Ι.ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ἀρχιμ. Πέτρος Κασμάτης
Ἀρχιμ. Φρουμέντιος Δημητρίου
Ἀρχιμ. Πέτρος Σκλάβος
Πρωτ. Πέτρος Μαριάτος-Ἱατρός
Πρωτ. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος
Πρωτ. Παναγιώτης Διακόπουλος
Πρωτ. Θεολόγος Παντελής
Ἱερομ. Σεραφεῖμ Μαρσέλλος
Οἰκονόμος Γεώργιος Ἀδικημενάκης
Οἰκονόμος Ἰωάννης Παπανδρόπουλος
Ἱερεὺς Παῦλος Καλλίκας
Ἱερεὺς Κωνσταντῖνος Μπιθηγκότης
Διάκονος Παναγιώτης Σκλάβος

Ἔρσις περιοριστικῶν διατάξεων καί ἀπαγορεύσε

Μακαριώτατε ἄγιε Πρόεδρε,
Ἅγιοι Συνοδικοί Σύνοδροι,
Εὐλογεῖτε.

Εὐσεβάστως προάγομαι σὺν τῇ ὑποβολῇ τῶν Ἀναστασίμων εὐχῶν καί προσήσεων νά ἀναφέρω Ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα:

Παρήλθε διμνηρον περίπου αὐστηρῶν καί σκληρῶν προληπτικῶν καί ἀπαγορευτικῶν μέτρων, ληφθέντων παρά τῆς Κυβερνήσεως τῆς Χώρας μας καί καταστρωθέντων εἰς Κοινάς Ὑπουργικάς Ἀποφάσεις (ΚΥΑ), περιβληθείσας νομικήν κατοχύρωσιν καί δημοσιευθείσας εἰς Φύλλα Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ.). Ἀναφέρομαι ὄχι εἰς τόν περιορισμόν, ἀλλ' εἰς τόν πλήρη ἀποκλεισμόν ἐκ τῆς Θείας Λατρείας εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους Ἱεροὺς Ναοὺς μας τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀρχική ὑπόσχεσις τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Χώρας μας κ. Κυριάκου Μητσοτάκη περί τῆς δυνατότητος εἰσοδου τῶν Ὁρθοδόξων Πιστῶν εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς δι' «ἀτομικὴν προσευχήν» δὲν ἐτηρήθη, προστεθέντων νεωτέρων αὐστηροτέρων μέτρων παντελοῦς ἀποκλεισμοῦ τοῦ Χριστεπωνύμου Λαοῦ ἐκ τῆς κοινῆς ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς Θείας Λατρείας.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ, πέραν τῆς ἀκυρωθείσης ὡς ἄνω Πρωθυπουργικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τῶν μετέπειτα ἐκδοθεισῶν ΚΥΑ, νά κάμω μίαν σύντομον ἀναδρομὴν καί εἰς τὰς ἀγνοηθείσας καί παροπλισθείσας ὑπὸ τῶν ἐν θέματι ΚΥΑ Ἀποφάσεις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γεγονός τὸ ὁποῖον **ἀπετέλεσε ἰσχυρόν κόλαφον τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας κατὰ τῆς Ἀνωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, παραβιασθέντος τοῦ νομικῶς κατοχυρωμένου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί παραθεωρηθείσης τῆς διεπούσης τὰς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Κράτους ἀρχῆς τῆς συναλλαγίας, ἀλλὰ καί παροραθέντων ἀσυγγνώστως βασικῶν ἀρθρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος, διὰ τῶν ὁποίων κατοχυροῦνται ἡ ἐλευθερία τῆς Θείας Λατρείας.** Εἰδικώτερον:

1. Ἡ Διαρκῆς Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1067/435/28-2-2020 Ἐγκυκλίου Σημειώματος Αὐτῆς καί τῆς ὑπ' ἀριθ. 3013 Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου

(1223/498/10-3-2020), ἀναφερομένων εἰς τὰ μετὰ περισσῆς σπουδῆς καί ἀκριβείας τηρηθησόμενα μέτρα διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ νέου κορωνοϊοῦ (Covid-19), συνιστᾷ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν μέτρων τούτων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐπιδημίας τοῦ ἐπιθετικοῦ καί δεινοῦ αὐτοῦ μικροβίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐν θέματι Ἐγκυκλίου (3013/2020) ἀναγράφεται: «**Χωρὶς νά καταδικάζουμε κανένα γιὰ τὸν φόβο καὶ τὴν ἀνησυχία του, ὁμολογοῦμε ὅτι ὅλοι οἱ πιστοί, ἐπιτελώντας τὸ χρέος τῆς ἐν ἐλευθερίᾳ ἀγάπης μας, θὰ ἐξακολουθήσωμε στὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες μας νά λειτουργοῦμε καὶ νά κοινωνοῦμε, ἔχοντας τὴν βεβαιότητα ὅτι κοινωνοῦμε τὴν ζωὴ καὶ τὴν ἀθανασία**».

2. Ἡ Δ.Ι.Σ. διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1292/508/11-3-2020 Ἐγκυκλίου Σημειώματος, κατόπιν τῆς ἀπὸ 9-3-2020 Ἀποφάσεως Αὐτῆς περὶ λήψεως προσθέτων μέτρων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐπιδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, ἀπεφάσισε διὰ τὰς δύο ἐπομένους ἐβδομάδας (ἀπὸ 11ης ἕως 29ης Μαρτίου 2020) τὴν ἀναστολὴν τῆς λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν δραστηριοτήτων, διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ διαφόρων διακονιῶν, συνιστῶσα πλήρη τήρησιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων κρατικῶν φορέων.

Εἰς τὸ Ἐγκύκλιον αὐτὸ Σημείωμα σημειοῦται καὶ τὸ ἐξῆς: «**Τέλος, ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐπιβεβαιώνει τὴν Ἀπόφασί της γιὰ τὴν ἀπόρροκοπη συνέχισιν τῆς Λειτουργίας τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τὴν τέλεση σὲ αὐτοὺς τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν**».

3. Ἡ Δ.Ι.Σ. συνελθοῦσα ἐκτάκτως τὴν 16ην Μαρτίου 2020 ἐξέδωκε αὐθημερόν Ἀνακοινωθέν, εἰς τὸ ὁποῖον, προοίους τῆς ἐξαπλώσεως τῆς νόσου αὐτῆς εἰς τὴν Πατρίδα μας, ἀνεκοίνωσε αὐστηρότερα προληπτικά μέτρα, ἐν οἷς καὶ τὴν προσωρινὴν ἀναστολὴν τελέσεως ὅλων τῶν καθημερινῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν. Ἐδήλωσε ὅτι οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ θὰ παραμείνουν ἀνοικτοὶ διὰ τὴν κατ' ἴδιαν προσευχὴν τῶν πιστῶν. Καὶ προσέθεσε: «**Μέ αἴσθημα ποιμαντικῆς εὐθύνης λοιπὸν ὑποδεικνύει τὴν λιτὴ τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας ἀπὸ τὴν ἐρχόμενη Κυριακῆ (22-3-2020) μέχρι τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου (11-4-2020), ἀπὸ 7:00 ἕως 8:00 π.μ., ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ**». Καὶ εἰς τὴν παράγρ. 8

ως τῆς Θείας Λατρείας εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς μας

Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ

ἀναγράφει: «Δηλώνει ἐπίσης ὅτι ἐάν ἡ ἐξέλιξη στό ἐπόμενο χρονικό διάστημα ὀδηγήσει τίς ἀρμόδιες ἀρχές στήν ἀπόφαση γιά τήν λήψη ἐπί πλέον ἐκτάκτων μέτρων, θά ἐπανέλθει προκειμένου νά ἐξετασθεῖ καί πάλι τό θέμα».

4. Ἡ Δ.Ι.Σ. διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1371/619/17-3-2020 Ἐγκυκλίου Σημειώματος μέ θέμα: «Ἀποστολή ΦΕΚ Β 872/16-3-2020» κοινοποιεῖ τήν ὑπ' ἀριθ. 2867/Υ1 Κοινήν Ὑπουργικήν Ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καί Θρησκευμάτων καί Ὑγείας μέ θέμα: «Ἐπιβολή τοῦ μέτρου τῆς προσωρινῆς ἀπαγόρευσης τῆς τέλεσης κάθε εἶδους λειτουργιῶν καί ἱεροπραξιῶν στούς θρησκευτικούς χώρους λατρείας γιά τό χρονικό διάστημα ἀπό 16.3.2020 ἕως 30.3.2020». Ἡ Κ.Υ.Α. αὕτη, πρέπει νά σημειωθῇ, ἀκυρώνει ὅλας τὰς προειρημένες Ἀποφάσεις τῆς Δ.Ι.Σ. καί παρακωλύει παντελῶς τήν Θεϊάν Λατρείαν διά τόν Χριστώνυμον Λαόν.

5. Διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 3016/2-4-2020 Ἐγκυκλίου ἡ Δ.Ι.Σ. ἀνακοινώνει τήν δήλωσιν τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας καί Θρησκευμάτων διά τήν «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν» λειτουργίαν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί Ἱερῶν Μονῶν μας χωρῖς τόν λαόν καί ὑπό αὐστηράς προϋποθέσεις (παρουσία 4 μόνον προσώπων).

Ἡ πρότασις τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου νά παραμείνουν οἱ Ἱεροὶ Ναοί μας ἀνοικτοί τήν Μεγάλην Ἑβδομάδα ἀπό 11ης ἕως 1 μ.μ., καθημερινῶς, καί ἀπό 1ης μ.μ. ἕως 5ης μ.μ. κατά τήν ἡμέραν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, ἡ ὁποία, κατόπιν τῶν ὡς ἄνω ἀπαγορεύσεων, θά ἦτο καί ἡ μόνη πνευματική εὐκαιρία καί διέξοδος διά τόν Λαόν τοῦ Θεοῦ κατά τὰς ἁγίας αὐτὰς ἡμέρας, ἀπερρίφθη.

Διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1705/764/10-4-2020 Ἐγκυκλίου Σημειώματος τῆς Δ.Ι.Σ. διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 3019/10-4-2020 Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέ θέμα: «Συνοδικός Παραμυθητικός Λόγος γιά τήν

Μεγάλην Ἑβδομάδα καί τό "Ἁγιον Πάσχα". Μεταξύ τῶν πατρικῶν νοουθειῶν διά τήν ἐν ὑπομονῇ καί καρτερίᾳ ἀντιμετώπισιν τῆς δεινῆς δοκιμασίας ἐκ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ κορωνοϊοῦ λέγεται καί τό ἐξῆς: «Μέ βάση αὐτό τό φρόνημα τῆς μετανοίας ἄς ὑπομείνουμε τήν προσωρινή στέρησι τῆς συμμετοχῆς μας στίς ἱερές Ἀκολουθίας τῆς Ἐκκλησίας μας, καί κυρίως τῆς κοινωνίας μας στό Ποτήριο τῆς Ζωῆς».

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,
Ἅγιοι Συνοδικοί Σύμβουλοι,

Τό παρελθόν δὴμνον τῶν κατὰ τὰ ὡς ἄνω αὐστηρῶν μέτρων ὑπῆρξε περίοδος λιμοῦ καί πνευματικῆς δίψης διά τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας. Ἦτο ἐμφανῆς ἡ δικτική διάθεσις τῶν νομοθετούντων εἰς βάρος τῆς Θείας Λατρείας, καί μάλιστα τῆς Θείας Κοινωνίας, τῶν Λειτουργῶν τοῦ Ὑψίστου καί τῶν εὐλαβῶν Χριστιανῶν.

Καί ἐγώ προσωπικῶς ἐδιώχθην καί ἐκκρεμῆ ποιητικῆ διώξις εἰς βάρος μου διά τήν ἐξάσκησιν τῶν Ἀρ-

χιερατικῶν μου καθηκόντων εἰς τήν ἀραιοκατοικημένην νῆσον μας, ἡ ὁποία, μέ τήν Χάριν τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσης καί τῶν

Τοπικῶν μας Ἁγίων οὐδέν κρούσμα ἐκ τοῦ κορωνοϊοῦ ἔχει μέχρι σήμερον. Ἀλλά καί ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός μας Ἐπίτροπος, ὁ ἐκλεκτός Κληρικός μας Πρωτ. π. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος, πολύτεκνος οἰκογενειάρχης, συνελήφθη μετά τό πέρας τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ Ἐπιταφίου, παρουσία δύο περιπολικῶν τῆς Ἀστυνομίας καί 5 ἐνστόλων ἀξιωματικῶν, διότι ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας Κοντελετοῦς, εἰς τὰ 200 περίπου τ.μ. ἦσαν, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἀντί τεσσάρων ὀκτώ άτομα μέ τόν Ἱερέα (4 Ἐπίτροποι, 2 Ἱεροψάλται καί 1 νεω-

Συνέχεια στή σελ. 16.

κόρος). Και θά εκρατειτο εις τό 'Αστυνομικόν Τμήμα όλην τήν νύκτα, εάν τήν επομένην υπήρχε συγκοινωνία διά θαλάσσης ή αέρος. Και βεβαίως θά εκαμνε Πάσχα εις τό κελλιον τής φυλακής τών 'Αθηνών διά τό μεγάλο του «έγκλημα»! Κύριε έλεησον!

'Ανέφερα τά δύο αυτά περιστατικά διά νά ιδήτε δειγματοληπτικώς όποιος διωγμός ήσκήθη εις Λειτουργούς τής 'Εκκλησίας και εις όρθοδόξους πιστούς. **Στόχος τών δικωτών ήτο ή 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία, ή παρακώλυσις έκ τής Θείας Κοινωνίας και ό πιστός του Κυρίου λαός.** Οι άλλόθρησκοι τής Β. 'Ελλάδος απολαμβάνουν τήν προνομαικήν μεταχείρισιν. Τά τεμένη τους μέ τά μεγάφωνα, τάς «τελετάς» και τά έθιμά των εκτελούνται άπαρακώλυτως! **Μόνο οι κωδωνοκρουσίες τών όρθοδόξων και τά μεγάφωνα τών 'Εκκλησιών μας ένοχλούν.** 'Η έξοδος του 'Ιεροϋ 'Επιταφίου ήτο άπαραδέκτος και ένοχλητική διά τούς κρατούντας, ενώ ή «περιφορά» γνωστής έπαγγελματίου καλλιτέχνης-τραγουδίστριας εις τάς κεντρικάς οδούς τής πρωτεύουσας δέν παρείχε οϋδέν πρόβλημα και κατεχειροκροτήθη υπό τών πολιτικών άρχόντων!

Μακαριώτατε,

Βαθυτάτη πικρία και άγανάκτησις έκ μέρους του λαού μας εκπορεύεται και φθάνει εις τόν θρόνον του Παντάνακτος Κυρίου και Θεου ήμών. Και επειδή ως έκ τής θέσεώς μας είμεθα δέκται του πόνου, τής οδύνης και τών παραπόνων τών συνανθρώπων μας, οι όποιοι **θεωρούν τούς έαυτούς των και τās οικογενείας των έγκαταλελειμμένους εις τό «έλεος» τών κοσμικών άρχόντων, άφου εκείνοι προκλητικώς περιφρονούν και άκυρώνουν τās 'Αποφάσεις τής Διοικούσης 'Εκκλησίας μας και κρατούν, οϋτως είπειν, εις τās χείρας των τά κλειθρα τών 'Εκκλησιών μας ένεργούντες κατά τό δοκοϋν, εϋσεβάστως μεταφέρομεν τό άλγος τής ψυχής και τής καρδίας των δι' όσα συνέβησαν κατά τό διαρρεϋσαν διμηνον και δι' όσα επίκεινται.**

Διά τών μέσων μαζικής ενημερώσεως (ΜΜΕ) μεταδίδονται από τόν Πρωθυπουργόν τής Χώρας μας και από Κυβερνητικούς παράγοντας αι προβλέψεις των ειδημόνων ότι ή Θεία Λατρεία θά επανέλθη εις τόν κανονικόν της ρυθμόν, άφου άπελευθερωθούν προηγουμένως άλλα επαγγέλματα, τήν 17ην Μαΐου έ.έ. (ένω, έντός ολίγων ήμερών θά δοθη ή δυνατότης τής «άτομικής προσευχής» εις τούς 'Ιερούς Ναούς μας).

Τό θέμα τουτο, Μακαριώτατε, **χρήζει μεγάλης προσοχής, διότι οι άντοχές τών χριστιανών μας εξαντλούνται και δέν είναι δυνατόν νά στερηθούν δι' ένα άκόμη εικοσαήμερον του Ποτηρίου τής ζωής.** Και τουτο τίθεται υπό αίρεσιν έν περιπτώσει άναζωπυρώσεως τής επιδημίας του κορωνοϊού εις τήν Πατρίδα μας, όποτε ένδέχεται και άλλες παρατάσεις παρακώλυσεως τής Θείας Λατρείας νά δοθούν.

Διά τόν λόγον αυτόν **υποβάλλω θερμότην παράκλησιν, εάν επιβιβαιωθούν αυτοι οι φόβοι μας, έγκαίρως νά συγκαλέσητε τήν 'Ιεράν Σύνοδον τής 'Ιεραρχίας τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος διά νά αποφασίση ως τό υπέρτατον άρμόδιον εκκλησιαστικόν όργανον. Και θά είναι επιβεβλημένον αυτό, καθ' ότι όλαι αι προμνημονευέσαι 'Αποφάσεις τής Δ.Ι.Σ. ήγνοήθησαν και ήκυρώθησαν, καθ' ά έπομεν.**

'Ας ανοίξουν επί τέλους οι 'Ιεροί Ναοί μας, τηρουμένων επακριβώς τών οδηγίων και τών εξαγγελθέντων μέτρων αυτοπροστασίας και προστασίας των ανθρώπων του περιβάλλοντός μας, κατά τό πρότυπον τών 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιών των Πατριαρχείων Ρωσίας, Γεωργίας, Βουλγαρίας, Σερβίας, Λευκορωσίας κ.ά., αι όποιαι έχουν ανοικτάς τās θύρας των 'Ιερών Ναών διά τούς Χριστιανούς.

'Αξιοπρόσεκτος και λιαν ένδιαφέρουσα τυγχάνει ή στατιστική εις κρούσματα και θύματα εις τās έν θέματι χώρας, αι όποιαι έχουν, ως είπομεν, ανοικτούς τούς 'Ιερούς Ναούς των, συγκριτικώς προς τήν 'Ελληνορθόδοξον Πατρίδα μας, ή όποια έχει επί διμηνον περίπου κλειστάς τās θύρας εις τούς 'Ορθοδόξους Πιστούς.

Περαίνων τήν παρούσαν, Μακαριώτατε, εϋχομαι από καρδίας τό συντομώτερον νά παρέλθη ή «φαραωνική» αυτή μάστιξ και πληγή, **νά έπουλωθούν μέ τήν Χάριν του 'Αναστάντος Κυρίου μας τά ψυχικά τραύματα των αδελφών ήμών 'Ορθοδόξων Πιστών έκ τής παρατεταμένης άδοκήτου δοκιμασίας ταύτης** και νά εξέλθωμεν άπαντες έκ του πειρασμού τουτου δεδιδραγμένοι και ώφελημένοι πνευματικώς τη χάριτι του 'Αναστάντος Κυρίου και Θεου ήμών.

'Επί δε τουτου ασπάζόμενος 'Υμās έν Κυρίω και ύποσημειούμενος, διατελώ,

Μετά βαθυτάτου σεβασμού
'Ελάχιος έν 'Επισκόποις
'Ο Μητροπολίτης

† 'Ο Κυθήρων & 'Αντικυθήρων Σεραφεΐμ

Μ. Τεσσαρακοστή-Μ. Εβδομάδα-Πάσχα 2020 στά Κύθηρα

Μέ την είσοδό μας στη Μεγάλη Τεσσαρακοστή άρχισαν τά προβλήματα από την επιδημία του κορωνοϊού καί η λήψις αυστηρών μέτρων περιορισμού καί απαγορεύσεως τελικά τής Θείας Λατρείας εις τούς Ὁρθοδόξους Ἱερούς Ναούς μας. Στό προηγούμενο ἄρθρο τοῦ Περιοδικοῦ μας ἀναφέρουμε τήν κλιμάκωσι τῶν μέτρων τής Πολιτείας καί τά διαβήματα-προτάσεις τής Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου διά τόν περιορισμόν τής Θείας Λατρείας, ἀλλ' ὄχι καί τόν ἀποκλεισμόν τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπό αὐτήν.

Ἀπό τά μέσα περίπου τής Μ. Τεσσαρακοστῆς ἐκλείσαν οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ μας, μέ ἐκδοθεῖσαν Κοινή Ὑπουργική Ἀπόφασι (ΚΥΑ), ἡ ὁποία ἀγνόησε τίς προμημονευθεῖσες Ἀποφάσεις τής Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου. Μόνον, ἐάν ὑπῆρχε δυνατότητα τηλεοπτικῆς ἢ ραδιοφωνικῆς ἀναμεταδόσεως, ἦτο δυνατόν νά τελεσθῇ ἡ Θεία Λειτουργία καί οἱ Ἱερές Ἀκολουθίες μέ περιορισμό, παρουσία 4 ἢ 6 προσώπων.

Αὐτή τήν δυνατότητα ἀξιοποίησε ἡ Ἱερά Μητρόπολις μας, μέ τήν ἄριστη συνεργασία μας μέ τόν Μηχανικό Η/Υ Συστημάτων καί Δικτύων κ. Σταῦρο Νικ. Χάρο καί ἔτσι **ἀπό τήν ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μέχρι καί τό Πάσχα, ἀλλά καί στίς 15 ἡμέρες μετά τό Πάσχα**, πού ἐφέτος, λόγω περιορισμῶν, παρέμεινε στόν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἐσταυρωμένου Χώρας-Κυθήρων ἡ πανίερη Εἰκόνα τής Παναγίας μας τής Μυρτιδιώτισσας, ἐτελέσθησαν, μέ τήν Χάρι τοῦ Κυρίου μας ὄλες οἱ καθιερωμένες Θείες Λειτουργίες καί ὄλες οἱ Ἱερές Ἀκολουθίες (Κατανυκτικοί Ἑσπερινοί, Μεγάλα Ἀπόδειπνα, Ἀκολουθίες Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων καί Ἀκολουθίες Χαιρετισμῶν), ἀναμεταδίδόμενες τηλεοπτικῶς καί ρα-

διοφωνικῶς, εις τρόπον ὥστε ἕνας μέγανος ἀριθμός ἐντοπιῶν Κυθηρίων συμπατριωτῶν μας τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς, ἀλλά καί ὁμογενῶν τής Αὐστραλίας, Ἀμερικῆς κ.ά. νά παρακολουθοῦν τά τελούμενα εις τόν Μητροπολιτικό μας Ναόν.

Ἀπό τήν Κυριακή τῶν Βαΐων ἐπετράπη ἡ τέλεισις τής Θ. Λειτουργίας καί τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τής Μεγ. Ἐβδομάδος, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, μέ τήν παρουσία μόνον τεσσάρων (4) προσώπων, χωρίς τήν συμμετοχή τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ.

Ἦταν, ὁμολογουμένως, ἡ πιό δύσκολη ἐκκλησιαστική περίοδος ὄχι μόνον τής ἐποχῆς μας, ἀλλά καί ὄλων τῶν χριστιανικῶν αἰῶνων, γιατί

αὐτά τά ἀντισυνταγματικά μέτρα εις βάρος τής Θείας Λατρείας ἦσαν πρωτοφανῆ καί πρωτάκουστα στό διάβα 20 αἰῶνων μετά Χριστόν. Ἄς εἶναι ἔως ἐδῶ, αὐτή ἡ μεγάλη πνευματική συμφορά καί οἱ ἡγέτες τοῦ Ἔθνους μας, ἀφουγκραζόμενοι τόν πόνον καί τήν ὀδύνην τοῦ φιλοχρίστου Λαοῦ μας νά μὴ ἐπαναλάβουν κάτι παρόμοιον εις τό μέλλον, ὅσον ἀφορᾷ στό θέμα τής Θείας Λατρείας.

Ἡ Μυρτιδιώτισσα στό Θρόνο Της

Ἐν μέσῳ πανηγυρικῶν κωδωνοκρουσιῶν, ἀναστάσιμης χαρᾶς καί ἀνοιξιότικων εὐωδιῶν ἐπέστρεψε τήν Κυριακή τῶν Μυροφόρων 3-5-2020 τό ἀπόγευμα, καί μετὰ ἀπό σχεδόν δίμηνη ἀπουσία, στό Θρόνο τῆς ἡ θαυματουργῆς Εἰκόνα τῆς Προστάτιδος τοῦ νησιοῦ μας Παναγίας Μυρτιδιώτισσας.

Προηγουμένως, μέ τό αὐτοκίνητο τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ ἔκανε μία σύντομη λιτάνευσι σέ ὅλα τά χωριά τοῦ νησιοῦ μας γιά νά σκορπίσει, σήμερα Κυριακή τῶν Μυροφόρων, τά «μύρα» τῆς μητρικῆς εὐλογίας τῆς στόν πολύπαθο αὐτό τόπο, στόν ὁποῖον, ἄλλωστε, σύμφωνα μέ τήν υπόσχεσή

τῆς **«ἦλθεν πρό πολλοῦ παρασχεῖν βοήθειαν...»**.

Καί στό πέρασμά Της, γιά μιά ἀκόμη φορά, θυμιατά ἄναψαν, καμπάνες χαρμόσυνα χτύπησαν, μάτια δάκρυσαν, ἐλπίδες ἀναπτερώθηκαν...

Τόν ἀνεκτίμητο πνευματικό αὐτό θησαυρό τῶν Κυθῆρων συνόδευσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ, ἀμέσως μετὰ τήν Θεία Λειτουργία, πού ἐτέλεσε στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας Κυθῆρων, καί ἕνα αὐτοκίνητο τῆς Ἀστυνομίας, πού εὐγενῶς προσεφέρθη ἀπό τό Α.Τ. Κυθῆρων.

Λόγω τῶν ἰδιαίτερων συνθηκῶν, πού ἐπικρατοῦν στήν πατρίδα μας αὐτή τήν ἐποχή, δυστυχῶς, στά τόσα ἄλλα πού στερηθήκαμε τό φετινό σταυρικό Πάσχα εἶναι καί ἡ χαρά τῆς συμμετοχῆς στή λιτάνευσι τῆς Μυρτιδιώτισσας κατά τήν περίοδο τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Νά εὐχηθοῦμε, ἀγαπητοί φίλοι, τοῦ χρόνου νά ἐορτάσωμε τήν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου καί νά συνοδεύσωμε τήν Κυρία καί Βασίλισσα αὐτοῦ τοῦ τόπου στό ἐτήσιο ταξίδι τῆς, ὅπως πρέπει καί ὅπως ἡ πολύχρονη παράδοσι ἀπαιτεῖ.

Χριστός Ἀνέστη!

Γιώργος Λουράντος

Χειροτονία τοῦ νέου Διακόνου π. Παναγιώτη Σκλάβου

Μέσα σέ κλίμα κατάνυξης, ὅπως ἀρμόζει στήν περίοδο τοῦ Τριωδίου, τελέσθηκε τό Σάββατο 15/2 ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ Παναγιώτη Σκλάβου, στήν Ἱερά Μονή Ἁγίας Μόνης στή Κύθηρα ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ. Ὁ νέος Διάκονος τῆς ἱστορικής Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων εἶναι πνευματικό ἀνάστημα τοῦ ἀειμνήστου Ἱερομονάχου Εὐθυμίου Καλλιγέρου, πού διηκόνησε στήν Ἱερά Μονή τῆς Ἁγίας Μόνης ἐπί σειράν δεκαετιῶν καί γαλούχησε μέ τά νάματα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως γενεές Κυθηρίων καί ἀναπαύεται στόν χώρο αὐτό.

Στή χειροτονία, παρά τόν βαρῦ χειμωνιάτικο καιρό, συμμετεῖχαν σχεδόν ὅλοι οἱ Ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως καί πλῆθος πιστῶν, συγγενῶν καί φίλων τοῦ νέου Διακόνου, καθώς καί ὁ Δήμαρχος τοῦ νησιοῦ μέ τόν Πρόεδρο καί μέλη τοῦ Δ.Σ.

Στό Ἱερό Ἀναλόγιο προέστη ὁ Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱ.Ν. Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Κυνηγοῦ Λ. Βουλιαγμένης Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Κατσούλας, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε δάσκαλος τοῦ νέου Διακόνου στήν ψαλτική τέχνη, ἐπί ἐπτὰ ἔτη. Ὁ πνευματικός πατέρας τοῦ χειροτονηθέντος, π. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος, Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀνέγνωσε τήν Κανονική Συμμερτυρία καί ἀκολούθως ὁ Σεβασμιώτατος νουθέτησε πνευματικά τό νέο Διάκονο, δηλώνοντας παράλληλα τήν ἱκανοποίησή του πού μετά ἀπό μερικά χρόνια, ἕνας ἀκόμη γηγενῆς Κυθηρίου ἐντάσσεται στόν τοπικό Ἱερό Κλήρο. Ἔσ εἶναι ΑΞΙΟΣ!

Εὐστράτιος Χαρχαλάκης
Δήμαρχος Κυθήρων-Ἀντικυθήρων

Τήν εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ π. Παναγιώτη Σκλάβου τέλεσε, σήμερα τό πρωί, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ στήν Ἱερά Μονή τῆς Ἁγίας Μόνης. Τό γεγονός ἀποτελεῖ ξεχωριστή εὐλογία γιά τήν τοπική μας Ἐκκλη-

σία. Ἕνας ἄνθρωπος σεμνός, ταπεινός, ἀνιδιοτελής, μέ ἐκκλησιαστικό φρόνημα καί ἀνυπόκριτη ἀγάπη ἔρχεται νά ὑπηρετήσει τό λαό τοῦ Θεοῦ. Καί μπορεί νά ἔχασε τό Ἀναλόγιο ἕναν ἐξαιρετικό ψάλτη καί ἐγώ ἕναν σπουδαῖο συνεργάτη, κέρ-

δισε ὁμως τό Ἱερό Θυσιαστήριο ἕναν Κληρικό, πού ἔχω τήν ἀκράδαντη πεποίθηση ὅτι θά φανεῖ πανάξιος τῆς ἀποστολῆς πού ἡ Ἐκκλησία τοῦ ἀνέθεσε.

Στό ἄκρως συγκινητικό μυστήριο συμμετεῖχε σχεδόν ὅλο τό ἱερατεῖο τοῦ νησιοῦ, ἐνώ τόν χορό τῶν ψαλτῶν διηύθυνε ὁ Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱ.Ν. Ἁγίου Ἰωάννου-Βουλιαγμένης ἀγαπητός καί σεβαστός Ἱεροψάλτης κ. Γιώργος Κατσούλας.

Ἐκ βάθους καρδίας εὐχόμαι στόν καλό μου φίλο π. Παναγιώτη καλή καί εὐλογημένη διακονία!
Γιώργος Λουράντος, Θεολόγος

**Ὁ Λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ**

Εὐλαβέστατε Ὑποδιάκονε Παναγιώτη,
Διανύσαμε ἤδη μέ τήν Χάρι τοῦ Κυρίου καί

Συνέχεια στή σελ. 20.

Θεού και Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν πρώτη Ἑβδομάδα τῆς κατανυκτικῆς περιόδου τοῦ Ἱεροῦ Τριωδίου. Καί μέ τό ἄνοιγμα τῆς ἱερῆς αὐτῆς περιόδου τῶν 70 ἡμερῶν, μέ τὴν σταδιακή σωματική νηστεία, ἀλλά καί μέ τὴν πνευματική, τὴν κατάνυξι τῆς ψυχῆς, τὴν μετάνοια καί τὴν ἐνεργό συμμετοχή στή λατρευτική καί μυστηριακή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας ὁδεύουμε τὴν ἀνηφορική καί σταυρική ὁδὸ τοῦ μαρτυρίου τῆς χριστιανικῆς μας συνειδήσεως, **«ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ»**. Μέ τὴν ἐναρξί, λοιπόν, τῆς ἀγίας περιόδου τοῦ Τριωδίου ἀνοίγεται γιὰ σένα τό στάδιο τῆς ἱερατικῆς σου ζωῆς καί διακονίας.

Εὐλογητός ὁ Θεός! «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν».

Ἀπὸ τὰ παιδικὰ σου χρόνια ἄναψε ὁ φωτοδότης Κύριος καί Θεός μας μέσα στήν καρδιά σου τὴν θεϊκή φλόγα καί τὸν ἐνθεο ζῆλο τῆς Ἱερωσύνης, τό νά διακονήσης τό ἱερό καί ἅγιο Θυσιαστήριο. Ἡ θεόδοτη κλίσις σου (μέ γιώτα) γιὰ τὴν Ἱερωσύνη καί ἡ θετική ἀνταπόκρισις σου στήν κλήσι (μέ ἦτα), πού σοῦ ἀπηύθυνε κατά καιρούς ὁ Ἐπίσκοπός σου, ἔφεραν τό σημερινό πανευφρόσυνο ἀποτέλεσμα. Ὁ Ἱερός μας Κληρὸς καί ὁ Χρι-

στώνυμος Λαός μας χαιρετίζουν πανηγυρικά τὴν εἰσοδὸ σου καί τὴν ἐνταξί σου στὸν Ἱερό Κληρὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Καί ἡ παλαιαίκα αὐτὴ ἀποδοχή σου ἀποτελεῖ μία λαϊκή μαρτυρία καί συμμαρτυρία γιὰ τὴν ἀξιοσύνη σου γιὰ τὴν Ἱερωσύνη. Αὐτὴ εἶναι ἡ **«ἔξωθεν καλή μαρτυρία»**, πού εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὸν κάθε Κληρικό.

Αὐτὸν τὸν θεοφύτευτο πόθο τὸν ἐκαλλιέργησε καί τὸν δυνάμωσε ὁ ἀειμνηστος Γέροντας καί πνευματικός σου πατέρας, ὁ ἀλησμόνητος π.Εὐθύμιος Καλλιγερὸς. Ὁ ἀπλοϊκὸς καί φωτισμένος αὐτὸς Ἱερομόναχος. Ὁ ἀκούραστος αὐτὸς Κληρικός, πού μετέβαινε τακτικά στά χωριά γιὰ νά κάνῃ Κατηχητικό στά παιδιά, νά τὰ διδάσκει ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή καί τό Ἁγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, νά τὰ μαθαίνῃ χριστιανικά τραγούδια καί ὕμνους, νά τὰ ψυχαγωγῇ καί νά τὰ ὠφελῇ παντοιοτρόπως.

Αὐτὸς ὁ ἀπλοϊκὸς καί σεβάσιμος Γέροντας, ὁ π. Εὐθύμιος, σέ παρακινούσε γιὰ τὴν Ἱερωσύνη. Γιατί, ὡς θεοφώτιστος Πνευματικὸς πατέρας φρόντιζε νά ἔχη καλοὺς ποιμένες ὁ Λαός τοῦ Θεοῦ. Καί τὴν εὐλαβὴ σύζυγό σου Γρηγορία τὴν συμβούλευε νά γίνῃ Πρεσβυτέρα, χωρὶς νά γνωρίζῃ ὅτι μελλοντικά θά ἀποτελούσατε ἓνα εὐλογημένο ἱερατικὸ ζεῦγος.

Γι' αὐτοὺς τοὺς πνευματικούς λόγους ἐζήτησες νά γίνῃ ἢ εἰς Διάκονον χειροτονία σου ἐδῶ στὸ Μοναστήρι τῆς Ἁγίας Μόνης, ὅπου ἀναπαύεται τό χοϊκὸ σκῆνος τοῦ μακαριστοῦ π. Εὐθυμίου, τοῦ ὁποῖου ἡ μακαρία ψυχὴ ἀγάλλεται αὐτὴ τὴν ὥρα.

Ὁ Θεῖος Διδάσκαλος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε κατά τὴν ἐπίγεια παρουσία Του: **«Ὁ μὲν θερσιμός πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι»** δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερσιμοῦ ὅπως ἐκβάλη ἐργάτας εἰς τὸν θερσιμόν αὐτοῦ». Αὐτὴ ἡ προσευχὴ γίνονταν καί γίνεται στά 15 χρόνια τῆς Ἀρχιερατείας μου καί ἰδοὺ ἓνας ἀκόμη καρπὸς τῶν προσευχῶν αὐτῶν σήμερα.

Ἡ χαρὰ μου εἶναι ἀπερίγραπτη γιὰ τὴ χειροτονία σου, ἀγαπητέ μου Ὑποδιάκονε Παναγιώτη. Προσέρχεσαι μέ πολλὴ ἀγάπη στὸν Χριστὸ καί τὴν Ἁγία μας Ἐκκλησία γιὰ νά προσφέρῃς ταπεινὰ τὴν διακονία σου στὸ ἁγιαστικὸ καί σωτηριολογικὸ ἔργο τῆς.

Ἡ σημερινὴ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου καί ἡ αὐριανὴ παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ

σηματοδοτοῦν τό πνευματικό καί ἁγιαστικό ἔργο τῶν ἐργατῶν τοῦ Ἀμπελῶνος τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ὀνήσιμος ἦταν δούλος στό ἀρχοντικό τοῦ εὐπόρου Χριστιανοῦ Φιλήμονα, πού ζοῦσε στίς Κολοσσές τῆς Φρυγίας. Θέλοντας νά ἀποκτήσῃ τήν προσωπική του ἐλευθερία ἐδραπέτευσε καί ἐφθασε στή Ρώμη. Ἐκεῖ ἐπεσε στά δίχτυα τῆς πατρικῆς ἀγάπης τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος τόν προσεῖλκυσε στή χριστιανική πίστι. Ἀναγεννημένος τώρα πνευματικά ὁ Ὀνήσιμος ἐπιστρέφει στόν ἀφέντη του Φιλήμονα, γιά τόν ὁποῖο ἔγραψε εἰδική ἐπιστολή ὁ Θεῖος Παῦλος καί στή συνέχεια, μέ τή Χάρι τοῦ Θεοῦ, ὁ ἄλλοτε δραπετῆς δούλος Ὀνήσιμος ἀναδεικνύεται πνευματικός ἐργάτης καί Ἀπόστολος τῆς Ἐκκλησίας. Ἰδού τό μέγα αὐτό κατόρθωμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Καί ὁ Ἄσωτος υἱός τῆς παραβολῆς, πού ἐπεδίωξε καί ἐπέτυχε τήν αὐτονόμησι καί τήν ἀπομάκρυνσι ἀπό τόν ἀγαθό Πατέρα του καί τήν στοργική πατρική του ἐστία, *«ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καί ἐκεῖ διεσκόρπισε τήν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἄσῶτως»* ὅταν ὁμως συνήλθε καί ἀνένηψε μετὰ ἀπό τήν βαρεία καί ἀφόρητη πιά ζωή τῆς ἀσωτείας καί τῆς ἠθικῆς παραλυσίας εἶπε τό: **«...ἀναστάς πορεύσομαι πρὸς τόν Πατέρα μου».**

Ἔργο, λοιπόν, τοῦ ἐργάτη καί ποιμένα τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας εἶναι τό νά ἀνακαινίζει τόν λαόν του Θεοῦ εἰς μετάνοιαν καί σωτηρίαν καί νά ἐπανασυνδέει τόν κάθε ἁμαρτωλό μέ τόν Οὐράνιο Πατέρα καί τήν εὐλογημένη πατρική του ἐστία, τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία.

Ὡς Διάκονος τῆς Ἐκκλησίας μας νά μιμῆσαι στήν πίστι καί τήν πνευματική ζωή τόν Ἀρχιδιάκονο καί Πρωτομάρτυρα τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως μας, τόν ἅγιο Στέφανο. Ὁ ἅγιος Στέφανος καί οἱ ἄλλοι ἕξ (6) Διάκονοι τῆς πρωτοχριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἦσαν, σύμφωνα μέ τό ἱερό βιβλίο τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, **«πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καί σοφίας»** *«πλήρης πίστεως δέ καί δυνάμεως (ὁ Στέφανος) ἐποίει τέρατα καί σημεῖα μέγα ἐν τῷ λαῷ».*

Τούς ἀνθρώπους τῆς Ἑβραϊκῆς συναγωγῆς τοῦς ἀντιμετώπιζε μέ σοφία: *«καί οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καί τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει (ὁ Στέφανος)».* Καί τήν ὥρα ἐκείνη, πού οἱ ἄνθρωποι τῆς συναγωγῆς κατηγοροῦσαν ἄδικα καί συκοφαντικά τόν Στέφανο καί ξεσῆκωσαν ἐναντίον

του τόν λαό καί τόν ἔφεραν μέ τή βία στό Ἰουδαϊκό συνέδριο, ὅλοι οἱ δικαστές κοίταξαν τόν Στέφανο καί εἶδαν τό πρόσωπό του νά ἀστράφτει σάν νά ἦταν πρόσωπο ἀγγέλου.

Καί μετὰ τήν ἀπολογία του ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου καί τήν ἱστορική διαδρομή ἀπό τόν Πατριάρχη Ἀβραάμ μέχρι τόν βασιλεῖα Σολομῶντα, ἀφοῦ τοῦς ἤλεγξε ὡς σκληροτράχηλους καί τοῦς πατέρες των ἐχαρκτήρισε ὡς φονιάδες τῶν Προφητῶν, ἐνώ τοῦς ἴδιους τοῦς ὠνόμασε προδότες καί φονεῖς τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ, σημει-

ῶνε τό ἱερό κείμενο: *«καθώς ἦταν γεμᾶτος ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὅταν ἀτένισε στόν οὐρανό εἶδε τήν δόξα τοῦ Θεοῦ καί τόν Ἰησοῦ Χριστό νά στέκεται στά δεξιὰ τοῦ Θεοῦ Πατέρα καί εἶπε: Νά, βλέπω καθαρά τοῦς οὐρανοῦς νά εἶναι ἀνοιγμένοι καί τόν υἱό τοῦ ἀνθρώπου τόν βλέπω νά στέκεται στά δεξιὰ τοῦ Θεοῦ».*

Ὁ ἅγιος Πρωτομάρτυρας καί Ἀρχιδιάκονος Στέφανος νά εἶναι ὁ προστάτης καί ὁ ἐμπνευστής σου κατά τόν χρόνο τῆς διακονίας σου.

Ἀγαπητέ μου Ὑποδιάκονε Παναγιώτη,

Μέ τίς εὐχές τῆς μητέρας σου καί τῶν γονέων ἀπό τῆς πλευρᾶς τῆς συζύγου σου, καί μέ τήν ἐγκάρδια συγκατάθεσι καί συμπάραστασι τῆς ὁμοζύγου σου Γρηγορίας, ἀλλά καί μέ τήν ἐνθερμηστήριξι καί ἀγάπη τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ τῆς νήσου μας κάνεις τόν βηματισμό σου πρὸς τά Ἅγια τῶν Ἁγίων, τό ἱερό Βῆμα, ὅπου τελεσιουργεῖται τό ἱερό Μυστήριον τῶν Μυ-

Συνέχεια στή σελ. 22.

στηρίων διά νά διακονῆς κατά τήν Θεία Λειτουργία.

Ἀπό τήν λαμπρή σημερινή λειτουργική μας σύναξι ἀπουσιάζει σωματικά ὁ πολυσέβαστος πατέρας σου, ὁ ἀείμνηστος Ἰωάννης. Εἶχε τόν ἱερό πόθο νά προλάβῃ νά φιλήσῃ τό χέρι σου ὡς Λειτουργοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀλλά δέν πραγματοποιήθηκε ἡ ἐπιθυμία του αὐτή. Ὅμως, ἔχουμε τήν βεβαιότητα ὅτι αὐτή τήν ἅγια ὥρα τῆς εἰς Διάκονον χειροτονίας σου ἡ ψυχὴ του ἀγάλλεται κοντά στόν Θρόνο τοῦ Θεοῦ, μαζί μέ τήν ψυχὴ τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος π. Εὐθύμιου.

Πατρικῶς σοῦ εὐχόμαι νά διακονήσῃς ὡς Διάκονος καί Ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου ἐπὶ πολλὰ ἔτη τό Ἱερό Θυσιαστήριο. Ἔχεις καί τό τάλαντο τῆς γνώσεως τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καί θά καταρτίσεις σὺν Θεῷ στελέχη γιά τό Ἱερό Ἀναλόγιο.

Κοντά μας εἶναι ὁ ἐπί ἑπταετία Δάσκαλός σου στή Βυζαντινὴ Μουσικὴ κ. Γεώργιος Κατσούλας καί οἱ ἀδελφοὶ Ἱεροψάλτες τοῦ νησιοῦ μας, οἱ ὁποῖοι χαίρουν καί συγχαίρουν γιά τό σημερινό πανευφρόσυνο γεγονός τῆς Χειροτονίας σου.

Μέ αὐτοὺς τούς θερμοὺς λόγους πατρικῆς

ἀγάπης σέ καλῶ, ἀγαπητέ μου Ὑποδιάκονε Παναγιώτη, ἀφοῦ καί ἐσὺ ἐκφράσεις τά ἱερά συναίσθηματά σου, πού δονοῦν τήν καρδιά σου αὐτὴ τήν ἅγια ἡμέρα καί ὥρα, νά εἰσέλθῃς εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου μας καί νά λάβῃς κατ' ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ καί φρικτοῦ Θυσιαστηρίου τήν τῆς Διακονίας Χάριν.

Χαῖρε ἐν Κυρίῳ πάντοτε, ἀδελφέ».

Ἡ ἀντιφώνησις τοῦ Διακόνου εἶχεν ὡς ἐξῆς:

Σεβασμιώτατε, Ἅγιοι Πατέρες, ἀγαπητοὶ Ἱεροψάλτες καί καλοὶ μου συμπατριῶτες, ἤρθαμε ἐδῶ σήμερα γιά τήν τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας, μέσα στήν ὁποία γίνεται πραγματικὴ μεταβολὴ τοῦ ἄρτου καί τοῦ οἴνου σέ ἀληθινὸ σῶμα καί αἷμα Χριστοῦ κι ἔτσι μᾶς ἀνοίγεται ὁ δρόμος τῆς ἐπουρανίου ζωῆς. Ἄλλωστε τό εἶπε ὁ Χριστὸς μας κατά τήν ὥρα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, ὅτι μέ τὴ συμμετοχὴ μας στή Θεία Εὐχαριστία βάζουμε μέσα μας Ἐκείνον, τόν ἴδιο τὸ Θεό.

Μέσα σέ αὐτὴν τήν χαρὰ τῆς Θείας Λειτουργίας ἔχω καί ἐγὼ σήμερα μιά δευτέρη χαρὰ πού θά σηματοθεύει τὴ ζωὴ μου ἀπὸ ἐδῶ καί στό ἐξῆς, μέχρι νά φύγω ἀπὸ αὐτὸ τὸν κόσμον, καί αὐτὴ εἶναι ἡ διακονία στήν Ἱερωσύνη. Πρὶν ἀπὸ ἄρκετά χρόνια, ὅταν ἀκόμα ἤμουν παιδί καί ζοῦσε ὁ ἀγαπητὸς σέ ὅλους μας πατὴρ Εὐθύμιος, μοῦ εἶχε δώσει αὐτὴ τὴν εὐχὴ μέ τήν καρδιά του καί μάλιστα μοῦ εἶχε πει νά μοῦ δώσει καί τά ράσα του, χαριτολογώντας. Νά τονίσω, ὅμως, ὅτι τό ἔλεγε μέ τήν ψυχὴ του. Ἀπὸ τότε ἡ ἰδέα τῆς Ἱερωσύνης ἔμεινε στό μυαλό μου μέχρι καί σήμερα. Ὁ λόγος μάλιστα πού ἐπέλεξα τὴν Ἁγία Μόνη γιά τὴ χειροτονία μου ἦταν ὁ πατὴρ Εὐθύμιος.

Ὑπῆρξαν πολλὲς φορές πού ἤθελα νά κάνω αὐτὸ τό βῆμα, ἀλλὰ μετὰ ἀλλαζα γνώμη. Σκεφτόμουν πάντα, ὅπως καί τώρα, ὅτι ἡ Ἱερωσύνη δέν εἶναι κάτι ἀπλό σάν ὀτιδήποτε ἄλλο, ἀλλὰ ὅτι εἶναι Λειτουργικὸ πού πρέπει νά τό ἐπιτελεῖς μέ φόβο καί πίστη πρὸς τὸν Θεό. Εἶναι ἔργο πού δέν τό ἐπιτελοῦν, οὔτε ἀκόμα καί οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι τοῦ Οὐρανοῦ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν μεγάλη του ἀγάπη πρὸς τὸ πλάσμα του, τὸν ἄνθρωπο, ἔδωσε τὴν Χάρη αὐτὴ στοὺς Ἀποστόλους πρῶτα καί κατόπιन στοὺς Ἐπισκόπους καί τοὺς Ἱερεῖς.

Ὅμως τὴν τελευταία χρονικὴ περίοδο ἡ ἀγάπη μου γιά τὴν Ἱερωσύνη μεγάλωνε. Ὑπῆρχε βέβαια καί τό ἄλλο κομμάτι τοῦ ἑαυτοῦ μου πού ἔλε-

γε: «Περίμενε άκόμα». Η τακτική αυτή τής άναβολής, πού γινόταν επί χρόνια δέν όδηγοϋσε στην άπόφαση. Έτσι προσευχήθηκα στό Θεό νά μου δώσει θάρρος νά προχωρήσω μέ τήν άπειρη βοήθεια Του νά γίνει ή χειροτονία, έμένα του έντελώς άναξίου δούλου Του.

Τώρα, δέν θά μπορούσα νά παραλείψω τις εύχαριστίες μου σέ πρόσωπα πού μέ βοήθησαν πραγματικά.

Πρώτα άπ' όλα τόν πατέρα μου, πού βρίσκεται τώρα ψηλά και χαιρεταί κι εκείνος αυτή τή στιγμή, και τή μητέρα μου, πού μάς μεγάλωσαν σωστά άπό μικρά παιδιά και μάς έμαθαν ποιό είναι τό καλό και πώς πρέπει νά άγωνιζόμαστε στή ζωή.

Τήν καλή μου σύζυγο, πού είναι πάντοτε μεγάλο στήριγμα για μένα και πού δέχτηκε μέ χαρά αυτή μου τήν άπόφαση, καθώς επίσης και τούς γονείς της πού πάντα βοηθούν και συμπαραστέκονται σέ όλα. Τά αδέρφια μας και τό γιό μας για τή δική τους συμπάρασταση σέ μένα.

Τόν Σεβασμώτατό μας, πού μάς ποιμαίνει έπάξια, προσεύχεταί για όλους μας και συμμετέχει παντού και πάντοτε, χωρίς νά ύπολογίζει κούραση. Πάντα μέ άγαπούσε και μέ συμβούλευε νά ακολουθήσω τήν Έρωσύνη, άφου ύπήρχε ό πόθος στήν ψυχή μου, και γνωρίζει καλά τό πόσο σημαντικό είναι νά ύπηρετήσω ως Έρέας στόν τόπο μας.

Τόν πνευματικό μου, τόν πατέρα Παναγιώτη Μεγαλοκονόμο, πού μέ καθοδηγεί πάντα σωστά, βρίσκει λύση σέ ό,τι πρόβλημα ύπάρχει, γιατί έχει βαθιά πίστη και τά άφήνει όλα στήν Πρόνοια του Θεού.

Τόν Έφημέριο μας, πατέρα Πέτρο Κασιμάτη, για τήν προσφορά του τόσα χρόνια στήν Ένορία Πιτσιανικών και τή βοήθειά του στήν προετοιμασία μου αυτή.

Όλους τούς Έρεϊς μας πού μέ βοηθούν και μέ καθοδηγούν στό νέο μου ξεκίνημα.

Τούς ψάλτες μας όλους άνεξαιρέτως, όπου κι άν έχουμε ψάλλει μαζί. Τό δάσκαλο μας τής Βυζαντινής μουσικής, κ. Γεώργιο Κατσούλα, Πρωτοψάλτη του Έρου Ναού Άγίου Ίωάννη Κυνηγοϋ, ό όποιος μάς έμαθε ψαλτική μουσική παρά τις τόσες δυσκολίες μέ τό νά έρχεται πολλές φορές μέ κακοκαιρία στό Κύθηρα. Όπως επίσης και τόν Γιώργο Λουράντο, πού μέ πρωτοανέβασε στό Άναλόγιο στήν Παναγία τή Μυρτιδιώτισσα και

πήρα πάρα πολλά στοιχεία.

Τόν Προϊστάμενο μου, τούς συναδέλφους μου και τή Διοίκηση του ΟΤΕ, πού δέν έφεραν καμία αντίρρηση στό νά δεχθώ παράλληλα τήν Έρωσύνη. Αντίθετα μου εύχήθηκαν τό καλύτερο.

Τέλος, τούς συγγενείς και γνωστούς πού ήρθατε σήμερα εδώ, και όλους τούς άλλους πού δέν είναι παρόντες, όπως επίσης και κάποιους φίλους από άλλα μέρη που ταξίδεψαν ειδικά για τήν περίπτωση. Σας αγαπώ όλους και θά προσεύχομαι για τό καλό σας.

Εύχομαι νά έχουμε όλοι τις μεσιτείες τής Παναγίας μας και του Άγιου Παϊσίου πού εύλαβούμαι ιδιαίτερα. Νά μάς δίνει ό Θεός ύγεια και άγάπη, όσο μπορούμε νά συμμετέχουμε στό Άγια Μυστήρια, νά κοινωνάμε τακτικά και νά είμαστε πάντα μονιασμένοι και ένωμένοι σέ όλη μας τή ζωή».

Άξιος! Ό νέος Διάκονος τής Έρας Μητροπόλεως μας.

Σχολή Γονέων μηνός Φεβρουαρίου 2020

Τό Σάββατο 1 Φεβρουαρίου 2020 στό Πνευματικό Κέντρο Ποταμού καί τήν Κυριακή 2 Φεβρουαρίου 2020 στό Λεοντσίειο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτοῦ, περί ὥραν 7 μ.μ., ἔγινε ἡ μηνιαία Σύναξις τῆς Σχολῆς Γονέων καί Κηδεμόνων. **Ὁμιλητής ἦταν ὁ Θεολόγος Καθηγητής τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων κ. Γεώργιος Λουράντος μέ θέμα: «Τά παιδιά θέλουν λιακάδα - Γνωριμία μέ τόν Ἅγιο Παῖσιο τόν «φίλο μας».**

Ξεκίνησε τήν ὁμιλία του ὁ ὁμιλητής μας μέ ἕνα σύντομο βιογραφικό σημείωμα γιά τόν συγγραφέα τοῦ ἐν θέματι βιβλίου Σεβ. Μητροπολίτη Ἀργολίδος κ. Νεκτάριο, ὁ ὁποῖος ἐξέδωσε τό 2017 τό βιβλίον, πού ἔδωσε τόν τίτλο του στή διάλεξη του αὐτή καί πού θά μάς παρουσίαζε στή συνέχεια τῆς ὁμιλίας του.

Τό βιβλίον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου στό ὁποῖο στήριξε τήν ὁμιλία του ὁ κ. Λουράντος εἶναι ἀφιερωμένο: «Στά παιδιά τῆς Ἀργολίδος καί στά παιδιά ὅλου τοῦ κόσμου γιά νά γνωρίσουν καλύτερα «τόν φίλο» τους (Ἅγιο Παῖσιο) καί νά ἐμπνέονται ἀπό τήν ἁγιασμένη ζωή του».

Ἀπό τήν πρώτη στιγμή ἀντιλαμβάνεται κανεῖς, ὅτι τό ἐνδιαφέρον τοῦ συγγραφέα ἐπικεντρώνεται σέ αὐτά πού εἶπε ὁ Ἅγιος Παῖσιος γιά τούς νέους καί κατά συνέπεια μπορεῖ νά καταλάβει κανεῖς γιατί ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου αὐτοῦ ἔχει θέση σέ μία Σχολή Γονέων.

Τό βιβλίον χωρίζεται σέ 33 σύντομα κεφάλαια. Στά πρώτα ὁ συγγραφέας μάς μιλάει γιά τίς μικρασιατικές ρίζες τοῦ Ἁγίου, τόν ἐρχομό του στήν Ἐλλάδα, τήν μετὰ ἀπό πολλές περιπλανήσεις καί ταλαιπωρίες ἐγκατάσταση του στήν Κόνιτσα, γιά τά σκληρά χρόνια τοῦ πολέμου, ὅπου ὁ Γέροντας κατατάχθηκε στό στρατό ὡς ἀσυρματιστής, τήν μετὰ τό τέλος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐπιστροφή του στήν Κόνιτσα, τήν πρώτη του ἐπίσκεψη τό 1952 στό Περιβόλι τῆς Παναγίας μας καί τήν κουρά του τό 1954 στήν Μονή Ἐσφιγμένου, τήν παραμονή του στή Μονή Φιλοθέου καί τήν ἐπιστροφή του στή Κόνιτσα μέ σκοπό νά ἀνακαινίσει τή Μονή Γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Τό 1962 βλέπουμε τόν Ὅσιο στό Ὅρος Σινᾶ, στή σκῆτη τῶν Ἁγίων Γαλακτίωνος καί

Ἐπιστήμης καί στή συνέχεια ὁ συγγραφέας κάνει λόγο γιά τήν ἐπιστροφή καί ἐπανεγκατάσταση του στό Ἅγιον Ὅρος τό 1964, ὅπου γίνεται ὑποτακτικός τοῦ Ρώσου Ἱερομονάχου π. Τύχωνα στό Σταυρονικητιανό κελλί τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Μετά τόν θάνατο τοῦ Γέροντά του παρακολουθοῦμε τήν ἐγκατάσταση του στό κελλί «Παναγοῦδα», ἐνῶ πρὸς τό τέλος τῆς ζωῆς του τόν βλέπουμε στό Ἱερό Ἑσχαστήριο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στή Σουρωτή Θεσσαλονίκης, ὅπου θά ἀφήσει τήν τελευταία πνοή του στίς 12 Ἰουλίου τοῦ 1994, μετὰ ἀπό σοβαρά προβλήματα υγείας καί ἀνυπόφορους πόνους. Τέλος, ὁ συγγραφέας ἀναφέρεται στήν ταφή του, πού ἔγινε στό Ναό τοῦ Ἑσχαστηρίου, πού εἶναι ἀφιερωμένος στόν Ἅγιο Ἀρσένιον τόν Καππαδόκη, ἀπό τά χέρια τοῦ ὁποῖου ὁ Ἅγιος εἶχε λάβει τό ἅγιο Βάπτισμα.

Ἐκτοτε ὁ ἁγιασμένος Γέροντας ὄχι μόνο θαυματουργεῖ, ἀλλά, ὅπως καί ἐν ζωῇ, συνεχίζει νά ἐμπνέει, νά φωτίζει, νά παρηγορεῖ τούς πάντες καί ἰδίαιτα τούς νέους ἀνθρώπους.

«Θά χρειάζονταν πολλές σελίδες γιά νά ἀναφερθοῦμε στήν ἀγάπη καί τό ἐνδιαφέρον τοῦ Ἁγίου Παΐσιου γιά τά παιδιά καί τούς νέους», μάς εἶπε ὁ κ.Λουράντος.

Πολλοί γονεῖς ἐπισκέπτονταν τόν Γέροντα μέ τά μικρά παιδιά τους. Τούς μιλοῦσε μέ ἀγάπη, τά χαίδευε, τούς ἔλεγε ἀστεῖα, ἤ τούς ἔδινε κάτι νά κάνουν καί νά ἀπασχολοῦνται, προκειμένου νά μιλήσει μέ τούς γονεῖς τους. Εἶχε ἔβρει καί ἕνα πρωτότυπο τρόπο νά τά κερνάει. Κρεμοῦσε πάνω στό πουρνάριο λουκούμα, καραμέλες καί σοκολατάκια καί τά ἔστελνε νά... τρυγήσουν τίς «λουκουμῆδες»!

Κατ' ἀρχάς ὁ Γέροντας θλιβόταν πολύ γνωρίζοντας πόσο ἀφύσικα μεγαλώνουν τά σημερινά παιδιά. Εἶχε πει «*στήν Ἀθήνα καί στίς μεγαλουπόλεις τά παιδιά ζοῦνε μέσα σέ κλουβιά. Δέν βλέπουν τή φύση. Ἐχουν ψεύτικα λουλούδια, ψεύτικα ζῶα, ψεύτικα παιχνίδια, γι' αὐτό μεγαλώνουν μέσα στό ψέμα καί τό συνηθίζουν. Ζοῦν ψεύτικη ζωή. Ἐρχονται πολλά νέα παιδιά καί εἶναι πολύ νευρικά, δέν μποροῦν νά κάτσουν, δέν μποροῦν νά προσέξουν καθόλου. Τό βλέμμα τους εἶναι ἀπλανές. Σέ ρωτᾶνε κάτι κι' ὁ νοῦς τους δέν προσέχει σέ αὐτά*

πού λές, αλλά στο τί θά ρωτήσουν παρακάτω».

«Πώς μπορεί, Γέροντα, νά πλησιάσει κανείς νέους πού έχουν παραστρατήσει;» τόν ρώτησε κάποτε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ. Νεκτάριος. «Μέ τήν ἀγάπη, εἶχε ἀπαντήσει. Ἄν ὑπάρχει ἀληθινή, ἀρχοντική ἀγάπη, ἀμέσως οἱ νέοι τό πληροφοροῦνται καί ἀφοπλίζονται. Ἔτσι ἅμα τά πονέσεις, ἅμα τά ἀγαπήσεις, ξεχνοῦν τά προβλήματα, καί τά ναρκωτικά ἀκόμα, φεύγουν οἱ ἀρρώστιες, ἀφήνουν καί τίς ἀταξίες καί ἔρχονται εὐλαβικοί προσκυνητές στό Ἅγιο Ὅρος. Γιατί πληροφοροῦνται κατά κάποιον τρόπο τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Καί βλέπω μιά ἀρχοντιά πού σοῦ ραγίζει τήν καρδιά».

Ὁ Γέροντας ἔδειχνε ἐμπρακτῆ ἀγάπη σέ ὅλα τα ταλαιπωρημένα παιδιά. Μποροῦσε νά δεῖ κανείς κάθε καρυδιάς καρῦδι: Νέοι μέ ψυχολογικά προβλήματα, ἀλκοολικοί, ναρκομανεῖς, αἰώνιοι φοιτητές, ἀναρχικοί, παραβατικοί. Ὁ Γέροντας μέ τό γνήσιο ἐνδιαφέρον του κατάφερνε νά κερδίσει τήν ἐμπιστοσύνη τους.

Ὁ Γέροντας, ἐπίσης, χωρίς νά ἔχει σπουδάσει ψυχολογία, εἶχε μάθει νά ἀκούει τόν ἄλλο. Κατεῖχε βαθιά τήν τέχνη τῆς ἐπικοινωνίας, ἀλλά κυρίως εἶχε πολύ ἀγάπη στήν ψυχὴ του σέ μιά ἐποχὴ πού οἱ ἄνθρωποι μιλοῦν ἀκατάπαυστα καί κανέναν δέν ἀκούει τόν ἄλλον.

Πολύ στενοχωροῦσε τόν Ἅγιο πού οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι καί ἰδιαίτερα οἱ νέοι ἔμαθαν στήν καλοπέραση καί ἀποφεύγουν τόν κόπο καί τήν θυσία.

Ἀντιμετώπιζε μέ θαυμαστό τρόπο τά ἐπαναστατημένα παιδιά. Τά μάλωνα μέ διακριτικότητα καί χιούμορ. Καί αὐτά ἐνιωθαν τήν ἀγάπη του καί πολλά ἔβρισκαν τό δρόμο τους.

Κι' ἐνῶ ἔδειχνε μεγάλη ἀγάπη καί ἀνοχή στίς τρέλλες τῶν νέων παιδιῶν, ἐνοχλεῖτο ἀπό τήν ἀναίδεια.

Συχνά, ἐπίσης, ἀναφερόταν στό θέμα τῆς παιδείας καί τῆς μόρφωσης καί συχνά τούς ἔλεγε: «Τά σημερινά παιδιά ἔμαθαν στήν καλοπέραση, στήν ἄνεση, καί στήν ἀσέβεια. Τά βλέπεις, ἄς ὑποθέσουμε, δέν σηκώνονται στό λεωφορεῖο, ὅταν βλέπουν γέρο, μιά μάνα μέ παιδιά στά χέρια, καί ἀναπαύονται μέ τό λογισμό ὅτι πλήρωσαν εἰσιτήριο καί ἄρα ἔχουν δικαίωμα. Τά μπουχτίζουν στά γράμματα σήμερα δίχως πνευματικό ἀντιστάθμισμα. Καλύτερα νά μείνουν ἀγράμματα. Δέν θά κάνουν μεγάλο κακό. Ἐνῶ ἂν μάθουν γράμματα, θά κάνουν με-

γάλο κακό, δίχως φραγμό. Γι' αὐτό στά σχολεῖα πρέπει πρῶτα νά μάθουν νά ἔχουν φόβο Θεοῦ».

Κάποιοι γονεῖς τόν ρώτησαν μιά φορά γιά τά προβλήματα πού ἔχουν μέ τά παιδιά τους, γιά τό χάσμα τῶν γενεῶν, γιά τήν ἀγωγή των παιδιῶν. Μέ πολλή σοφία εἶπε μεταξὺ ἄλλων: «Γιά νά εξαλει-

φθεῖ τό χάσμα πρέπει οἱ γονεῖς νά ἔρθουν στή θέση τῶν παιδιῶν καί τά παιδιά στή θέση τῶν γονέων».

Συχνά τά παιδιά τόν ρωτοῦσαν γιά τόν ἔρωτα, τήν ἀγάπη, τό γάμο. Ἐβρισκε τότε τήν εὐκαιρία νά μιλήσει γιά τά θέματα αὐτά καί νά τονίσει τήν ἀξία τῆς ἀγνότητας. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀνευθυνότητας τῶν νέων, ἀλλά δυστυχῶς καί τῶν μεγαλύτερων, εἶναι ἡ τρομακτικὴ αὔξηση τῶν ἐκτρώσεων. Οἱ στατιστικὲς εἶναι ἐφιαλτικές. Λέει ὁ Ἅγιος: «**Εἶναι φοβερὴ ἁμαρτία οἱ ἐκτρώσεις! Εἶναι ἕνας φόνος καί μάλιστα πολύ μεγάλος φόνος, γιατί σκοτώνονται ἀβάπτιστα παιδιά**».

Ἐπίσης, ὁ Ἅγιος Παῖσιος **τόνιζε τὴ σημασία τῆς μετάνοιας καί τῆς ἐξομολόγησης**. Προσπαθοῦσε νά φέρι ὅσο τό δυνατόν τόν ἄνθρωπο καί ἰδιαίτερα τούς νέους σέ συναίσθηση, νά δεῖ τόν ἑαυτό του, νά ὁμολογήσει τό σφάλμα του καί τήν ἀποτυχία του καί νά ἀναζητήσει πνευματικό.

Γιά ἐπίλογο στήν παρουσίασή του ὁ Θεολόγος μας Γεώργιος Λουράντος ἀντέγραψε τό λόγο τοῦ

Συνέχεια στή σελ. 26.

Ντοστογιέφσκι, όπως εκφράζεται μέσα από την εξομολόγηση του Στάρετς Ζωσιμά στους «Αδελφούς Καραμαζώφ», πού κατά τη γνώμη του είναι το καλύτερο επιστέγασμα των όσων μās είπε για τόν «Άγιο Γέροντα.

«Άδελφοί, αγαπάτε τόν άνθρωπο ακόμα και μέσα στην άμαρτία του, γιατί αυτή ή αγάπη είναι εικόνα της αγάπης του Θεού... Κάντε τόν έαυτό σας υπεύθυνο για τά κρίματα των ανθρώπων. Άλλωστε, έτσι είναι στά άλήθεια. Άν οι άνθρωποι γύρω σου είναι κακοί και δέν θέλουν νά σε άκούσουν, ζήτησε τους συγγνώμη, γιατί έσύ φταις πού δέν θέλουν νά σε άκούσουν. Κι αν εξαγριωθούν και σε άποδιώξουν, τότε, όταν θά μείνεις μόνος σου, πέ-

σε στό χώμα, φίλησε το, βρέξε το μέ τά δάκρυα σου και ή γή θά δώσει καρπούς... Πατέρες και δάσκαλοι, σκέπτομαι: Τί είναι κόλαση; Και λέω πώς είναι τό μαρτύριο νά μήν αγαπάει κανείς...».

Θερμές ευχαριστίες στόν Θεολόγο μας κ.Λουράντο για τήν παρουσίαση, μέσα από τό βιβλίο του άγίου Άργολίδος, των παιδαγωγικών ιδεών του Όσίου Παΐσιου, οι οποίες θά μπορούσαν κάλλιστα νά συγκριθούν μέ αυτές των Μεγάλων Πατέρων της Έκκλησίας μας, αλλά και συγχρόνων Παιδαγωγών και Έπιστημόνων.

Ευχή όλων μας ή αγάπη και ή προσευχή του Άγίου Παΐσιου νά μās ακολουθούν και ό λόγος του νά μās συντροφεύει και νά μās παρηγορεί και ιδιαίτερα τά νιάτα μας.

Οί Πανελλήνιες έξετάσεις της Γ΄ Λυκείου

Άγαπητά μου παιδιά,
Χαίρετε!

Ό Κύριός μας Ήσους Χριστός νά είναι μαζί σας. Έχετε τις εγκάρδιες ευχές του Έπισκόπου και των Ήρέων της Τοπικής μας Έκκλησίας για τις προσεχείς Πανελλήνιες έξετάσεις του Λυκείου μας.

Θέλουμε νά γνωρίζετε ότι στόν προκειμένο άγωνα των έξετάσεων σας έμεις οι Πνευματικοί Πατέρες και Λειτουργοί της Άγίας Τοπικής μας Έκκλησίας, συμμεριζόμενοι τις κρίσιμες περιστάσεις, πού διαμορφώθηκαν στην περίοδο της συνεχιζόμενης επιδημίας του κορωνοϊού και τούς μεγάλους και επίμοχθους άγώνες και τις αγωνίες των ήμερών αυτών, θά συναγρυπνούμε και θά συναγωνιζόμαστε μέ τις προσευχές μας και μέ τήν προσφορά της Θείας Λειτουργίας κατά τις ήμέρες των διαγωνισμών σας, αλλά και στις ενδιάμεσες Θείες Λειτουργίες των Κυριακών και έορτών.

Σέ κάθε Θ. Λειτουργία θά σās μνημονεύμε όνομαστικά και θά επικαλούμαστε τις θεοπειθείς πρεσβείες της ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΣ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑΣ, Προστάτιδος, Έφόρου και Πολιούχου της νήσου μας και των άγιων Προστατών μας: του ΟΣΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ, της ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΛΕΣΗΣ και του ΟΣΙΟΥ ΑΝΘΙΜΟΥ του νέου του έν Κεφαλληνία, για τήν καλή σας

ύγεια, τήν πνευματική ένδυνάμωσι και τήν Θεία ένίσχυσι στις έξετάσεις σας.

Νά έχετε πλούσιο τόν θείο φωτισμό και άριστη επίδοσι και επιτυχία!

Μέ εγκάρδιες ευχές και αγάπη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ό Κυθήρων & Άντικυθήρων Σεραφεΐμ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Δευτέρα, 15 Ίουνίου 2020 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εις Ίερόν Ναόν Άγ. Βαρβάρας Χώρας-Κυθήρων.

Τετάρτη, 17 Ίουνίου 2020 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εις Ίερόν Ναόν Άγίου Γεωργίου Άνω Λιβαδίου.

Παρασκευή, 19 Ίουνίου 2020, (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εις Ίερόν Ναόν Ίλαριωτίσσης Ποταμού.

Δευτέρα, 22 Ίουνίου 2020 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εις Ίερόν Ναόν Έσταυρωμένου Χώρας-Κυθήρων.

Τετάρτη, 24 Ίουνίου 2020 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εις Ίερόν Ναόν Άγίου Ίωάννου Ντουριανικών.

Παρασκευή, 26 Ίουνίου 2020, (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εις Ίερόν Ναόν Παναγίας Έλεούσης Χώρας-Κυθήρων.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ό Κυθήρων & Άντικυθήρων Σεραφεΐμ

Γάμος: Ένας Ίερός και Άδιάσπαστος Δεσμός

Μαζί με τούς ανθρώπους δοκιμάζονται σήμερα οι διάφορες διαπροσωπικές σχέσεις και γενικότερα οι φιλίες, πού αναπτύσσονται ανάμεσα στους ανθρώπους. Στίς δύσκολες καταστάσεις φαίνεται, εάν κάτι μπορεί νά ανταπεξέλθει στον χρόνο, είτε αυτό είναι μιά σχέση, είτε είναι μιά φιλία, είτε είναι ένας γάμος. Τήν περίοδο τής καραντίνας, πού κληθήκαμε όλοι μας νά μείνουμε στίς οίκες μας, κάτι στό όποιο νά σημειώσουμε ή χώρα μας ανταποκρίθηκε σέ σημαντικό ποσοστό, θά πρέπει νά τό θεωρήσουμε σάν μιά δοκιμασία, ή όποία όταν λήξει ή πανδημία, οι σχέσεις μας θά έχουν περάσει ένα δύσκολο τέστ, αλλά κι ήμεις ως άτομα θά έχουμε αναθεωρήσει αρκετά πράγματα.

Επειδή δοκιμάστηκαν πιό έντονα οι σχέσεις εντός του γάμου, αποφάσισα νά ασχοληθούμε αυτή τή φορά μέ αυτό τό πολύ σημαντικό «μέγα» μυστήριο όπως έχει χαρακτηριστεί από τόν Άπόστολο Παύλο (Εφεσ. 5, 25-32), σπουδαιότητα πού επιβεβαίωσε αργότερα κι ό Ίερός Χρυσόστομος στά έργα του.

Ο Θεός δημιούργησε τό πρώτο ζεύγος και τό ελόγησε εντός του Παραδείσου, πριν από τό προπατορικό αμάρτημα. Η εκκλησιαστική παράδοση θεωρεί τόν άνδρα και τήν γυναίκα ως «τόν άνθρωπο», δηλαδή μετά τόν γάμο γίνεται ή υπέρβαση τής διάκρισης των φύλων. Για νά τό κατανοήσουμε περαιτέρω, ή διάκριση των δύο φύλων είναι έργο τής σοφίας του Δημιουργού και κατά μιά έρμηνεία πραγματοποιείται κατ' εικόνα τής διάκρισης των προσώπων στή θεότητα. Η έτερότητα των ανθρώπων στό επίπεδο των φύλων και προσώπων δέν καταργεί τό όμοούσιον και ισότιμον τους. Η συγκεκριμένη διάκριση ανάμεσα στα φύλα στό σχέδιο του Θεού αποτελεί στοιχείο ενότητας κι όχι διάστασης. Έτσι, λοιπόν, ό Θεός καλεί κατά τήν διάρκεια του μυστηρίου του γάμου τόν άνδρα και τήν γυναίκα, νά ανοίξουν πέρα από τό στενό πλαίσιο τής ατομικής τους ύπαρξης και νά συγκροτήσουν τόν όλο άνθρωπο. Άλλο ένα στοιχείο πού λησμονούμε είναι ότι ή γαμήλια σχέση αποτελεί τήν ύψιστη μορφή ανθρώπινης επικοινωνίας, τήν πλήρη ενότητα σέ επίπεδο πνευματικό, συναισθηματικό, αλλά και σωματικό. Η αγαπητική δύναμη των συζύγων αποτελεί ζωντανή εικόνα και απόδειξη για τό πόσο ό Θεός αγαπά τόν άνθρω-

πο και για τό πόσο ό άνθρωπος θά πρέπει νά αγαπά τόν Θεό. Ο άγιος Ίωάννης Χρυσόστομος, κατανόησε ότι ή ουσία του γάμου είναι ή αγάπη και ότι ό κύριος σκοπός του είναι ή ενότητα του ανθρώπινου γένους. Μιά πρόταση του πού περικλείει όλο τό νόημα τής ύψιστης σημασίας του γάμου είναι ή έξης: **«άγών έστω και παλαίστρα άρετής ή οικία, ίνα, εκεί καλώς γυμνασόμενος, μετά πολλής τής επιστήμης τοίς έν άγορά προβάλης»** (δηλαδή: άς γίνει τό σπίτι σου στίβος και παλαίστρα άρετής, ώστε, άφου γυμναστείς εκεί μέ έπιμέλεια, νά αντιμετωπίσεις μέ πολλή γνώση και τέχνη τούς ανθρώπους τής άγοράς). Παράλληλα, ή γαμήλια ένωση μεταξύ άλλων μετατρέπει άγνωστους σέ συγγενείς και επεκτείνει τίς σχέσεις ανάμεσα στους ανθρώπους. Πόσο όμορφο είναι αυτό και κάτι τό όποιο δέν τό σκεφτόμαστε σχεδόν καθόλου πιστεύω. Τήν ώρα τής τέλεσης του μυστηρίου του γάμου, άκόμη κι άν οι παρευρισκόμενοι δέν τό άντλαμβάνονται, ό Θεός είναι Παρών.

Στήν Όρθόδοξη Εκκλησία ό γάμος είναι ένα ξεχωριστό μυστήριο· και γιατί συμβαίνει αυτό; Επειδή περισσότερο από ότιδήποτε φανερώνει **«τό μέγα όντως μυστήριο» τής ένωσης Χριστού-Εκκλησίας. Ο γάμος στήν έν Χριστώ σωτηριώδη Οικονομία συνδέεται μέ τό κατ' έξοχήν μυστήριο τής αγάπης, τήν ένωση Χριστού-Εκκλησίας.** Ο γάμος προσλαμβάνεται από τήν Εκκλησία. Σύμφωνα μέ τόν Άπόστολο Παύλο, άλλο είναι ό γάμος ως μυστήριο αγάπης κι άλλο ως **«μυστήριον εις Χριστόν και εις τήν Εκκλησίαν»**. Επίσης, σύμφωνα και μέ τόν Ίωάννη Χρυσόστομο, **«οί χριστιανοί νέονυμφοι μεταστοιχειώνονται σέ εικόνα του Χριστού και τής Εκκλησίας»** (Εις Κολοσσαείς, P.G. 62, 387).

Μέ τήν ενανθρώπιση του Χριστού ή αγάπη του Θεού προς τήν ανθρωπότητα εκφράστηκε στήν ένωση κτιστού-άκτίστου έν Χριστώ, στό γάμο μέ τήν Εκκλησία. Όστόσο, ό γάμος δέν είναι μόνο ό τύπος τής σχέσης Χριστού και Εκκλησίας, είναι ό τύπος και μυστήριο τής παρουσίας του Ίδιου του Χριστού. Στο πρόσωπο Του ένώνεται ή θεία μέ τήν ανθρώπινη φύση άσυγγύτως, άτρέπτως, άδιαιρέτως και άχωρίστως, όπως διδάσκει ή Δ' Οικουμενική Σύνοδος τής Χαλκηδόνας. Οι σύζυγοι παραμένουν δύο πρόσωπα χωριστά, ό ένας δέν άφομοιώ-

Συνέχεια στή σελ. 28.

νει τόν άλλον, πράγμα πού δηλώνει σεβασμό τῆς ἑτερότητας καί ταυτόχρονα ἀποτελοῦν μιά ψυχοσωματική ἐνότητα («**σάρκα μία**»). Δηλαδή, ὅπως ὁ Χριστός προσέλαβε στό πρόσωπο Του ἐλεύθερα καί ἐκούσια, ἀσυγχύτως καί ἀδιαρέτως, ὁλόκληρη τήν ἀνθρώπινη φύση, κατά ἀνάλογο τρόπο τό ζεῦγος καλεῖται ἐλεύθερα καί ἐκούσια ἀπό ἀγνή ἀγάπη νά προσλάβει τόν άλλον, γιά νά ἀποτελέσουν ψυχοσωματική ἐνότητα. Τό ζεῦγος ἀποτελεῖται ἀπό δύο πρόσωπα πού καλοῦνται ἐλεύθερα καί ἐκούσια νά ἀποτελέσουν μιά ψυχοσωματική ἐνότητα, δηλαδή μιά σάρκα, ὅπως ἀκριβῶς ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ παύει νά εἶναι μόνο ὁ ἑαυτός Του (Θεός) καί γίνεται ἐπίσης καί ἄνθρωπος. Σέ μιά γαμήλια ἔνωση κάποια χαρακτηριστικά τῶν συζύγων θά ταιριάξουν, ἐνῶ κάποια ἄλλα ὄχι καί τόσο. Αὐτά θά πρέπει νά κληθοῦν νά τά ἀποδεχτοῦν.

Ὁ Χριστός κάνει τήν ἀρχή τῶν θαυμάτων Του καί φανερώνει τήν δόξα Του σέ ἕναν γάμο. Ὁ Κύριος στόν γάμο τῆς Κανᾶ δέν ἐκμηδενίζει τήν πρώτη ἕλη τοῦ γάμου, τόν θεῖο θεσμό, ἀλλά τόν ἀνανεώνει, τόν ἀναδεικνύει σέ τύπο τῆς σωτηριώδους Οἰκονομίας Του. Τέλος, νά ἀναφέρουμε, ὅτι ὁ γάμος ὡς μυστήριο τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, προϋποθέτει ρεαλιστική παρουσία τοῦ Χριστοῦ κι ὄχι ἀπλά τήν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας. Σέ ἕναν γάμο μέ ἄλλα λόγια χρειάζονται καί πράξεις νά θυσιαζόμαστε καθημερινά γιά τόν/τήν σύζυγό μας, ὅπως θυσιάστηκε πρῶτος γιά ὅλους ἐμᾶς ὁ Χριστός. Ὅταν πολλές φορές μοχθοῦμε καί ἀγανακτοῦμε ἀπό τά ἐργασιακά καί καθημερινά μας προβλήματα, νά γνωρίζουμε ὅτι πάντα θά ὑπάρχει κάποιος στήν οἰκία μας, ὁ ὁποῖος θά μᾶς περιμένει νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό αὐτά· κάτι πού χρειάζεται διάλογο καί ἀλληλοκατανόηση.

Ὁ γάμος ἐκτός ἀπό τήν ἀνθρωπολογική διάσταση, ἔχει παράλληλα καί διάσταση κοινωνιολογική. Ὑπάρχουν ἀρκετές ἐξειδικεύσεις τῆς ψυχολογίας-ψυχιατρικῆς πού ἀσχολοῦνται μέ τό θέμα τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογένειας. Πιο συγκεκριμένα, στόν χώρο τῆς οἰκογενειακῆς ψυχολογίας, ὑπάρχουν ἀρκετές ἐξειδικεύσεις. Ἡ βάση τους εἶναι ἡ συστημική ψυχολογία, δηλαδή ὁ τρόπος ἀλληλοεπίδρασης τῶν σχέσεων ἀνάμεσα στό ζευγάρι, ἀλλά παράλληλα ἔχει συνδράμει καί ἡ ψυχοδυναμική προσέγγιση.

Κύριο θέμα σήμερα εἶναι οἱ ἐπιλογές τῶν ζευγαριῶν (κουλτούρα τῆς ἐλευθερίας). Μπορεῖ οἱ

ἄνθρωποι σήμερα νά εἶναι περισσότερο ἐξωτερικά ἐλεύθεροι, ἀλλά δυστυχῶς δέν κατέχουν τά κατάλληλα ἐργαλεῖα γιά προσωπικές ἐπιλογές. Νομίζουμε ὅτι σήμερα εἶμαστε ἐλεύθεροι, κάτι τό ὁποῖο ἔχει υἱοθετηθεῖ κατά ἕνα ποσοστό ἀπό τήν δυτική κοινωνία. Ἀπληστία ὑπάρχει πλέον παντοῦ· στίς σχέσεις, στό πρόσωπα.

Ἡ σωστή γαμήλια σχέση εἶναι ἡ λύση γιά ὅλα. Ὁ γάμος ἀπό τήν ἀρχαιότητα θεωρεῖται βασικός βιοκοινωνικός θεσμός, ὅπως καί ἡ οἰκογένεια. Ὁ γάμος καθιερώθηκε καί εὐλογήθηκε ἀπό τόν Δημιουργό. Δέν ὑπάρχει ἰσχυρότερος δεσμός ἀπό αὐτόν τῶν συζύγων στόν γάμο. Ὁ ἄνδρας μέ τήν γυναῖκα εἶναι κοινωνοί (ὡς βοηθοί ἀλλήλων), ἰσότιμοι σύντροφοι. Ὁ ὅρος βοηθός στήν Παλαιά Διαθήκη δέν ἔχει τήν ἔννοια τῆς κατωτερότητας ἢ τῆς ὑποταγῆς. Βοηθῶ σημαίνει γίνομαι κοινωνός τοῦ συντρόφου μου. Μέ τόν γάμο γίνεται ἡ ὑπερβαση τῆς διάκρισης τῶν φύλων. Ἡ κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ δημιουργία πού εἶναι ὁ ἄνθρωπος, συνδέεται μέ τήν Ἁγία Τριάδα. Ὅπως δηλαδή καί τά τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος ἔχουν μιά οὐσία (τήν θεία), ἀλλά παραμένουν τρία πρόσωπα (Πατήρ, Υἱός καί Ἅγιο Πνεῦμα), κατά ἀντίστοιχο τρόπο πρέπει νά ἐνώνονται, νά συνδέονται ὁ ἄνδρας μέ τήν γυναῖκα μετά τήν τέλεση τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τοῦ γάμου. Σαφῶς, νά σημειώσουμε, ὅτι αὐτή ἡ ἔνωση δέν σημαίνει ὅτι ἀναιρεῖ ἢ καταργεῖ τό αὐτεξούσιο, πού μᾶς ἔχει προσδώσει ὁ Πανάγαθος στόν κάθε ἄνθρωπο.

Ὁλοκληρώνοντας, περί τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου θά πρέπει νά κατανοήσουμε σήμερα ὅτι εἶναι ἡ ἔναρξη ἐνός ἔργου μέ σωτηριολογική ἐσχατολογική προοπτική. Εἶναι λανθασμένη ἡ ἀποψη πού επικρατεῖ ὅτι μετά τό μυστήριο τοῦ γάμου τά πράγματα κυλοῦν ἀπό μόνα τους χωρίς καμία φροντίδα ἀπό τοὺς συζύγους. Εἰδικότερα, οἱ πιστοί σήμερα πρέπει νά γνωρίζουμε ὅτι ὁ γάμος καί ἡ οἰκογένεια εἶναι ἕνα πεδίο ἀσκησης στήν ὠριμότητα καί τήν ἀρετή. Ἐπιπρόσθετα, αὐτό τό ξεχωριστό μυστήριο δέν εἶναι μιά ἀπλή σύμβαση, μιά εὐλογία γιά τήν ἔναρξη τῆς σεξουαλικῆς ζωῆς. Στήν οἰκογένεια δοκιμάζεται καθημερινά ἡ γνήσια ἢ μή πνευματικότητά μας, ὅπως καί ἡ ἰκανότητά μας γιά ἀγάπη, συγχώρεση, ταπείνωση, ὑπομονή, ὑπευθυνότητα, καί δικαιοσύνη.

Ἰωάννης Π. Κρεζιάς

Μεταπτυχιακός φοιτητής τοῦ Π.Μ.Σ., Κοινωνική Θεολογία καί Ἐπιστήμες τοῦ Ἀνθρώπου, τοῦ Ἐ.Κ.Π.Α., Πτυχιούχος τῆς Π.Α.Ε.Α.Κ., Συγγραφέας.

Έορτασμός 156ης Έπετείου Ένώσεως των Έπτανήσων με τή Μητέρα Ελλάδα

Φέτος λόγω των περιοριστικῶν μέτρων γιά τήν πανδημία τοῦ covid-19 δέν πραγματοποιήθηκαν οί καθιερωμένες πανηγυρικές ἐκδηλώσεις στήν Χώρα.

Τίς Ἀρχές καί τούς Φορεῖς τοῦ νησιοῦ ἐκπροσώπησε ὁ Δήμαρχος κ. Εὐστράτιος Χαρχαλάκης, ὁ Διοικητής τοῦ Ναυτικοῦ Παρατηρητηρίου Κυθήρων Πλωτάρχης κ. Ἐμμανουήλ Ἀμπλιανίτης ΠΝ καί ὁ Διοικητής τῆς ΕΛ.ΑΣ Κυθήρων κ. Τριαντάφυλλος Πηλίκος.

Τήν Πέμπτη 21 Μαΐου ἑορτή τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης στίς 11:30 τό πρωί τελέσθηκε Δοξολογία στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἐσταυρωμένου Χώρας χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ.

Στή Δοξολογία παρευρέθησαν ὁ Δήμαρχος Κυθήρων-Ἀντικυθήρων κ. Εὐστράτιος Χαρχαλάκης, οἱ Δημοτικοί Σύμβουλοι ἀπό τήν μείζονα μειοψηφία κύριοι Παρασκευᾶς Γεωργιλᾶς καί Νικόλαος Μαγουλάς, ὁ Διοικητής τοῦ Ναυτικοῦ Παρατηρητηρίου Κυθήρων Πλωτάρχης κ. Ἐμμανουήλ Ἀμπλιανίτης ΠΝ καί ὁ Διοικητής τοῦ Α/Τ Κυθήρων Ὑπαστυνόμος κ. Τριαντάφυλλος Πηλίκος.

Ἡ Σημαιοφόρος τοῦ Λυκείου Κυθήρων Παναγιώτα Βαφειᾶ ἐκπροσώπησε τό σύνολο τῶν μαθητῶν τῶν Κυθήρων (ὄλων τῶν βαθμίδων).

Στίς 11:50 τελέσθηκε Ἐπιμνημόσυνος Δέησης στήν πλατεία Στάη καί ἀκολούθησε κατάθεση στε-

φάνων ἀπό τόν Δήμαρχο Κυθήρων κ. Εὐστράτιο Χαρχαλάκη καί τόν Διοικητή τοῦ Ναυτικοῦ Παρατηρητηρίου Κυθήρων Πλωτάρχη κ. Ἐμμανουήλ Ἀμπλιανίτη ΠΝ.

Τηρήθηκε ἕνός λεπτοῦ σιγή καί ἐψάλη ὁ Ἐθνικός Ὕμνος.

Ὁ λόγος τοῦ Δημάρχου Κυθήρων κ. Εὐστράτιου Χαρχαλάκη:

Ὁ ἑορτασμός τῆς 156ης Ἐπετείου τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐπτανήσων μέ τή Μητέρα Ελλάδα εἶναι ἰδιαίτερος. Λόγω τῶν περιοριστικῶν μέτρων γιά τήν πανδημία τοῦ covid19 δέν μπορούμε νά ἑορτάσουμε πανηγυρικά μέ ὄλες τίς καθιερωμένες ἐκδηλώσεις. Ἐορτάζουμε, ὅμως, συμβολικά καί ἐλπίζουμε καί εὐχόμαστε νά διέλθουμε γρήγορα ἀπό αὐτή τήν κρίση, ὥστε ἀπό τό 2021 καί μετὰ νά μπορούμε νά τιμήσουμε τούς πρωτεργάτες τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐπτανήσων ὅπως πραγματικά τούς ἀξίζει.

Ἀναλογιζόμαστε σήμερα τούς μεγάλους, πολυεῖς καί ἐπίπονους ἀγῶνες τῶν Ἐπτανησίων Ριζοσπαστῶν γιά τήν πολυπόθητη Ἐνωση μέ τήν Ελλάδα. Φέρνουμε στό νοῦ μας τόν Ἰακωβάτο, τόν Μομφεράτο, τόν Δομενεγίνη, τόν Πυλαρινό πού ἐξορίστηκαν ἐπί 6 σχεδόν χρόνια στά Ἀντικύθηρα. Ἀλλά καί τούς Κυθήριους πρωτεργάτες τῆς Ἐνώσεως, τόν Γεώργιο Μόρμορη, τόν Κοσμᾶ Πανάρετο καί τόν Γεώργιο Ἀρώνη-Παναγιωτόπουλο.

Συνέχεια στή σελ. 30.

Η Έπτανησος είχε ανέκαθεν τις ιδιαιτερότητες της, όρισμένες από τις όποιες υπήρξαν καθοριστικοί παράγοντες για την επιδίωξη της Ένωσης με την Ελλάδα. Η διαρκής επαφή των Ιονίων Νήσων με την Ευρώπη, δημιούργησε στα Έπτανησα ένα πνευματικό και πολιτιστικό υπόβαθρο που άδου-

νατούσε να εξελιχθεί υπό το σκληρό καθεστώς του Βρετανικού Ίμπεριαλισμού. Αυτή η πνευματική ιδιαιτερότητα των Έπτανήσων ήταν ένας από τους καταλυτικότερους παράγοντες για την Ένωση με την Ελλάδα. Οι Έπτανήσιοι λόγιοι δεν δίστασαν να πολεμήσουν με την πέννα τους και να στιγματί-

σουν τις καθεστωτικές πρακτικές και αντιλήψεις των Άγγλων και τό πλήρωσαν πολύ άκριβα: φυλακίσεις, στερήσεις και εξορίες.

Όμως, τό δέντρο της ελευθερίας είχε στέρες ρίζες και ήταν καλά ποτισμένο. Τό ποτάμι της Ένωσης δέν γύριζε πίσω. Η ισχυρή θέληση του λαού των Έπτανήσων βρισκόταν πάνω από πολιτικές ή διπλωματικές επιδιώξεις και μπορούσε ακόμα και νά τις καθορίσει. Και έτσι η Ένωση έγινε πράξη στίς 23 Σεπτεμβρίου του 1863 με ψήφισμα της Ιονίου Βουλής και σέ εφαρμογή του από τό 1863 Πρωτοκόλλου του Λονδίνου που επικύρωσε την εκλογή του πρίγκηπα της Δανίας Γεωργίου ως νέου συνταγματικού Βασιλέα των Ελλήνων υπό τόν όρο της εδαφικής επέκτασης της Ελλάδος προς τά Ίόνια Νησιά. Οι στιγμές ήταν ιστορικές.

Ο Κυθήριος Ριζοσπάστης Γεώργιος Μόρμορης έσπευσε νά αναγγείλει την Ένωση στά Κύθηρα. Λέγεται ότι εισήλθε στό σπίτι του έφιππος αναφώνοντας τόν ψαλμικό στίχο: **«ὁ λαός ὁ πορευόμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα»**. Ἄς ἐμπνεόμαστε και ἐμεῖς ἀπό αὐτόν στίχο ἔχοντας στό μυαλό μας ὅτι πάντα τό φῶς θά νικάει τό σκοτάδι.

Ζήτω τό Έθνος!

Ζήτω ἡ Ένωση τῶν Έπτανήσων με τή Μητέρα Ελλάδα!

Ζήτησαν οἱ Έπτανήσιοι Ριζοσπάστες!

Επιμέλεια ρεπορτάζ **Γιώτα Πολίτη**
ADELIN 107,3 FM ΚΥΘΗΡΑ

Ὁ ἑορτασμός τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου Προστάτου τῶν Κυθήρων

Τὴν Δευτέρα 11 Μαΐου 2020 καὶ τὴν κυριώνυμη ἡμέρα Τρίτη 12 Μαΐου 2020 ἡ Ἱερά Μονὴ Ὁσίου Θεοδώρου ἐόρτασε τὸν Ἅγιο Προστάτη τῆς Ὀσιο Θεοδώρου τὸν ἐν Κυθήροις ἐν ἀσκήσει διαλάμπαντα.

Σύμφωνα μὲ τὸ Πρόγραμμα τῆς Ἱερᾶς Πανηγύρεως, τὴν Παραμονὴ τῆς ἐορτῆς τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 11-5-2020 ἐψάλη μέσα σὲ κλίμα ἱερᾶς κατανύξεως ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ.

Μετά τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἀρτοκλασίας ὁ Αἰδ/τος Πρωτ/ρος π. Πέτρος Μαριάτος ἐξεφώνησε τὸ Θεῖο Κήρυγμα. Ἀφοῦ ἀναφέρθηκε στὸν βίο τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου στάθηκε σὲ κάποια σημεῖα προβληματισμοῦ ὅλων μας λέγοντας τὰ ἐξῆς: «Σ' αὐτὴν τὴν λαίλαπα, πού ἐτραυμάτισε ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα, σ' αὐτὸν τὸν ἰὸ τὸν κορωνοϊό ἀναγκαστήκαμε νὰ ὑπομένουμε ὄχι μόνο γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας. Ἀποκλειστήκαμε στὰ σπίτια μας καὶ μὲ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας, οἱ ὁποῖοι ἦταν -πλὴν ἑνός- ὀρθοὶ καταφέραμε νὰ δεῖξουμε τὸν σωστὸ δρόμο σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη καὶ σὲ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα. Βέβαια, **ἕνα ἀπὸ τὰ μέτρα ἦταν λάθος κι αὐτὸ τὸ μέτρο ἦταν ἡ ἀπαγόρευση τῆς Θείας Λειτουργίας.** Τὴν Θεία Λειτουργία δὲν τὴν ἐφτιαξαν οἱ ἀνθρώποι, δὲν εἶναι ἀνθρώπινο κατασκεύασμα, δὲν εἶναι λατρεία εἰκόνων. Ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ μας, ἐντολὴ τοῦ Κυρίου μας στὸν Μυστικὸ Δεῖπνο. Ἐκεῖ μᾶς ἔδωσε τὴν ἐντολὴ νὰ κάνουμε τὸ ἴδιο, πού ἔκανε κι Αὐτός. Δηλαδή **στό ὄνομά Του νὰ εὐλογοῦμε τὸ ψωμί , νὰ εὐλογοῦμε τὸ κρασί καὶ νὰ μεταβάλλονται σὲ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ κι αὐτὸ τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ νὰ σώζει τοὺς μετέχοντες.** Μόνο ἐπειδὴ τὸ μέτρο ἦταν προσωρινό καὶ κατ' ἄκρην συγκατάβασις, καὶ ἀπέναντι τῆς μὴ πιστῆς κοινωνίας μας καὶ ἀπέναντι τῶν ἀδελφῶν μας τῶν ὀλιγοπίστων, ἡ Ἐκκλησία μας προσπάθησε νὰ πειθαρχήσει καὶ σὲ αὐτὸ τὸ ἀνήκουστο μέτρο. Αὐτὸ ὅμως μᾶς ἔδωσε καὶ μία ἐμπειρία. Τί χάσαμε κάθε Κυριακῇ, τί χάνουμε κάθε γιορτῇ, τί χά-

σαμε τὴ Μεγάλῃ Ἑβδομάδῃ. Ἡ τηλεόραση δὲν εἶναι ἕνα ἰδεολόγημα, τὸ ὁποῖο χρησιμοποιώντας τηροῦμε τὸ ἐκκλησιαστικὸ γεγονός. Ἐάν δὲν συνέλθουμε μαζί, παρέα ὅλοι νὰ λατρεύσουμε, νὰ εὐχαριστήσουμε καὶ νὰ δεηθοῦμε, τότε ἡ Ἐκκλησία δὲν πραγματώνεται. Κι ὕστερα αὐτῆ ἡ «ἀτομικὴ προσευχῇ», αὐτὸ τὸ τερατούργημα! **Δὲν ὑπάρχει ἄτο-**

μο κατὰ τὸν Χριστιανικὸ τρόπο ζωῆς, ὑπάρχει μόνο πρόσωπο. Ὁ καθένας εἶναι πρόσωπο, δὲν εἶναι ἄτομο ξεχωριστὸ ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ὅλοι εἴμαστε ἕνα σῶμα. Κι ἀκούσαμε ἄλλο ἕνα «πρῶτα ἀπ' ὅλα εἶναι ὑγεία». Μὰ ναί ἡ Ἐκκλησία σὲ κάθε Θεία Λειτουργία, σὲ κάθε Ἑσπερινό δέεται γιὰ τὴν ὑγεία μας. Ἡ πίστις μας δὲν εἶναι ἀνθρωποκτόνος. Ἡ πίστις μας εἶναι σωτήριος, ἡ πίστις μας μᾶς ὀδηγεῖ σὲ ζωὴ, δὲν μᾶς ὀδηγεῖ σὲ θάνατο. Θά μού ἐπιτρέψετε ἐδῶ νὰ ἀναφέρω κάτι ποῦ διάβασα σὲ ἕνα πρόσφατο ἄρθρο στὸ περιοδικὸ «Ἀκτίνες». Τὸν 3ο αἰῶνα, γύρω στὸ 250 μ.Χ. ἐγίνε μία μεγάλη ἐπιδημία, ἕνα λιμός. Τότε οἱ χριστιανοὶ πήγαιναν κοντὰ στοὺς ἀρρώστους, γιατί οἱ ἄλλοι τοὺς εἶχαν ἀπομονώσει γιὰ νὰ μὴν κολλήσουν. Πήγαιναν κοντὰ τοὺς οἱ χριστιανοὶ ξέροντας ὅτι θὰ κολλήσουν κι οἱ ἀνθρώποι ἀνακουφίζονταν, γιατί εἶχαν κάποιον νὰ συμπάσχει μαζί τους. Ὅπως ὁ Χριστὸς συνέπασχε μὲ τοὺς ἀνθρώπους, ἔτσι κι αὐτοὶ οἱ χριστιανοὶ πήγαιναν σ' αὐτούς πού ἦταν ἔτοιμοι νὰ πεθάνουν καὶ κολοῦσαν τὶς ἀρρώστειες. Δὲν ξέρισε τὸ Θέλημα

Συνέχεια στῆ σελ. 32.

του Θεού. Εκείνο που ξέρουμε είναι ότι οι Άγιοι Μάρτυρές μας είναι Μάρτυρες όχι μόνο στο Σταυρό, όχι μόνο στον άποκεφαλισμό, όχι μόνο στα ποικίλα σκληρά μαρτύρια, αλλά είναι Μάρτυρες και μέ τον τρόπο της ζωής τους και μέ τό ρίσκο που έφαρ-

μόζουν στην ζωή τους, ώστε ή υγεία τους δέν ήταν τό πρώτο στή ζωή τους... Αύτοί τί κέρδισαν, αύτοί δέν είχαν τό πρώτο την υγεία, αλλά είχαν τό νόημα της ζωής μας και τό δρόμο μās τόν έδειξαν αύτοί...».

Τό πρωί της Τρίτης 12-05-2020 τελέσθηκε ό "Όρθρος και Άρχιερατική Θεία Λειτουργία μετ' Άρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχη μας κ. Σεραφεΐμ.

Ό Σεβ. Μητροπολίτης μας έξεφώνησε τό Θεϊον Κήρυγμα και είπε μεταξύ άλλων και τά έξής:

Ό Ιερός Ύμνογράφος τόν τιμώμενο και έορταζόμενο Άγιο Θεόδωρο τόν έν Κυθήροις άσκήσαντα τόν μακαρίζει γιατί έδούλευσε εις τόν Χριστόν από τά νεανικά του χρόνια και κατέβαλε την δύναμι του άοράτου έχθρου, του διαβόλου. Ήταν ό άφοσιωμένος άνθρωπος, ό όποιος από την πατρίδα του την Κορώνη βρέθηκε σέ νεανική ήλικία εις τό Άργος κι εκεί στόν θεϊο του τόν Πρωτοπαπά, ό όποιος τόν ανέλαβε και τόν προέτρεψε να νυμφευθή, παρότι εκείνος δέν τό έπιθυμούσε αύτό, όπως λέγει ό ιερός ύμνογράφος. Άλλά ύπάκουσε, νυμφεύθηκε, έκανε δύο παιδιά και χειροτονήθηκε Διάκονος της Έκκλησίας μας. Ως Διάκονος ύπηρετήσε στην Έπισκοπή του Άργους, αλλά πήρε ευλογία για να πάει στην Ρώμη να προσκυνήση τις κατακόμβες κι εκεί έμεινε τέσσερα όλόκληρα χρόνια. Όπως παρατηρούμε στο Ιερό Συναξάρι, ό Συναξαριστής λέγει, ότι ό Άγιος Θεόδωρος συναισθανόταν πάντοτε, κάθε στιγμή και ώρα, την κρίση του Θεού, πώς θα άπολογηθεί ενώπιον του Θεού. Μελετούσε τά της

ζωής και του θανάτου κι έλεγε όταν φθάση κάποιος στόν θάνατο κανείς δέν θα μπορέση να τόν υπερασπισθή, αν δέν είναι έτοιμος. Γι' αύτό ήταν πάντοτε σύννους και σκεπτόμενος. Πάντοτε σκεπτόταν τά μεταφυσικά. Τό περιβάλλον του τό καταλάβαινε αύτό και τόν ρωτούσαν γιατί είναι έτσι σκεπτικός; Τότε άνοιγε την καρδιά του και έλεγε ότι κάθε ώρα πρέπει να είμαστε έτοιμοι, προετοιμασμένοι, γιατί μπορεί να έλθη ό θάνατος και πώς θα άπολογηθούμε, ποιός θα μās υπερασπισθή έμās όταν εκείνη την ώρα έρχεται ό άγγελος να πάρη την ψυχή μας. Και αύτό τόν ώθησε να πάρει την συγκατάθεση της συζύγου του και να άσκητεύση. Άφου έμεινε τέσσερα χρόνια στην Ρώμη, εκεί κοντά στις κατακόμβες, πήγαινε και προσκυνούσε συνεχώς. Μετά γύρισε στην Μονεμβάσια, εκεί στην Έκκλησία της Παναγίας μας όπου έμόνασε, προσεύχονταν και αγωνίζονταν τον καλόν άγώνα της πίστewς. Δέν ικανοποιείτο τό πνεύμα του, ήθελε τό τέλειο, ήθελε να άφοσιωθή τελείως εις τόν Θεόν. Και ενώ ήταν εκεί στην Έκκλησία της Παναγίας μας στην Μονεμβάσια, ήθελε ερημικώτερο μέρος για να άφοσιωθή στην Θεία Λατρεία. Γι' αύτό βρήκε την εύκαιρία και ήλθε στα Κύθηρα, που τότε ήταν άκατοίκητα, λόγω των πειρατικών έπιδρομών και ήλθε στόν χώρο της σημερινής Ιεράς Μονής του Όσίου Θεοδώρου. Τότε ήταν μόνο τό εκκλησάκι των

άγιών Σεργίου και Βάκχου, και έμόνασε μαζί με κάποιον Μοναχό Άντώνιο, ό όποιος έμεινε μαζί του δυό-τρεις μήνες, αλλά μετά έφυγε. Δέν μπορούσε να άντέξει εδώ την ερημιά και την άσκησι και γύρισε πάλι στην πατρίδα του. Ό Άγιος όμως έμεινε εδώ άφοσιωμένος νύκτα και ήμέρα και έκαιγε σαν μια λαμπάδα, φωτεινή λαμπάδα σ' αυτόν τόν τόπο και έφώτιζε τούς διερχομένους στρατιώτες, κάποιους από την άπέναντι στεριά. Τελικώς εδώ σ' αυτόν

τόν τόπο χαριτώθηκε και άγίασε ό "Άγιος του Θεού, εδούλευσε εις τόν Χριστόν και τό πνεύμα του και τήν ψυχή του και τό σώμα του όλα τά έθεσε εις τήν διακονίαν του Θεού.

"Εμεινε εδω κάπου 11 μήνες μόνο και προειδε τήν ασθένειά του και τόν θάνατό του. "Ετσι, λοιπόν, τόν Άπριλιο άρρώστησε και άφησε ένα πινακίδιο πού έγγραφε ότι «εγώ ό Διάκονος Θεόδωρος άρρώστησα και τήν γιορτή των Άγιών Επιφανίου και Γερμανου θά αναχωρήσω για τήν άλλη ζωή». Και πράγματι αυτό συνέβη και τό σώμα του ήταν έξω από τόν Ναό. Και όταν ήλθαν στρατιώτες στην γύρω περιοχή τό βρήκαν αδιάφθορο τό σώμα και τό άφησαν και μετά από τρία χρόνια πού ήλθαν άλλοι ναύτες τό ένταφίασαν. Και ό "Άγιος του Θεού, πού ή ζωή του εύωδίαζε από τήν Χάρι και τά Μύρα του Παναγίου Πνεύματος σκορπάει παντού τήν εύλογία και τά θαύματα. Εδόθη ή έντολή νά άποσπασθ ή Άγία Κάρα του και νά μεταφερθει στην Κωνσταντινούπολι, αλλά φεύγοντας τό πλοιαριο από τά Κύθηρα κινδύνευε νά βυθισθ ή και κατάλαβαν ότι ό "Άγιος δέν ήθελε νά φύγη από τά Κύθηρα. Επέστρεψαν πάλι τήν Άγία Κάρα, πού είναι ό πολύτιμος θησαυρός για έμας εδω στό νησί των Κυθήρων.

Η Άγία Κάρα του Άγιου Θεοδώρου είναι μεγάλη εύλογία. Άπελαύνει τίς ασθένειες, τίς ψυχικές και τίς σωματικές, όταν προσερχόμεθα με πίστι. Και τήν δοκιμασία τήν μεγάλη πού έχουμε του μικροβίου αυτού, του κορωνοϊού, πιστεύουμε ότι ό "Άγιος και ή Παναγία ή Μυρτιδιώτισσα, πού φυλάγουν και προστατεύουν τό νησί από κάθε κίνδυνο, σωματικό και ήθικό και πνευματικό, θά κάνουν τό θαύμα τους. Άρκει έμεις νά έμπιστευόμαστε τή ζωή μας στον Άγιο και στην Παναγία μας, πού είναι ή Πολιούχος Προστάτης και "Εφορος του νησιού, και ό "Άγιος Θεόδωρος είναι Προστάτης της Μονής αυτής, αλλά και όλου του νησιού.

"Εχουμε, λοιπόν, μεγάλη εύλογία, αγαπητοί μου αδελφοί, τό ότι έχουμε αυτόν τόν θησαυρό της Άγίας Κάρας και τόν τιμάμε έμεις σήμερα με τίς συνθήκες αυτές περιορισμένα, αλλά μέσα από τήν καρδιά μας βγαίνουν ή τιμή και οι ύμνοι και τά εγκώμια προς τόν Άγιο του Θεού, ό οποίος τίποτα δέν προτίμησε εδω στη γη άλλο από τόν Χριστό και τήν Χάρι του Θεού.

Αυτό πού είπε ό Χριστός μας: **«Ζητείτε πρώτον τήν Βασιλείαν του Θεού και τήν δικαιοσύνην αυτού και ταύτα πάντα προστεθήσεται ύμιν»**, αυτό

τό εφήρμοσε κατά γράμμα ό "Άγιος Θεόδωρος και δέν υπελόγισε ποτέ τήν ζωή του και έθετε τόν έαυτό του σε κακουχίες, σε άσκήσεις, σε όλονυκτίες, σε όλα αυτά τά όποια αποτελούν τήν Όρθόδοξη άσκησι. Όλοι οι Πατέρες, οι Άδελφοί, οι Μοναχοί, οι Ίερείς, αλλά και οι χριστιανοί, όλoi άσκοούμεθα, κάνουμε κάποια άσκησι. Με τή νηστεία, με τήν

άγρυπνία, με τήν προσευχή ζητούμε τό έλεος του Θεού. Αυτό τό έκανε ό "Άγιος Θεόδωρος με όλη του τήν καρδιά και είχε δοθει ψυχή τε και σώματι σ' αυτή τήν άσκησι, γιατί ή άσκησις μας οδηγεί στην τήρησι των έντολων του Θεού.

Και πράγματι ό "Άγιος Θεόδωρος τηρούσε όλες τίς έντολές του Θεού κατά γράμμα και με όλη του τήν καρδιά. Αισθάνονταν δούλος Θεού, ταπεινός δούλος του Θεού και έτσι εδούλευε εις τόν Χριστόν με τήν καρδιά του και τό πνεύμα του και με τό σώμα του, γι' αυτό και εύαρέστησε στον Κύριο, διότι ψυχή τε και σώματι ελάτρευε τόν Κύριον μας και εφήρμοζε τόν Θειον Νόμον Του.

Νά έχουμε τίς εύχές, τήν εύλογία και τήν προστασία του Άγιου Θεοδώρου. Τόν παρακαλούμε πάντοτε νά δέεται γι' αυτό τό νησί, τό νησί του και γι' αυτό τό Μοναστήρι του, αλλά και για όσους κατοικούν σ' αυτό τό νησί. Νά έχουμε τήν προστασία του, αλλά νά έχουμε και τό πρότυπό του σαν ένα φωτεινό μετέωρο στό νοΰ και στην καρδιά μας. Τό πρότυπό του, καθώς εκείνος τά άφησε όλα για τήν άγάπη του Χριστού και εύαρέστησε τελειως τόν Κύριο.

Στή συνέχεια ακολούθησε ή Ίερά Λιτάνευσις της Τιμίας Κάρας του Όσίου Θεοδώρου, πού φέτος έγινε μέσα στον μικρό αύλειο χώρο της Ίερας Μονής και ανεπέμφθη ή καθιερωμένη δέησις πρό της κεντρικής θύρας του Καθολικού της Μονής.

"Ετη πολλά κι εύλογημένα!

Ἐπιστολή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Σεραφεΐμ πρὸς τὰ

Πανοσιώτατε Πρόεδρε καὶ Ἀξιότιμα Μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων.

Ἀγαπητοὶ Ἐνοριῖτες Φριλιγκιανικῶν καὶ Καστρισιανικῶν

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

Ὡς Ποιμενάρχης τῆς Θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθέρων καὶ Ἀντικυθήρων παρατηρῶ μετὰ λύπης μου ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ τρέχοντος ἔτους 2020 ἐντάσεις, προστριβές καὶ ἔριδες στά χωριά σας, πού δὲν ὑπῆρχαν πρὶν.

Τὸ «μῆλον τῆς ἔριδος» ἦταν καὶ εἶναι τὸ οἰκόπεδο πού βρίσκεται δεξιὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος Καστρισιανικῶν. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο Καστρισιανικῶν μετὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 8/2014 Πρακτικὸ του παρεχώρησε τὸ οἰκόπεδο αὐτό, κατόπιν αἰτήσεως ἐνὸς δωρητοῦ (ὁ ὁποῖος ἐτήρησε τὴν ἀνωνυμίαν του), γιὰ ἐγκατάστασι παιδικῆς χαρᾶς. Τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο ἐνέκρινε τὴν παραχώρησι τοῦ οἰκοπέδου αὐτοῦ, προκειμένου μετὰ τὴν ἀπαιτούμενες προδιαγραφές νὰ ἐγκατασταθῇ καὶ νὰ λειτουργήσῃ παιδικὴ χαρὰ γιὰ τὰ δύο χωριά.

Παραθέτουμε στὸ σημεῖο αὐτὸ τὸ ἀπόσπασμα τῆς Πράξεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

Πράξις 8/2014

«Ἐν Καστρισιανικοῖς σήμερον 24 Ἰουλίου 2014, ἡμέρα Πέμπτη καὶ ὥρα 18:00 συνήλθε κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Αἰδουσ. Προέδρου τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο μετὰ μόνον θέμα: **«Τοποθέτησι παιδικῆς χαρᾶς εἰς χώρον ἰδιοκτησίας τοῦ Ναοῦ»**. Ὁ Ταμίας ὡς εἰσηγητὴς λέγει ὅτι ὑπάρχει Ἄνωνυμος Δωρητὴς, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ μετὰ δικῆς του δαπάνης νὰ τοποθετηθῇ παιδικὴ χαρὰ εἰς χώρον ἰδιοκτησίας τοῦ Ναοῦ.

Μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν γίνεται ἀποδεκτὴ ἢ προαναφερόμενη δωρεὰ καὶ ζητεῖται ἢ ἐγκριστὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου...»

Ὁ Πρόεδρος, Ἱερομ. Σεραφεῖμ. Μαρσέλος

Τὰ Μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου

Καὶ τὸ ἐγκριτικὸ ἔγγραφο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου:

Πράξις 536/2014

«Μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 536/21-11-2014 Πράξιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία ἐξεδόθη συμφώνως ταῖς

κειμέναις διατάξεσι, ἐγκρίνεται τὸ ὑπ' ἀριθ. 8/2014 Πρακτικὸν συνεδριάσεως τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν τοποθέτησιν παιδικῆς χαρᾶς εἰς χώρον ἰδιοκτησίας τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ.

Τὸ κόστος τῆς ὡς ἄνω δαπάνης θὰ καλυφθῇ ὑπὸ ἀνωνύμου δωρητοῦ...»

Ὁ Μητροπολίτης-Πρόεδρος
τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου

† Ὁ Κυθέρων Σεραφεῖμ

Αὐτὰ ἐγέναν τὸ ἔτος 2014, πρὸ ἐξαετίας, ἀλλὰ δὲν ἐπροχώρησε τότε τὸ ἔργο μετὰ εὐθύνη τοῦ δωρητοῦ.

Δύο Ἐπιτροπές μετὰ ἐπεσκέφθησαν στὸ Γραφεῖο μου: ἡ μία ὑπὸ τὸν Δήμαρχον Κυθέρων & Ἀντικυθήρων κ.Ε.Χαρχαλάκη, τοὺς Ἀντιδημάρχους καὶ τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Φριλιγκιανικῶν καὶ ἡ ἄλλη μετὰ τὸν Ἀντιδήμαρχο κ.Χ.Σούγιαννη καὶ τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος κ. Ε.Νοταρᾶ, παρόντων τοῦ Ἐφημερίου-Ἱερέως π.Σεραφεῖμ καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου π. Παναγιώτη Μεγαλοκονόμου.

Καὶ στίς δύο Ἐπιτροπές ἐτόνισα ὅτι τὸ θέμα τῆς ἐγκαταστάσεως παιδικῆς χαρᾶς στὸ συγκεκριμένον οἰκόπεδο τῆς Ἐνορίας Καστρισιανικῶν εἶναι στὴν οὐσία του λελυμένο (ἔπειτα καὶ ἀπὸ τὴν προαναφερθεῖσες Πράξεις τοῦ οικείου Ἐκκλησ. Συμβουλίου καὶ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου). Τυπικὰ θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχει ἓνα ἀπλό αἴτημα τῆς Τοπικῆς Δημοτικῆς Κοινότητος διὰ τοῦ Δήμου Κυθέρων πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο γιὰ τὴν παραχώρησι τῆς χρήσεως τοῦ οἰκοπέδου, θέμα γιὰ τὸ ὁποῖο διαφωνοῦν τὸσον οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Δήμου Κυθέρων καὶ Ἀντικυθήρων, ὅσο καὶ τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος μετὰ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ὁ Ἱερός Ναός Καστρισιανικῶν δὲν ἔχει τίτλους κυριότητος ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου.

Ὅμως, τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο Καστρισιανικῶν, σεβόμενον τὴν ζωντανὴν παράδοσι τοῦ χωριοῦ, σύμφωνα μετὰ τὴν ὁποία τὸ οἰκόπεδο αὐτὸ, μαζὶ μετὰ τὰ δύο ἄλλα διεκδικούμενα πρόσφατα ἀπὸ τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα ἀκίνητα (τὸ λεγόμενον Κελλί καὶ

Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια Φριλιγκιανίκων καί Καστρισιανίκων

τήν Κλειστούλα) εἶναι Ἐκκλησιαστικά, «**Αγιάτικα**» καί πάντοτε, ἀδιάκοπα τά διαχειρίζονταν ἡ ἐνορία, τά δηλώνει ἀπό 20ετίας καί πλέον στό Ε9 τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου Καστρισιανίκων καί φορολογεῖται ἐπ' αὐτῶν, χωρίς ποτέ ἡ πρώην Κοινότητα Φριλιγκιανίκων-Καστρισιανίκων καί μετά ταῦτα ὁ Δήμος Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων καί ἡ νῦν Δημοτική Κοινότητα Φριλιγκιανίκων-Καστρισιανίκων νά ἐγείρουν, μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους 2020, ἰδιοκτησιακά δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν.

Ἵπερήλικες πλέον Ἐκκλησιαστικοί Ἐπίτροποι τῆς Ἑνορίας τῶν Καστρισιανίκων (100 ἐτῶν ὁ ἕνας καί 80 ὁ ἄλλος) δηλώνουν ἐνόρκως ὅτι πάντοτε, σέ ὅλα τους τά χρόνια, τά ἐν λόγω τρία ἀκίνητα-κτίματα ἀνήκαν καί ἀνήκουν στόν Ἑνοριακό Ναό τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου. Μάλιστα δέ ὁ πρῶτος, ὁ ἑκατον-τούτης κ. Ἀθανάσιος Γιαννακόπουλος, εἶχε ἐπί σφιδάν ἐτῶν ἐνοικιάσει γιά τά ζῶα του τό οἰκόπεδο, πού προορίζεται γιά παιδική χαρά, καί ὑπάρχουν ἀκόμη οἱ ἀποδείξεις πού ἐπαιρνε ἀπό τόν Ναό πληρώνοντας τό ἐνοίκιο.

Πανοσιώτατε Πρόεδρε,

Ἀξιότιμοι Ἐκκλησιαστικοί Σύμβουλοι καί Ἑνορίτες

τῶν χωριῶν Φριλιγκιανίκων καί Καστρισιανίκων
Τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο Ἀγίου Ἀντωνίου Καστρισιανίκων, ὅπως τότε, τό 2014, καί τώρα ὁμόφωνα καί ὀλοπρόθυμα προσφέρει γιά τά παιδιά μας τό προοριζόμενο γιά παιδική χαρά οἰκόπεδο. Θά τό ἀπαλείψῃ ἀπό τό Ε9 τοῦ Ἑνοριακοῦ Ναοῦ καί δέν θά τό συμπεριλάβῃ στό Κτηματολόγιο. Ἀνοίγεται ἔτσι ὁ δρόμος στή Δημοτική Κοινότητα Φριλιγκιανίκων-Καστρισιανίκων γιά νά πραγματοποιήσῃ τό ὄραμα τῆς παιδικῆς χαρᾶς, γιατί αὐτό ἱκανοποιεῖ ὅλους μας, Ἐκκλησία καί Δήμο, καί μάλιστα Γονεῖς καί παιδιά.

Ὅμως, εἶναι ὑποχρεωμένο (τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο) γιά νά μήν κατηγορηθῇ γιά παράβασι καθήκοντος καί ἀνεπίτρεπτη ὀλιγωρία νά ὑποστηρίξῃ νομικά καί δεοντολογικά τό ἰδιοκτησιακό του δικαίωμα εἰς τά διεκδικούμενα ὑπό τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος ἢ καί ὑπό τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων -διότι ἐκλή-

θη, ἤδη, τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο νά δώσῃ τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀκινήτων-κτημάτων-ἀκίνητα (**τό Κελλί καί τήν Κλειστούλα**), ἐνῶ τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο Φριλιγκιανίκων θά ὑποστηρίξῃ μέ τά ὑπάρχοντα ἐγγραφα τό ἰδιοκτησιακό του δικαίωμα ἐπὶ τῆς πρό τοῦ Ναοῦ Πλατείας. Ὑπάρχουν συμβόλαια, παραχωρητήρια καί ἐνορκες βεβαιώσεις, τά ὅποια ἀποδεικνύουν τήν κυριότητα καί τό δικαίωμα ἰδιοκτησίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐπὶ τῶν διεκδικουμένων.

Προτείνουμε γιά νά διευθετηθῇ εἰρηνικά καί νομικά τό θέμα αὐτό νά γίνῃ συνάντησις καί τῶν δύο πλευρῶν, παρουσίᾳ τῶν νομικῶν συμβούλων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καί νά συζητηθῇ ἐμπεριστατωμένα τό θέμα αὐτό καί ἡ πλευρά τῆς Ἐκκλησίας, διά τοῦ νομικοῦ συμβούλου τῆς, θά παρουσιάσῃ τά τεκμήρια τῆς ἰδιοκτησίας τῆς. Ἔτσι θά ἀποφευχθοῦν δικαστικές ἐριδες καί διαμάχες.

Ἐγκάρδια εὐχῆ ἐκφράζω ὡς πνευματικός πατέρας καί Ποιμενάρχης σας νά πέσουν οἱ τόνοι καί οἱ ὀξύτητες, οἱ προστριβές καί ἀντιπαλότητες. Ὁμολογῶ πῶς ἔχω λυπηθῇ πολύ μέ ὅσα πληροφοροῦμαι ὅτι ἐγιναν καί γίνονται στά χωριά σας, σάν νά εἴσθε δύο διαφορετικοί κόσμοι, ἐχθροί καί ἀντιπαλοί. Εὐχομαι αὐτά τά δυο ὁμορφα Χωριά σας νά ξαναμονιάσουν καί ξαναγαπηθοῦν, ὅπως πρῶτα. Καί αὐτό τό θέαμα τῆς ἐφετεινῆς πανηγύρεως τῆς Ἁγίας Τριάδος νά μὴν τό ξανα-ἀντικρύσωμε.

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία εἶναι Μητέρα ὅλων μας, μᾶς ἐνώνει, μᾶς εἰρηνεῖ καί μᾶς ἐνδυναμώνει στοὺς ἀγῶνες τῆς ζωῆς μας.

Ἡ χάρις καί ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι μαζί σας.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης σας

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ

Κοινοποιήσις:

- 1.Δῆμον Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων
2. Ἐπιτροπή Ἐγχωρίου Περιουσίας Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων
3. Δημοτική Κοινότητα Φριλιγκιανίκων καί Καστρισιανίκων

Ἐκδημίες πρὸς Κύριον

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΕΟΝΤΣΙΝΗΣ, Δάσκαλος

Ὁ Παναγιώτης Λεοντσίνης γεννήθηκε στὸ Κεραμωτὸ Κυθῆρων τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1931. Φοίτησε στὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο Καρβουνάδων. Στὰ χρόνια τῆς Κατοχῆς καὶ τοῦ Ἐμφυλίου βιάδιζε καθημερινὰ γιὰ ὀχτῶ χρόνια ἀπὸ τὸ Κεραμωτὸ στὴ Χώρα μὲ στόχο νὰ ὀλοκληρώσει τὶς Γυμνασιακὲς του σπουδὲς στὸ Γυμνάσιο Κυθῆρων. Παιδί πολυμελοῦς οικογένειας (12 παιδιά), φεύγει ἀπὸ τὸ νησί τὸ 1950 γιὰ νὰ ξεκινήσει τὶς σπουδὲς του στὴν περίφημη Μαράσειο Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία τῶν Ἀθηνῶν, στὴν ὁποία εἰσήχθη ἔπειτα ἀπὸ εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις.

Ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὴν Μαράσειο Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία τὸ 1952 καὶ λίγα χρόνια μετὰ, ἀφοῦ ἐκπλήρωσε τὶς στρατιωτικὲς του ὑποχρεώσεις γιὰ 36 μῆνες, τὸ 1955 διορίζεται ὡς πρωτοδιόριστος Δάσκαλος στὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο τῶν Ἀντικυθῆρων. Οἱ μόνιμοι κάτοικοι τῶν Ἀντικυθῆρων ἦταν τό-

τε 300 καὶ οἱ μαθητὲς 60! Ἀκολούθησε καὶ δεῦτερος μὴ ἀμειβόμενος διορισμὸς ἀπὸ τὴν Νομαρχία Ἀττικῆς στὴ θέση τοῦ Γραμματέα τῆς Κοινότητας Ἀντικυθῆρων. Ἡ παραμονὴ του γιὰ ἕξι χρόνια στὰ Ἀντικύθηρα ἀποτυπώνεται στὴν τοπικὴ ἱστορία τοῦ νησιοῦ μὲ ἀνεξίτηλη σφραγίδα, ὡς ὑπέρβαση καὶ ὑπερνίκηση τῶν ἀντιστάσεων, ἀφοῦ ὁ σκοπὸς τοῦ ἔργου ἀξίζει τὸν ἀγῶνα.

Στὰ Ἀντικύθηρα «στὴν ἄκρη τοῦ Θεοῦ», νέος Δάσκαλος σὲ «ἓνα ἐρειπωμένο σχολεῖο ποῦ ἔσταζε ὅταν ἔβρεχε». Ἔπρεπε κάτι νὰ κάνει... καὶ ἡ ἰδέα τῆς ἀνέγερσης τοῦ σχολεῖοι μπαίνει στὸ μυαλὸ του. Τὰ ἐπόμενα πέντε χρόνια ἡ ἰδέα γίνεται πράξη. Συγκεντρώνει χρήματα, συνεργάζεται μὲ ἀνθρώπους ποῦ πίστεψαν στὸ σχέδιο του καὶ δὲ φεύγει ἀπὸ τὰ Ἀντικύθηρα μέχρι νὰ τελειώσει τὸ σχολεῖο, στὸ ὁποῖο δὲ δίδαξε ποτέ. Ἄλλωστε, οἱ ἄλλοι τὸ χρειαζόνταν...

Στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ '60, νυμφεύεται τὴν δασκάλα Ἄννα (Ἀνεζίνα) Ἀλεβιζάκη στὸν Πειραιᾶ. Δάσκαλοι ποῦ νοιάζονταν γιὰ τὴν ἐκπαίδευση, γιὰ τὸν κλάδο, γιὰ τὶς εὐκαιρίες ποῦ ὀφείλαν νὰ δώσουν... Μέχρι τὸ τέλος ἀγαπήθηκαν μὲ σεβασμὸ καὶ ἀμοιβαία ἀφοσίωση. Ἀπέκτησαν δύο παιδιά τὴν Μαίρη καὶ τὸν Νίκο καὶ τέσσερα ἐγγόνια.

Ἐπηρετήσε ὡς Δάσκαλος στὰ Μέθανα γιὰ τρία χρόνια. Στὴ συνέχεια μετατέθηκε στὸ 6ο Δημοτικὸ Σχολεῖο στὸν Πειραιᾶ, μετὰ σὲ Σχολεῖα τῆς Καστέλας, τοῦ Κερασινοῦ καὶ τελικὰ στὸ 42ο Δημοτικὸ Σχολεῖο τοῦ Πειραιᾶ, ὅπου ὀλοκλήρωσε εὐόρκως τὴ διδασκαλικὴ του θητεία, ὡς Διευθυντής.

Ὁ Παναγιώτης Λεοντσίνης εἶχε ἐξωδιδασκαλικὴ δραστηριότητα ἀντίστοιχη τοῦ μεγάλου ἐκπαιδευτικοῦ του ἔργου. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἐκτὸς τοῦ σχολικοῦ του ἔργου ἡ Πολιτεία ἀνέθετε στὸν ἑκάστοτε Δάσκαλο μιά δεύτερη ἀποστολή, καθὼς δὲν ὑπῆρχε ἄλλο κατάλληλο πρόσωπο γιὰ νὰ παρέχει διοικητικὲς ὑπηρεσίες στοὺς κατοίκους τῆς ἀπομονωμένης τότε ἐλληνικῆς ἐπαρχίας.

Ἐπῆρξε ἐκ τῶν παλαιῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς Κυθῆρων Ἀλίμου καὶ μαζί μὲ τὴν μακαριστὴ σύζυγο του Ἀνεζίνα (Ἀντικυθῆρια), προσέφεραν πολλὰ στὴν κυθηραϊκὴ παροικία τῶν Ἀθηνῶν καὶ στὸ ἐνοριακὸ ἔργο τῆς Παναγίας Μυρτιδιώτισσας Ἀλίμου. Ἐκλέχθηκε Πρόεδρος τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Κυθῆρων καὶ συνέβαλε σημαντικὰ στὴν ἴδρυση τῆς Ἐνορίας τῆς Παναγίας Μυρτιδιώτισσας Ἀλίμου. Ὁ ἴδιος, διετέλεσε Ἐπίτροπος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ γιὰ πάνω ἀπὸ 20 χρόνια ἕως τὸ 2016.

Ὁ Δήμος Κυθῆρων καὶ Ἀντικυθῆρων τὸν τίμησε γιὰ τὴν προσφορά του μαζί μὲ τὸν συνταξιόχου Πλοίαρχο Ε.Ν. κ. Βασίλειο Λεονταράκη μὲ μία σε-

μνή έκδηλωση στο Λεοντσίνειο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτού την Κυριακή 30 Οκτωβρίου 2016. (Τό βίντεο τής Έκδηλωσης μπορείτε νά δείτε στόν σύνδεσμο: <https://youtu.be/X4pZQ76qyM0>).

Ἡ κηδεία του πραγματοποιήθηκε σέ στενό κύκλο, στόν Ἱερό Ναό τής Παναγίας Μυρτιδιώτισσας Ἀλίμου, τήν Παρασκευή 27 Μαρτίου 2020 καί ὥρα 11:00, κάτω ἀπό τά δρακόντεια προστατευτικά μέτρα ἐξαιτίας τής πανδημίας τής νόσου Covid-19 καί ἐν συνεχείᾳ ἡ ταφή ἔγινε στό Ἀ΄ Νεκροταφεῖο. Ἐγραψε ἡ κόρη του Μαίρη Λεοντσίνη «Δέν πήγε ἐκεῖ πού ἤθελε, στό Νεκροταφεῖο τοῦ Κεραμωτοῦ, ἀλλά ἐκεῖ πού μπορούσαμε: στό Πρῶτο Νεκροταφεῖο τής Ἀθήνας».

ΜΑΡΙΑ ΜΠΙΚΟΥ-ΧΑΡΧΑΛΑΚΗ, Δασκάλα

Εἶναι ἡ μητέρα τοῦ Δημάρχου Κυθέρων & Ἀντικυθήρων κ. Εὐστράτιου Χαρχαλάκη.

Ἡ Μαρία Μπίκου-Χαρχαλάκη γεννήθηκε στόν Πειραιά στίς 18-03-1936. Ὁ πατέρας τής Ἰωάννης Μπίκος ἦταν Ὑδραῖος, Πλωτάρχης τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ καί ἀπόγονος σέ εὐθεία γραμμή τοῦ Ἱερέα Ἰωάννη Μπίκου, πεθεροῦ τοῦ ἐνδόξου Ναυμάχου τοῦ 1821 Ἀνδρέα Μιαούλη.

Μεγάλωσε στό Νέο Φάληρο μαζί μέ τούς γονεῖς τής καί τά 3 ἀδέρφια τής, Ἄννα, Νικόλαο καί Κωνσταντῖνο καί ἦταν ἐνορίτισσα τοῦ Ἱ. Ν. Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ν. Φαλήρου (Καστέλας).

Ἡ Μαρία Χαρχαλάκη τελείωσε τό Ἀ΄ Γυμνάσιο Θηλέων στόν Πειραιά, ὅπου ὡς μαθήτρια τής πέμπτης Γυμνασίου ἔλαβε «**Ἔπαινον Ἐπιμελείας καί Χρηστότητας**» ἀπό τόν Ὑπουργό Ἐθνικῆς Παιδείας καί Ἐργασίμων Νικόλαο Μπακόπουλο (Κυβέρνηση Σοφοκλή Βενιζέλου). Στή συνέχεια εἰσήχθη κατόπιν ἀπαιτητικῶν γιά τήν ἐποχή εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων στήν περίφημη Ράλλειο Παιδαγωγική Ἀκαδημία Πειραιᾶ ἀπ' ὅπου πήρε τό Πτυχίο τής Δασκάλας Πρωτοβάθμιας Ἐκπαιδεύσεως μέ ἀριστα. Παράλληλα σπούδασε Θεολογία στή Γαλλική Σχολή «Jeanne d' Arc» τοῦ Πειραιᾶ, μουσική (ἀκορντεόν καί πιάνο) καί ξένες γλώσσες (ἀγγλικά, γαλλικά καί γερμανικά σέ ἀριστο ἐπίπεδο). Ἦταν μέλος τῶν Ἀδελφοτήτων Θεολόγων «Ὁ Σωτήρ» καί «Ἡ Ζωή», καθώς καί πιστοποιημένη Κατηγήτρια τής Ἀποστολικῆς Διακονίας τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος ἀπό τό 1961.

Διορίστηκε ὡς Δασκάλα πρωτοβάθμιας ἐκπαί-

δευσης στό Νομό Μαγνησίας τό 1963 καί δίδαξε γιά 21 χρόνια στά χωριά τοῦ Πηλίου Ἅγιος Βλάσιος καί Μηλιές, ὅπου καί τά περισσότερα χρόνια, καθώς καί στήν Εὐξεινούπολη Ἀλμυροῦ, ὅπου κατέλιπε τήν φήμη ἀρίστης παιδαγωγοῦ, ἐφοδιάζοντας τούς ἐκατοντάδες μαθητές τής, ὄχι μόνο μέ τίς τυπικές ἐγκύκλιες γνώσεις, ἀλλά κυρίως **μέ τά νάματα τής Ὁρθόδοξης Πίστεως καί τής φιλοπατρίας**, διδάσκο-

ντας «**Χριστό καί Ἑλλάδα**», μέ ἀποτέλεσμα ὁ Νομάρχης Μαγνησίας Κωνσταντῖνος Μπράβος νά τήν βραβεύσει τό 1970 «διά τήν πέραν τῶν κυρίων καθηκόντων αὐτῆς ἀναπτυχθεῖσαν ἐκπαιδευτικήν, θρησκευτικήν καί ἐθνικήν δραστηριότητα».

Κατά τήν ὑπηρεσία τής στό Πήλιο γνωρίστηκε μέ τόν τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος καί μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κυρό Χριστόδουλο, μέ τόν ὁποῖο διατήρησε συχνή προσωπική ἐπικοινωνία μέχρι τό θάνατο τοῦ τελευταίου τό 2008. Ὁ μακαριστός Χριστόδουλος τής εἶχε ἀναθέσει τήν διοργάνωση ὁμιλιῶν θρησκευτικοῦ καί ἐθνικοῦ περιεχομένου καί τήν ἐποπτεία καί ὀργάνωση Κατηχητικῶν Σχολείων στά χωριά τοῦ Πηλίου σέ συνεργασία μέ τούς ἱερεῖς τής περιοχῆς.

Τό 1984 μετατέθηκε στήν Ἀθήνα, στό 5ο Δημοτικό Σχολεῖο Δάφνης καί ἀφυπηρέτησε εὐδοκίμως ἀπό τό 98ο Δημοτικό Σχολεῖο Ἀθηνῶν στίς ἀρχές τοῦ 1990.

Συνέχεια στή σελ. 38.

Μετά τή συνταξιοδότησή της καί γιά πολλά χρόνια παρείχε έθελοντική έργασία στά συσσίτια απόρων τής Έρας Μητροπόλεως Πειραιώς, στον Ι. Ν. Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Νέου Φαλήρου, καθώς καί σέ άλλες φιλανθρωπικές δράσεις, ενώ κατά καιρούς συνέδραμε από τό ύστέρημά της σέ άπορες οικογένειες, καθώς καί στήν άνέγερση Έρωών Μονών, όπως τής Έρας Μονής Θεοτόκου Καλλιπετρας Βεροίας κ.α.

Ήταν παντρεμένη μέ τόν Άθανασιο Χαρχαλάκη (+ 1999) από τά Άντικύθηρα καί είχαν έναν γιό, τόν Εύστράτιο, Δήμαρχο Κυθήρων καί Άντικυθήρων από τό 2014 κ.έ.

Άπεβίωσε στό Τζάννειο στον Πειραιά στις 13 Μαρτίου 2020 σέ ήλικία 84 ετών, κηδεύτηκε στά Κύθηρα στήν Άγία Πελαγία καί ένταφιάστηκε στήν Παναγία Δέσποινα.

ΔΕΙΝΟΜΑΧΗ ΚΟΜΗΝΟΥ

Έκοιμήθη στις 21 Μαρτίου 2020 σέ ήλικία 97 ετών ή συμπατριώτισσά μας Δεινομάχη, χήρα Κων/νου Κομνηού καί κηδεύτηκε στήν Έρά Μονή τής Άγίας Έλέσης. Ήταν ή σύζυγος του άειμνήστου Έπιτρόπου τής Άγίας Έλέσης Κωνσταντίνου Κομνηού, πού ύπηρετήσε γιά έβδομήντα σχεδόν χρόνια τήν Έρά Μονή καί μητέρα του Άντιδημάρχου Κυθήρων κ. Γεωργίου Κομνηού.

Άνεξάρτητα από τήν μεγάλη ήλικία της καί τά προβλήματα υγείας της ξεχώριζε γιά τήν ευγένειά της, τήν γλυκύτητα της καί πρό πάντων γιά τίς άπλές, ανθρώπινες ποιητικές συζητήσεις πού έκανε μέ τούς άνθρώπους, τόσο στό Μοναστήρι τής Άγίας Έλέσας, όσο καί όπου βρίσκονταν.

Ειδικά όταν αναφερόταν στήν οικογένεια της καί κυρίως στον άνδρα της καταλάβαιναν όλοι πώς είχαν νά κάνουν μέ μία γυναίκα πού ήξερε νά άγαπά.

Ό γιός της Γιώργος Κομνηός έγραψε κλείνοντας τόν επικήδειο γιά τήν μητέρα του: «Τραγική μοίρα ό δίσεκτος τούτος καιρός πού έμπόδισε τόν όποιονδήποτε νά σέ συνοδέψει στή τελευταία σου κατοικία. Δέν τό ήθελα ούτε εγώ καί ξέρω πώς δέν τό ήθελες ούτε καί σύ. Σέ συνοδέψαμε μόνοι εγώ, ή άγαπημένη νύφη καί τά άγαπημένα σου εγγόνια. Δέν έφυγες όπως σου ταίριαζε. Όμως ξέρω πώς θά είσαι παρέα μέ τό λατρευτό σου Κώστα, θά είσατε

γιά πάντα πιά μαζί καί θά μοιραζόσαστε αυτά πού θά σās δίνει ή Άγία σας, τό δημιούργημά σας, τό ίδιο τό βουνό σας. Ξέρω πώς όσα χρόνια καί άν περάσουν ή θύμηση σου θά μου φέρνει δάκρυα, όπως καί του πατέρα μου. Μά θά μέ παρηγορηί ή αίσθηση πώς καί οι δύο σας πού πεθάνατε στά ένενήντα έφτά σας ζήσατε, ρουφήξατε τή ζωή ΕΝΟΣ ΑΙΩΝΑ!».-

Καταχωρούνται τά άφιερώματα αυτά εις τό περιοδικό μας εις τιμήν καί μνήμην των γιά τήν προσφορά τους στήν Πατρίδα, τήν Έκκλησία καί τόν τόπον μας. Λόγω των περιορισμένων μέτρων ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Σεραφείμ δέν ήδυνήθη νά παρευρεθί στήν εξόδιο Άκολουθία του άλησμονήτου καί άγαπητού εις αυτόν Διδασκάλου κ. Παναγιώτη Λεοντσίνη. Προέστη, όμως, καί εξέφώνησε σύντομη επικήδεια προσλαλιά, στήν Νεκρώσιμη Άκολουθία, τόσο τής κ. Μαρίας Χαρχαλάκη, όσον καί τής κ. Δεινομάχης Κομνηού καί εξήρε τήν χριστιανική ζωή καί τήν σημαντική προσφορά άμφοτέρων τής κ. Χαρχαλάκη στήν Πατρίδα καί τήν Έκκλησία ως άριστης εκπαιδευτικής λειτουργού καί Κατηγήτριας καί τής κ. Δεινομάχης Κομνηού ως ζωντανού μέλους τής τοπικής μας Έκκλησίας καί άκοίμητης συμπαραστάτου του άειμνήστου συζύγου της καί Έπιτρόπου τής Άγίας Έλέσας Κων/νου Κομνηού, άκόμη δέ καί ως έμπμελήτριας του εύλογημένου αυτού Μοναστηριού, τό όποίο άνέδειξε κατά τήν πολύχρονη διακονία του τό εκλεκτό αυτό ζευγάρι.

Άς είναι αιώνια καί μακαρία ή μνήμη τους.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεὶμ ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 2020 ἕως καὶ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 2020 ἐλειτούργησε ἢ ἐχοροστάτησε σὲ Ἑσπερινούς, Ἀκολουθίες καὶ κατὰ περίπτωσιν ἐκήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο εἰς τοὺς Ἱερούς Ναοὺς:

- Ἰ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου - Λουραντιανῶν: 1/2.
- Ἰ. Ν. Παναγίας Κερῶς - Κάτω Λιβαδίου: 1/2.
- Ἰ. Ν. Παναγίας «Κακῆς Μέλισσας»: 2/2.
- Ἰ. Ν. Ἁγίων Πάντων - Γουδιανικῶν: 3/2.
- Ἰ. Ν. Παναγίας Θηβῶν: 6/2.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Ἰωάννου - Στραποδίου: 8/2, 10/3, 9/6.
- Ἰ. Ν. Ἁγίας Πελαγίας - Ἁγίας Πελαγίας: 9/2, 11/3, 27/4, 18/5, 28/6.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Χαραλάμπους - Φρατσίων: 9/2.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Χαραλάμπους - Μυλοποτάμου: 9/2, 17/3.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Χαραλάμπους - Καραβᾶ: 10/2, 9/3, 16/3.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Βλασίου (περιοχὴ Ἀεροδρομίου): 10/2, 11/2.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου - Χώρας: 12/2, 8/5.
- Ἰ. Μονὴ Ἁγίας Μόνης: 15/2, 29/2, 30/5.
- Ἰ. Ν. Ἁγίας Παρασκευῆς Πειραιῶς: 16/2.
- Ἰ. Ν. Ἁγίας Φιλοθέης - Κυψέλης: 18/2, 19/2.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Πολυκάρπου - Λογοθετιανῶν: 22/2.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Ἐλευθερίου - Δοκάνων: 23/2.
- Ἰ. Ν. Παναγίας Ἰλαριωτίσσης - Ποταμοῦ: 24/2, 6/3, 9/3, 20/3, 24/4, 11/6, 19/6.
- Ἰ. Ν. Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ - Χώρας: 25/2, 4/3, 8/3, 18/3, 20/3, 21/3, 25/3, 26/3, 27/3, 29/3, 1/4, 2/4, 3/4, 5/4, 8/4, 10/4, 12/4, 13/4, 15/4, 16/4, 17/4, 19/4, 20/4, 21/4, 22/4, 24/4, 25/4, 26/4, 27/4, 28/4, 29/4, 30/4, 1/5, 2/5, 3/5, 10/5, 12/5, 21/5, 24/5, 31/5, 8/6, 21/6, 22/6.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου - Καρβουνάδων: 27/2, 23/3, 14/4, 18/4, 6/6.
- Ἰ. Ναὸς Ἁγίας Τριάδος - Ἀλεξανδράδων: 1/3, 19/3, 15/4, 7/6, 27/6.
- Ἰ. Μονὴ Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης: 1/3, 2/3, 4/3, 8/3, 27/5, 21/6.
- Ἰ. Ν. Ἁγίων Ἀναργύρων - Ξερουλάκι: 3/3, 22/3, 9/5, 1/7.
- Ἰ. Ν. Ἀναλήψεως - Κάτω Λιβαδίου: 5/3, 6/3, 27/5, 28/5.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικήτα - Καλάμου: 7/3, 17/5.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου - Λιβαδίου: 8/3, 13/4.

- Ἰ. Ν. Ἁγίου Μηνᾶ - Λογοθετιανῶν: 9/3, 6/6.
- Ἰ. Ν. Ἁγίας Εἰρήνης - Κατουνίου: 10/3, 5/5.
- Ἰ. Ν. Εἰσοδίων Θεοτόκου Λεβαδείας: 15/3.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Βασιλείου - Ἀλοιζιανικῶν: 16/3.
- Ἰ. Ν. Παναγίας Ἐλεούσης - Φρατσίων: 17/3, 4/6.
- Ἰ. Ν. Παναγίας «Κοντελετοῦς» - Λιβαδίου: 19/3.
- Ἰ. Ν. Μεταμορφώσεως Χριστοῦ - Ἀρωνιαδίκων: 20/3.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Σπυριδῶνος - Καλοκαιρινῶν: 21/3.
- Ἰ. Ν. Ἐσταυρωμένου - Πιτσιανικῶν: 22/3, 17/4.
- Ἰ. Ν. Ἁγίων Ἀναργύρων - Φατσαδικῶν: 23/3, 30/6.
- Ἰ. Ν. Παναγίας Ὁδηγητριάς - Καλάμου: 25/3.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου - Μητάτων: 16/4.
- Ἰ. Μονὴ Ὁσίου Θεοδώρου: 11/5, 12/5.
- Ἰ. Ν. Ἁγίας Ἐλέσης - Πούρκου: 13/5.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Κων/νου - Ποταμοῦ: 20/5.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Κων/νου Λιβαδίου: 21/5.
- Ἰ. Ν. Ἁγίας Μαρίας - Δρυμῶνος: 5/5.
- Ἰ. Ν. Ἁγίας Τριάδος - Φριλιγκιανικῶν: 8/6.
- Ἰ. Ν. Ἁγίας Τριάδος - Ἀραίων: 13/6.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Ἰωάννου Τιμίου Προδρόμου - Ἀγριολιές: 23/6.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Ἰωάννου - Ντουριανικῶν: 24/6.
- Ἰ. Ν. Παναγίας Ἐλεούσης - Χώρας: 26/6.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Παύλου - Καφαλίου: 28/6.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Πέτρου - Ἀραίων: 29/6.
- Ἰ. Ν. Ἁγίου Πέτρου - Καρβουνάδων: 30/6.
- Ἰ. Ν. Ἁγίων Ἀναργύρων - Φριλιγκιανικῶν: 30/6.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ:

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΔΑΠΑΝΑΙΣ ΔΕ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτοπρ. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος, Γ.Α.Ε.
Ἰωάννα Καραβοκώρη, Θεολόγος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: ΔΟΜΗ Ο.Ε. 210 9310605

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ,
ΚΥΘΗΡΑ 80 100

Τηλ.: 27360 31281, 31202 Fax: 27360 31202

E-mail: imkythiron@imkythiron.gr

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Ἡ γιορτή λήξεως τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου τοῦ Καραβᾶ

Τῆ Δευτέρα, 29 Ἰουνίου 2020 τό ἑσπέρας ὥρα 6 μ.μ., τελέσθηκε ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Χαραλάμπους Καραβᾶ, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ.

Ἀκολούθησε ἡ ἑορτή λήξεως τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου Καραβᾶ. Τά παιδιά τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου Καραβᾶ μαζί μέ τόν Κατηχητή τους κ. Νικόλαο Διακόπουλο καί τήν Πρεσβυτέρα Ἑλένη Φιλιππάτου - Καλλίκα συγκεντρώθηκαν στό προαύλιό τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Καραβᾶ γιά νά πραγματοποιήσουν τήν τελευταία γιά τήν φετινή κατηχητική χρονιά γιορτή τους.

Τῆ σεμνή γιορτή αὐτή παρακολούθησαν ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας, ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Καραβᾶ Αἰδεσιμώτατος π. Παναγιώτης Διακόπουλος, ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος π. Παύλος Καλλίκας, γονεῖς καί συγγενεῖς τῶν παιδιῶν.

Μετά τό καλωσόρισμα τῶν παιδιῶν ἀκούσθηκε ἀπόσπασμα ἀπό τήν Ὑμνο τῆς Ἀγάπης τοῦ Ἀπο-

στόλου Παύλου, καί στή συνέχεια τά τραγούδια «**Νά ἀγαπᾶς**» καί «**Υψιπετεῖς**» μέ θέμα τήν ἀγάπη, ὑπό τούς ἤχους τοῦ ἀκορντεόν πού ἔπαιζε ἡ Πρεσβυτέρα Ἑλένη. Ἀκολούθησε ἀπόσπασμα ἀπό τίς Διδαχές τοῦ Ἁγίου Παΐσιου μέ θέμα τήν χαρά καί τά σχετικά τραγούδια «**Αὐτό εἶναι ἀγάπη**» καί «**Τά Τζιτζικια**».

Στή συνέχεια διαβάσθηκε σχετικό μέ τήν προσευχή καί τό κομποσχοῖνι ἀπόσπασμα ἀπό τίς Διδαχές τοῦ Ἁγίου Παΐσιου καί τά παιδιά τραγούδησαν τά τραγούδια «**Τό κομποσχοῖνι**», «**Μαζί καί Μαζί Σου**» καί «**Σημαιοφόροι**» γιά τήν προσευχή.

Τό τελευταῖο μέρος ἦταν ἀφιερωμένο στήν Ὁρθοδοξία καί τήν πατρίδα μέ σχετικό ἀπόσπασμα ἀπό

Διδαχή τοῦ Ἁγίου Παΐσιου καί τά τραγούδια «**Γαλάζια θάλασσα**», «**Δώδεκα εὐζωνάκια**», «**Στά κακοτράχαλα τά βουνά**» καί «**Στῆς Ἀττάλειας τά νερά**».

Κατόπιν ὄλων αὐτῶν ὠμίλησε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε καί συν-εχάρη τά παιδιά γιά τή συμμετοχή τους στό Κατηχητικό Σχολεῖο καί τά νεανικά προγράμματα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως (χορευτικά, θεατρικά κ.ἄ.). Ἐπίσης εὐχαρίστησε τούς Ἱερεῖς, τόν Κατηχητή κ. Νικόλαο Διακόπουλο καί τήν Πρεσβυτέρα Ἑλένη Καλλίκα γιά τήν συμπαράστασί τους πρός τήν νεολαία μας.

Ἀκόμη ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε θερμά τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο τῆς ἐνορίας Ἁγίου Χαραλάμπους Καραβᾶ γιά τή θερμή φιλοξενία καί τήν προσφορά γευστικῶν κερασμάτων κατά τό πέρασ τῆς ἑορτῆς.

Ὑγεία καί φώτιση σέ ὅλα τά παιδιά! Καλό καλοκαίρι!